

**MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNA UPRAVA
MESTNI SVET**

Adamič Lundrovo nabrežje 2, p.p.25, 1001 Ljubljana
☎ 306-10 59/306 10 16, ☎ 306-30 12

Šifra: 032-207/2006-5
Datum: 3. 7. 2006

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS prvega zasedanja 49. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala v ponedeljek, 3. 7. 2006, s pričetkom po končanem nadaljevanju zasedanja 31. seje MS MOL, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

Delo pa nadaljujemo z 49. izredno sejo. Za katero vas je navzočnost s podpisom potrdilo že 27. Tako, da je mestni svet sklepčen in lahko začne z delom. Oziroma lahko začnemo izredno sejo.

Svojo odsotnost so opravičili: Gospa Barbara Miklavčič, gospa Marjeta Vesel Valentinčič, mag. Igor Omerza, ki bo zamudil. Gospod Dominik Sava Černjak in gospa Majda Širca.

Prehajamo na dnevni red današnje seje. Za današnjo izredno sejo je določen naslednji **DNEVNI RED:**

- 1. Predlog Sklepa o dodelitvi stavbne pravice in sklenitvi upravljaljske pogodbe, na zemljišču, parcelna številka 2216/1, vložna številka 1529, k. o. Stožice**
- 2. Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja v mestnem središču, za del območja urejanja CO 5/13 RTV**

Skladno s 57. členom poslovnika, se o dnevnem redu izredne seje ne razpravlja in ne glasuje. In tako prehajam k 1. točki dnevnega reda, to je

AD 1.

PREDLOG SKLEPA O DODELITVI STAVBNE PRAVICE IN SKLENITVI UPRAVLJAVSKE POGODBE, NA ZEMLJIŠČU, PARCELNA ŠTEVILKA 2216/1, VLOŽNA ŠTEVILKA 1529, KATASTRSKA OBČINA STOŽICE

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Po sklicu seje pa ste prejeli še Poročilo Komisije za pridobivanje, razpolaganje in upravljanje s stvarnim premoženjem Mestne občine Ljubljana. Dodatni Predlog sklepa svetnika gospoda Mihe Jazbinška. Ter Poročilo pristojnega Odbora za finance.

Prosim predstavnika predlagateljev, svetnika gospoda Janka Möderndorferja, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim. V nadaljevanju pa boste prejeli še tudi Poročilo Statutarno

pravne komisije. Izvolite gospod Möderndorfer..... Samo, da se pripravi še tehnologija oziroma tehnika.....

G. JANKO MÖDERNDORFER

Hvala lepa. In lep pozdrav vsem. V samem začetku bi se seveda rad zahvalil najprej vsem svetnikom in svetnicam za podpise, da smo omogočil sklic te izredne seje. Predvsem iz razloga, ker smo seveda na prejšnji redni seji onemogočil sploh samo razpravo. In s tem seveda tudi podane razloge, s katerimi bom seveda danes tudi nastopil.

Zdaj, sama stavbna pravica oziroma točka, o kateri bomo danes razlagal, se pogovarjal oziroma razpravljaj, je seveda v tistem delu, ko govorimo, kako je pravzaprav samo gradivo sestavljeno. Glede na to, da je bilo na to največ pripomb. In seveda v sami razpravi gospoda Vrboška, ki je predlagal odmik te točke. Sem seveda pri tem gradivu dodal seveda vse dodatne materiale oziroma gradiva, ki so potrebna, da lahko takšen material oziroma ustanovitev stavbne pravice – sploh razpravljamo. S samim zemljiško knjižnim izpisom ugotavljamo, kdo je pravzaprav lastnik. S soglasjem Konjensiškega kluba PIP seveda ugotavljamo, da je dozrajšnji upravitelj in pa seveda klub, ki ima domicilni cilj na tem terenu, kjer pravzaprav domuje že od 95 leta. Potem je tukaj Sklep o določitvi športnih objektov občinskega pomena v Mestni občini Ljubljana, ki govori o tem, da pravzaprav gre za prostor, kjer so že in seveda naj bi bili objekti občinskega pomena. Prav tako s tem sklepom seveda tudi govorimo o tem, da na podlagi 40. točke je Konjensiški klub PIP tisti, ki pravzaprav izvaja tisto dejavnost, katero jo seveda tudi podpira Mestna občina Ljubljana. Potem je Lokacijska informacija, ki ni nič drugega, kot dobresedni prepis iz prostorskega akta, ki govori o namembnosti in rabi tega prostora. Potem mam seveda tudi Pismo o nameri samega investitorja, o katerih je bilo veliko diskusije in razpravljanja na samo pripravo te seje, do redne seje. In pa seveda od redne do današnje izredne seje. O tem kaj več kasneje. Nato je bila zraven priložena tudi idejna skica rešitve samega - ureditve športnega centra. Zato, da si znamo sploh predstavljat, o čem pravzaprav govorimo. Zraven je bil priložen tudi osnutek pogodbe o ustanovitvi stavbne pravice. Pri kateri seveda moram zelo jasno poudariti, da je ta pogodba zgolj osnutek. In je seveda v prvi vrsti namenjena v tistem delu, da si znamo sploh predstavljat, kaj pravzaprav lahko vsebuje takšna pogodba. Istočasno je ta pogodba priložena zraven tudi zato, da si boste lahko svetnice in svetniki lažje predstavljali, kaj bi bilo po vašem mnenju, glede na samo razpravo, potrebno z dodatnimi sklepi, zavezat tako županjo, kot mestno upravo, da v pripravi, fazi pogajanja, v sami pogodbi, se lahko dodatno zaveže prejemnika stavbne pravice, da seveda izpelje sam namen. Bom rekel cilja te stavbne pravice. Potem je zraven priloženo tudi cenitveno poročilo, ki ga je seveda naročil konjensiški klub. In je bilo izdelano maja meseca letos. S tem namenom, da se dejansko lahko pogovarjamo o tem, kakšna je sploh vrednost tega zemljišča. In pa seveda še dve mnenji, za katere seveda nekateri menijo, da gre za pravnike civilnike. Naj omenim, da v Sloveniji, Republiki Sloveniji poznamo dva eksperta. Zemljiško – zemljiškega prava. To je prof. dr. Matjaž Tratnik in pa Miha Juhart. Dr. Miha Juhart. Ki seveda je bil žal odsoten in nisem mogel pridobiti še njegovega mnenja.

Zdaj pravni temelji za sam sprejem tega akta, je seveda v prvi vrsti seveda Sklep o določitvi športnih objektov občinskega pomena. K. o. Stožice. S katerim seveda, kot sem že v samem začetku povedal, je sama opredelitev namembnosti tega, te površine. In pa seveda za kaj so namenjeni te objekti. Ali bodoči. Oziroma zdejšnji. Drugi je seveda Stvarno pravni zakonik, ki opredeljuje stavbno pravico. In pa seveda same pogoje, na podlagi katerega se lahko takšna stavbna pravica sploh ustanovi. In tretje je seveda tudi 27. člen Statuta MOL, ki opredeljuje, da seveda je mestni svet tisti, ki predpisuje oziroma odloča o dodelitvi s tem, s to stavbno pravico.

Zraven so seveda še vsi drugi predpisi, na katere se seveda sklicujejo vsi, ki so sodelovali v predpripravi, v organih. Tako za samo izredno sejo, kot še prej, pri sami redni seji. Sama ocena stanja v tem koncu je več, kot jasna, da je v – od 91. leta naprej, ko je pravzaprav se začela diskusija, kaj pravzaprav na tem zemljišču počet. Je treba vedet, da sega, to bomo kasneje lahko videli v sami skici. Da je v tem predelu bila v resnici nekoč reka Sava, ki se je potem s prestrukturiranjem same reke v bistvu – ostala samo površina. In gre za neplodno zemljo. Za najnižjo kvaliteto zemlje. Ki pravzaprav niti ni več namenjena kakšni kmetijski obdelavi. In s tem seveda tudi, da je potem kasneje, ko je v bistvu potekala diskusija še ... jaz sem šel pogledat vse magnetograme, ki so potekale, se pravi raznih sej, ki so potekale v takratni Skupščini Bežigrad. Ko so se opredeljeval, kaj pravzaprav bi počel na desnem bregu Save. Za levi breg seveda takrat Občina Bežigrad ni imela pristojnosti. In takrat je seveda zavladala vse splošna ocena in mnenje, da pravzaprav je ta predel pravzaprav na nek način treba uredit. Tako v športno rekreativne dejavnosti. In ne nazadnje, ker so na tem področju že, bom rekel – bili tudi, bom rekel konjeniški klubi. Se je tudi ta predel seveda nagibal ves čas, da bi ga v to smer opredelil.

Zdaj, sami razlogi in cilji za sprejem samega akta, ki bojo seveda lažje razumljivo potem, v samem nadaljevanju, pa vendar – v treh oziroma štirih točkah, je da se je investitor Kamnar Invest, d. o. o., ki ima sedež v Mariboru, skupaj s Konjeniškim klubom PIP, katerega je seveda investitor, tega investitorja je seveda najdu Konjeniški klub PIP, pač preprosto odločil, da seveda izkaže interes za odplačno ustanovitev stavbne pravice na severovzhodnem delu tega zemljišča. To seveda pomeni, da je na nek način izkazal interes, da skupaj z društvom oziroma s klubom, pač investira, da zgradi en sodoben konjeniški center. Drugo je seveda, da na podlagi tega je, ker govorimo, da stavbno pravico seveda dodelimo samo v enem delu, da bi sklenil seveda tudi upravljavsko pogodbo, za ves preostali del tega zemljišča. To je v površini 122 994 m². Za katerega se danes marsikdo sprašuje, zakaj prav oni. In zakaj še rabijo to upravljavsko pravico. Dejstvo je, da gre že danes za površino, s katero pravzaprav upravlja Konjeniški klub PIP. In en tak sodoben konjeniški center v resnici potrebuje en tudi urejen park in urejeno površino, na kateri pravzaprav lahko tak konjeniški center tudi deluje. Kasneje bomo tudi videl, kako pravzaprav naj bi to zgedal.

V sam projekt je seveda investitor pripravljen vložiti 8 milijonov Evrov. Na podlagi svoje lastne ocene. Bom rekel prvega začetnega izračuna. Kar – koliko bi tak konjeniški center stal. In kaj pravzaprav vse bi bilo potrebno storiti na tem področju. Prav tako pa bi v bistvu občina, vsaj v enem delu dejansko lahko realizirala tisto namembnost, katero je pravzaprav že opredelila z odlokom o športnih objektih. In ne nazadnje tudi z, bom rekel samim prostorskim aktom. Ki ga je sprejela in tudi jasno določila, kakšno namembnost pravzaprav naj bi bila. Zadnji seveda je tisti, ki je za nas, v bistvu, kot mestno občino, tudi najbolj zanimiv. Je zraven tudi tega, da bi se uredila dokaj komunalno neurejen prostor, v tem kareju. Vsi vemo, da govorimo o prostoru, kjer pravzaprav je ogromno črno gradenj. In pravzaprav danes na tem zemljišču v resnici lahko dela kdor koli kar koli. Kar pravzaprav si pravzaprav zaželi. Da to drži, bomo videli potem kasnej v sami, samem nadaljevanju.

Kakšna je ocena finančnih posledic, je več, kot jasno, da v tem primeru mestna občina, v vsakem primeru samo pridobi. Nikakor pa seveda ne zgubi niti enega tolarja s takšno ustanovitvijo finančnih, se pravi z ustanovitvijo stavbne pravice. In kar je še bolj pomembno, v resnici na nek način pravzaprav, ne glede na to, da gre za stavbno pravico, ki naj bi bila dolga sedemdeset let, v resnici zemljišče ostaja v lasti Mestne občine Ljubljana. In po končani takšni stavbni pravici, seveda postane mestna občina lastnik tako vseh objektov na tem samem zemljišču.

Zdaj, preračunano v kvadratne metre za to stavbno pravico, je seveda 90 Evrov. In tisto, kar je za nas pomembno, da se s pogodbo tudi investitorja zaveže, da na lastne stroške, v bistvu

uredi vso kompletno infrastrukturo. V tistem predelu, ki ga upravlja. In kar je še bolj pomembno, da tudi ves čas tudi vzdržuje, tako objekte, kot sam prostor.

Preden se lahko sploh pogovarjamo o sami stavbni pravici, je v sami celi razpravi bilo več, kot jasno, tudi na drugih točkah, da pravzaprav je stvarno, se pravi stavbna pravica relativno nov pojem. Zagotovo pa nov pojem pri odločanju v samem mestnem svetu oziroma v Mestni občini Ljubljana. Stavbna pravica je pojem, ki ga pravzaprav zasledimo leta 2003, v stvarno pravnem zakoniku. In kot takšnega seveda ga pravzaprav niti ne uporabljamo v drugih zakonodajah. Zato je več, kot jasno, da Zakon o javnih financah in pa tudi uredba vlade, ki govori o gospodarjenju in pridobivanju... skratka s tem dolgim naslovom, o katerem je tudi odločala, pravzaprav ne najdemo tega naziva. Pod stvarno pravne pravice, poznamo lastninsko pravico, zastavno pravico, zemljiški dolg, služnost in pravico stvarnega bremena in pa na koncu stavbno pravico. Zakaj govorim vse te pojme? Zaradi tega, ker v razpravi največkrat vsi mešajo eno in drugo. In zato se bomo opredelil samo na samo stavbno pravico. Stavbno pravico, kot pojem, seveda opredeljuje 256. člen Stvarno pravnega zakonika, ki zelo jasno govori, kaj stavbna pravica je. In, da seveda govori o tem, da je, da to pomeni imeti v lasti zgrajeno zgradbo. Nad njo, ali pod tujo nepremičnino. V tem primeru, našem, če seveda prekvalificiramo, to pomeni zemljo mestne občine in objekti, ki jih investitor zgradi. Največkrat so me v razpravah spraševal, v samih diskusijah, zakaj glih 99 let. Pardon, zakaj 70 let? Zakaj ne 45 let? Skratka, malt ko na uč smo se pogovarjal. Kako bi bilo fajn, če bi to dobo preprosto skrajšal. Stvarno pravni zakonik govori o stavbni pravici o 99 letih. In tudi običajna praksa pri nas je, da jo podelimo za 99 let. Tiste, ki so bile podeljene do danes, so bile podeljene za 99 let. V tej Mestni občini Ljubljana, se je že pripravljala ena pogodba za stavbno pravico. In je bila pripravljena za 99 let. Vendar, v danem trenutku, ko so se pogajal in pogovarjal, preprosto do tega niso prišli. Zato danes, zato v tem mestnem svetu o tem nismo razpravljali. Zato sem omenil, v sami razpravi, pri sprejemanju proračuna, ko smo govoril o stavbni pravici za – seveda samo Zvezda park. Za te garažne hiše.

Stavbna pravica - je bilo vprašanje, tudi med drugim, na Odboru za urbanizem. Kjer je bilo, kjer se je poklicalo zainteresirano telo. In je seveda tudi razpravljalo to tej stavbni pravici. In je eden od kolegov seveda vprašal – oziroma je bla nekak izražen dvom, bojazen. Glede na to, da zakon zelo jasno govori, da je stavbno pravico možno prodati. Seveda. Zakon zelo jasno govori, stavbna pravica je prenosljiva. Vendar je zelo pomembno tudi to, da kdor koli to stavbno pravico kupi, kupi tudi vse obveznosti iz sklenjene pogodbe. Zato je, ne glede na to, kdo je pravzaprav lastnik te stavbne pravice, dolžan izpolnjevati te pogoje. Zakaj to omenjam? Omenjam iz enega preprostega razloga. Namreč, ves čas obstaja dvom, da bo investitor izigral Konjenski klub PIP. In, da bo pravzaprav na nek način izrinil Konjenski klub PIP iz tega teritorija, z mogoče eventualno kasnejšo prodajo stavbne pravice. Nikakor. V vsakem primeru prevzema vedno obveznosti te pogodbe.

Nastanek stavbne pravice, tuki bom mal pohitel, ker ne mislim držati predavanja. Daleč od tega. Verjamem, da ste si med tem časom nekateri tudi sam zakon resno pregledal in preštudiral. Je seveda potreben, bom rekel – se prav, zraven tega zahteva tudi veljavnega pravnega posla, iz katerega izhaja obveznost o ustanovitvi stavbne pravice, še v zemljiško knjižno dovolilo in vpis v zemljiško knjigo. Kaj to v resnici pomeni? Tisti trenutek, ko ustanovimo stavbno pravico, jo dodelimo, se seveda ta, v tem primeru našem, investitor, lahko vpiše v zemljiško knjigo. Ker edino na takšen način potem seveda lahko izvaja bom rekel določeno gradnjo. Po tistem, kar pravzaprav je sklenil v pogodbi. Pogodba o sami ustanovitvi stavbne pravice mora vsebovati ime lastnika nepremičnine z zemljiško oznako in tako naprej. In na koncu, kar je za nas pomembno, mora seveda plačati imetnik stavbne pravice lastniku nepremičnine. In pa sam pravni posel, na podlagi katerega se ustanovi stavbna pravica, ne sme vsebovati razveznega pogoja.

Kar nekaj mestnih svetnikov, posebej ena kolegica, me je seveda zelo jasno dala vedeti, da bi podprla takšno stavbno pravico, samo pod enim pogojem. Če bo tak, ta stavbna pravica imela razvezni pogoj. Stavbna pravica načrtno ne pozna razveznih pogojev. Iz enega preprostega razloga. Ker ga ni junaka in investitorja, ki bo investiral v neko zemljo. V neko, in neko investicijo. Zato, da bo nekdo čez dve, tri leta se spomnil. V tem primeru lahko tudi mestni svet. In šel seveda tako stavbno pravico odvezet. Kar pomeni, da bi pravzaprav zgubil kompletno investicijo. Zato je tudi smiselno, da se stavbna pravica podeljuje na dolgi rok. Edino na ta način, bom rekel je investitor tudi zaščiten, da bo seveda opravil in izpeljal ves posel, ki si ga je pravzaprav načrtoval. Na koncu naj povem tudi dejstvo, da, ko smo se pogovarjali in je bila seveda prvotno zapisana 99 let. Sam sem poprosil investitorja, da pravzaprav naj oceni realno tisto dobo, za katero seveda bi lahko bila še opravičljiva ekonomska opravičenost. In je sam seveda predlagal 70 let. In zato se mi je zdela ta doba v bistvu tudi razumna in tudi sprejemljiva. Bojim se, da če bi bila predlagana 45 let, bi seveda oporečniki razlagal v tem trenutku, seveda, da bi bilo fajn, če bi blo 10 let. S stavbno pravico pač preprosto ne moremo tako delat.

Pravica imetnika, to, kar je seveda tudi zelo pomembno. Da imetnik stavbne pravice, v času, ko traja stavbna pravica, ima pravico uporabljat in uživat nepremičnine. To seveda zelo jasno pomeni tisto, kar je s pogodbo določeno. In kar je s prostorskimi akti dovoljeno. Če se stavbna pravica nanaša na zgradbo, pod nepremičnino, potem se mora pogodba o ustanovitvi stavbne pravice dogovoriti glede načina rabe in vzdrževanja zemeljske površine nad zgradbo.

Če gremo naprej, seveda vsaka stavbna pravica ima tudi nek svoj rok. In zato je jasno, da stavbno pravico slej ko prej oziroma, če ne drugače, s tistim rokom lahko tudi preneha. In s tem seveda se tudi zgodi izbris iz same zemljiške knjige. In v tem primeru to pomeni, da po dobi sedemdesetih let, mestna občina postane nazaj lastnik te zemlje. Izbris iz stavbne pravice lahko zahteva po poteku, času, za katerega je bila stavbna pravica ustanovljena. Predčasno prenehanje stavbne pravice poznamo na podlagi pravnega posla. To seveda pomeni, da se obe stranki oziroma tisti, ki je nosilec stavbne pravice in tisti, ki je stavbno pravico podelil, lahko sporazumno tudi dogovorita. Ampak to seveda v vsakem primeru pomeni, da v – da se prenehanje ne more končati drugače, kot v skladu s Stvarno pravnim zakonikom. Kar pomeni, tudi takrat, ko se preneha, so vse – vse nepremičnine postanejo lastnina Mestne občine Ljubljana. Oziroma v tem primeru lastnika. Kar seveda tudi je navedeno v drugi točki. Predčasno prenehanje stavbne pravice, zaradi kršitve. Ne glede na to, ni razveznih pogojev. V pogodbi pa seveda zakon zelo jasno govori, kdaj se pa taka stavbna pravica v vsakem primeru lahko prekine. Prekine se seveda, zaradi samih kršitev. Kršitve pa seveda se ugotavlja, tako na vseh aktih, ki so bili podlaga oziroma sprejem takšne stavbne pravice. In ne nazadnje pogodba, ki zelo jasno govori o razmerju nastanka take stavbne pravice.

Posledice prenehanja. S prenehanjem stavbne pravice, postane zgradba sestavina nepremičnine. To je tisto, kar sem omenil že najmanj dvakrat. In to, da seveda lastnik nepremičnine mora imetniku stavbne pravice, ob prenehanju plačati dogovorjeno nadomestilo, ki ne sme biti manjše od polovice povečanja tržne vrednosti nepremičnine. Sklep, ki ga je sprejela komisija, prejšnji teden, v petek. Ki govori, da ni določeno, kakšno višino bo pravzaprav nekdo, ki je dobil stavbno pravico – plačal lastniku za oziroma lastniku te stavbne pravice, za vračilo teh objektov. Je seveda popolnoma nesmiseln. Ker se to lahko ugotavlja šele takrat, ko je stavbna pravica zaključena. Takrat se oceni, se naredi cenitev. In takrat lahko pridemo do realnih podatkov, ko dobimo v bistvu tudi amortizacijo in samo vrednost objektov.

No, pred sabo mamo tud uredbo, na katero se danes vsi sklicujejo. To uredbo omenjam predvsem v tistem delu in zaradi razlogov, ko seveda se pojavi vprašanje, zakaj ni javnega razpisa za takšno stavbno pravico. Namreč, ves čas se je v sami razpravi ugotavljalo, češ, zdaj vemo, da en ponudnik obstaja. Jaz sem danes sicer dopoldne, od gospe Dornikove slišal, da

pravzaprav niti ta ni povedal, da pravzaprav želi imeti to stavbno pravico. Ker ponudnik oziroma se ni pokazal noben interesent. Da bi zaradi tega morali narediti javni razpis. Kar je totalni nonsens. Ampak v 8. točki in 13. točki člena te uredbe, zelo jasno govori, kako in kdaj, pod kakšnimi pogoji se lahko sklene uredba. In v tem primeru se uporablja Stvarno pravni zakonik. V 58. členu – Pravico in dolžnost upravljanja pridobijo upravljavci, ki jih kot upravljavce določi zakon. Podzakonski predpis vlade. Ali sklep vlade. O prenosu pravice upravljanja z upravljavcem novega upravljavca, pa odloča vlada oziroma na predlog obeh upravljavcev, starega in novega. Oziroma utemeljen predlog enega od upravljavcev. V tem primeru, ker govorimo o vladi, ki pa je, seveda, ker je to uredba – ki govori o vladi države, vladi in pa lokalne skupnosti oziroma občin. Je seveda v tem primeru to mestni svet. Oziroma občina. Tist, ki je pravzaprav v pogodbi določen.

Kaj v resnici to pomeni? To je tisto, kar sem prej govoril. Če želimo imeti neposredno pogodbo sklenjeno. In to v stvarno pravnem zakoniku zelo jasno in eksplicitno piše, da se takšna neposredna pogodba lahko sklene pod enim pogojem. Da vemo, da gre samo za enega interesenta. Interesent na tem področju je izkazal Kamnar, d. o. o. Invest. Ki je seveda s soglasjem konjeniškega kluba postal tisti, ki je pravzaprav, ki želi pridobiti to stavbno pravico zaradi same investicije.

Na Odboru za urbanizem je bilo postavljeno vprašanje, vendar mi še danes ne vemo, kaj pa če je slučajno še eden? Al pa clo dva. Tudi, če bi bil kdor koli drugi, bi pravzaprav moral dobiti soglasje upravljavca, ta trenutek na tem, na tej površini. To je Konjeniški klub PIP. In ne nazadnje si je Konjeniški klub PIP sam poiskal investitorja, ki ima seveda zelo resen namen in interes investirati v to področje. Vsakršno drugo razlaganje pomeni seveda v tem hipu, v tem trenutku, zapravljanje davkoplačevalskega denarja. In tisto, kar je za mene bolj bistveno, zopet nategovanje vseh postopkov do onemoglosti. Na podlagi tretjega odstavka 78. člena, 80. k. člena Zakona o javnih financah, se pravi, to je 64. člen, ki ga Dornikova seveda danes tudi omenja, govori o obremenjevanju nepremičnega premoženja. In seveda ta člen seveda ne pozna stavbne pravice. Ne more je, zaradi tega, ker je bil sprejet, zato sem namenoma označil z rdečo 56/2 – ker je bil sprejet pred stvarno pravnim zakonikom. Ki pa jasno govori, kaj je stavbna pravica in kdaj, na kakšen način se določa.

Zdaj, če gremo pravzaprav pogledat tisto, kar je za nas pomembno, ko se pogovarjamo o konjeniškem klubu. Konjeniški klub je pravzaprav na, in pa seveda o sami dejavnosti na tem zemljišču. Na začetku sem že omenil, kakšen je pravzaprav bil interes v Skupščini Bežigrad, ko so se prvič in pa seveda takratnem Izvršnem svetu Bežigrad. Ko so se pravzaprav pogovarjal o – ureditve – teh, tega dela. Je takratna, takrat še – fizične osebe, Iris Prešeren in Peter Prešeren, sta izkazala interes, seveda, da bi imela konje na tej površini. To dovoljenje, za pašo konj, dobila 13. 07. 92. leta. Mesec, oziroma mesec pred tem, pa seveda dobila še dovoljenje Republiške direkcije za varstvo okolja in urejanje voda, z vodnega gospodarstva. Skratka, pozitivno mnenje. Kasneje je, se v bistvu zgodi to, da pravzaprav Sklad za zemljišča in gozdove Republike Slovenije, ker Občina Bežigrad takratna ni več bila lastnica. Tega zemljišča. Sklene, se pravi prvo pogodbo za pašo in samo upravljanje začasne objekte na tem predelu.

93. leta se zgodi obvestilo iz takratne Občine Bežigrad, da na tem zemljišču ni nikakršnega denacionalizacijskega upravičenca. Kar je logično. Ker na tem koncu ni moglo biti denacionalizacijskih upravičencev. Ker je tekla reka Sava. In zato bi bilo kakršno kol – diskusija o tem totalna zguba.

Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, seveda takrat tudi obvesti, da, to je bilo 94. leta, da – da se že pripravlja prostorski akt, ki bo seveda bolj natančno urejal ta predel zemljišča. No, 95. leta, pa seveda se zgodi neka druga zgodba, ki se ji reče – Mestna občina Ljubljana. Namreč, v tistem času Sklad stavbnih zemljišč. Pardon, Sklad za kmetijska zemljišča in gozdove, obvesti, da pravzaprav niso več lastniki te zemlje, ampak, da je lastnik

Mestna občina Ljubljana. Takratni načelnik oddelka, Borut Lenardič, seveda pisno pozove, če so še zainteresirani za nakup tega zemljišča. Zakaj vam to sploh omenjam? Namreč, tri leta pred tem dogodkom, oba zakonca pošljeta ponudbo, da bi rada kupila to zemljišče. In tri leta seveda ni blo nikakršnega odgovora od tega oddelka. Da bi seveda dobil vsaj negativni, ali pa pozitiven odgovor. Skratka, kakršen kol. Po treh letih, ko pravzaprav mestna občina postane lastnik tega zemljišča, se vpiše v zemljiško knjigo, se načelnik odloči in ponudi in jih povpraša, če so zainteresirani? Naslednji dan dobijo seveda takoj odgovor, ker je interes obstajal. In seveda tega, tega, bom rekel drugega odgovora, češ, kdaj bi se pravzaprav in na kakšen način bi se začel pogajati o nakupu tega zemljišča, potem ni bilo več devet let. Vse do danes.

To omenjam predvsem iz enega vidika, zaradi tega, ker pravzaprav v resnici, se tuki vidi ta, neke vrste odnos, neke zmede, ki je trajala ves čas okol teh zemljišč. Da pravzaprav nekateri so bli zainteresirani, da se ta področje uredi. Nekateri pa so konstantno zaustavljal vse postopke. Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor, je nazadnje to zemljišče inšpiciral 30. 06. 2005. Kjer seveda ni ugotovil nobenih nekih resnih nepravilnosti. In zato seveda izdal tud svoj zapisnik. Ki ga danes tuki objavljam v celoti. Seveda pa te inšpekcije niso bile tam samo enkrat. Ampak, so tam konstantno in redno. Zaradi tega, ker na vsak klic in poziv, tudi anonimni, te inšpekcije prihajajo.

Bistvo je, da pravzaprav, edina ugotovitev, ki je bila, je bila, da seveda morajo zgraditi poseben betonski blok, za pobiranje konjskega gnoja. In zaradi tega, ker pravzaprav bi obstajala možnost, da bi koncentracija tega konjskega gnoja, seveda pronicala skozi zemljo. V resnici, tisti, ki seveda poznajo stvari vejo, da raztrosene fige po zemlji, pravzaprav niso škodljive. Ko pa jih mi koncentriramo in če jih ne zapremo, seveda pa postaja velika nevarnost, zaradi zbiranja vode, da pravzaprav taka, bom rekel, samo taka osnovna betonska podloga, pravzaprav je absolutno premalo. Ker v tem primeru je treba met zaprt. No, tako zbirališče seveda se je danes že zgradilo. In na tem zemljišču tudi obstaja.

Oddelek za gospodarjenje z zemljišči je seveda po dogovarjanju in vmesni spremembi. Vmes se seveda zgodita še dva tednika po televiziji, kjer seveda prikažejo konjeniški klub kot črnograditelja, ki pravzaprav nima urejene dokumentacije. Na nek način pravzaprav ves čas se izvaja pritisk, da pravzaprav bi se ta dejavnost ukinila na tem področju. Po – v dogovoru, se leta 2001, dobi Konjeniški klub PIP, ker od 95. leta naprej konjeniški klub že je v bistvu tisti, ki pravzaprav domuje na tem koncu – soglasje, za delno ureditev zemljišča. Istočasno seveda se leta 2001 tudi mestna občina dogovori, da bo pristopila k, kot soinvestitor k določenim projektom, ki so bili pripravljani, izdelani in so tudi v mestni upravi. Če danes kogar koli vprašam na mestni upravi, kje je ta dokumentacija? Iskal sem jo več, kot 45 dni. Pravzaprav nobeden ne ve, kje to je. Al kar kol. Skratka, pospravilo se je nekam v predale. In zato te dokumentacije vsaj na mestni upravi ni. Je pa ta dokumentacija v konjeniškem klubu.

O katerem terenu pravzaprav v resnici res govorimo. Ker vas je nekaj na teh koncih bilo, nekateri tega konca ne poznate, sem tle pripravil to prvotno karto. Iz dveh razlogov. Prvič, zaradi tega, da bomo videli kako se to zemljišče resnici spreminja od 91. leta pa vse do danes. In v bistvu to, kar je pravzaprav črtkano, je pravzaprav to tisti konec, kjer pravzaprav naj bi se – se pravi, določila ta stavbna pravica. To je pač na roke narisano. Okvirno. In pa to, kar je s črno obrobljeno, pa je tisti del, ki naj bi bil pod samim upravljanjem. To je tista razlika, od tistega zemljišča, kjer pravzaprav se naj bi uredile parkovne površine. Že danes je problem na tem zemljišču en, ki je zelo preprost. Namreč, tko, kot sem povedal na začetku, tam pravzaprav vsak, kdor ima pet minut časa, pravzaprav lahko počne kar hoče. In če že na tem starem posnetku pravzaprav si boste kasnej videl razliko, se vid, kako pravzaprav tle rastejo hiše, kot gobe po dežju. Ker pravzaprav v resnici nobeden tega zemljišča niti ne kontrolira. Tole je novejša – novejši posnetek orto foto. Ki je verjetno bil lansko leto. Nastal takrat, ko se je pač nazadnje, verjetno se ta program dopolnjuje. In v tem predelu vidimo zopet ta kare, ki

je bil prej podčrtan. In ptem vidimo tukaj to parcelo oziroma te parcele, o kateri se pogovarjamo. Tle pa vidite v bistvu neko anomalijo, že v samem, že v sami karti. Ker v resnici to zemljišče pravzaprav tle, ni pravzaprav sploh dovoljeno graditi. In – samo v tem kareju, tole, kar vam kažem s puščico, so v resnici same črne gradnje. Tukaj, v tem predelu je tist znameniti šotor, če se peljete tam po tisti avtocesti. V tem križnem prometu, rondoju Tomačevo. Vidite že iz tega rondoja na – v bistvu ta šotor. To je v bistvu šotor, ki je od Gradiana. Tale zemljišče, tle, tukaj, kot bomo videl kasneje, pa je v bistvu upravljanje dobilo NK Faktor. Nogometni klub Faktor. V resnici za to področje skrbi Nogometni klub PIP, ki je v bistvu, kar bomo videli kasneje, pravzaprav tudi ves čas skrbelo za to zemljišče.

No, tle smo pri prvem posnetku, kjer pravzaprav smo na samem teritoriju. Kasnej bom z določenimi skicami pokazal, da si bomo znali predstavljati o čem govorimo. Namreč, to je kanalizacija. In tam je dostikrat smrdel. In seveda, jasno, so se sosedi pritoževal, da smrdi. Ampak, tam ni smrdel zaradi konjev. Tam je smrdel zaradi, bom rekel kanalizacije, ki je v resnici speljana direktno v Savo. Vsak, ki si bo šel pogledat, to je zadnji kanal, ki ga je Vo-Ka zgradila in dvignila na tistnivo, ko je pravzaprav še – ga je popravila pred parimi leti. Zaradi tega, ker vsakič, ko je bilo močno deževje, je pravzaprav se ven zlival tist drek. In se zlival po celem teritoriju. Seveda so tam zaudarjale močne vonjave. Ko so dvignili ta kanalni jašek, je seveda to nehal tle ven teč. Teče pa pridno naprej še v Savo. Zaradi tega, ker tle Vo-Ka ni uredila priklopa na centralni sistem kanalizacije. In seveda vsi tisti, ki mi danes razlagajo, da ti konji tam povzročajo svinjarijo in zastrupljajo podtalnico, se naj rajši obrnejo na Vo-Ko. Da uredi ta, to kanalizacijo.

Tukaj je en krasen posnetek, za katero jaz seveda, moram reč, da v – tlele vidite tri krasne hiše, ki so se začele graditi. In mislim, da bi si jo marsikdo zaželel. Vsaj po materialu in po načinu. Ker vsi ostali objekti so jasno, se prav vidi, da so bili delani kampanjsko. Iz meseca v mesec. Z materialom, ki je bil na razpolago. Te hiše pa so nastale zdaj v zadnjih treh mesecih. In zato jih na nobenem ortu foto ne boste dobil. Jaz sem klical na Upravno enoto Bežigrad in vprašal, kdaj je bilo izdano nazadnje gradbeno dovoljenje za gradnjo objektov v Tomačevem. V zadnjih dveh letih in pol ni bilo izdano nobeno gradbeno dovoljenje v Tomačevem. In tuki mate objekte, za katere nobeden jih prav nič ne briga, kaj se dogaja. Niti inšpekcijo, ki pride tam dol. Nobenega ne zanima. Vse zanima samo konjeniški klub in kako je treba konjeniški klub pregnat iz tega teritorija.

Ko smo govorili o onesnaževanju podtalnice, se pravi zemlje, ki je drugo vodno varstveno območje, ste v tem območju seveda, v tem naselju najdlje tudi ogromno odpadnih avtomobilov, ki so tam zapuščeni, jim teče od raznih akumulatorjev. In tudi zato nobenega nič ne skrbi, niti ne boli glava. Tega je seveda bistveno več. Tuki mate pol naprej – takih avto odpadov, jih najdete vsaj tri, na taki lokaciji. Skratka, mi mam brezplačen odvoz v Mestni občini Ljubljana. Za odvoz takih avtomobilov. Vendar te avtomobilčki tam bojo stal naprej še nekaj časa. Pa vam bom povedal zakaj? Ker si nobeden od inšpektorjev v resnici niti ne upa iti v to naselje. Ker jih je strah. In bežijo stran. Če se le da. Konjeniški klub ni nevaren. Zato tja pridno hodijo. In opravijo, inšpecirajo in opravijo pregled. Tle notr boste najdlje vse. Jaz, ko sem hodil po teh terenih, sem bil zaskrbljen, ko sem slišal in ko sem hotel met ta material. Ker, ko so se mi začel približevati, priznam, sem se usedel v avto in sem šel. To pa je seveda NK Faktor, ki je dobil to zemljišče, pač za neko dejavnost. Jaz pogodbe ne poznam. Jaz sem zaprosil Oddelek za zemljišča, da dobim te, skratka, da dobim vse pogodbe, skratka zakupne pogodbe, s katerimi opravljajo pravne ali fizične osebe v Mestni občini Ljubljana, zato, ker sem hotel dobit primerjavo vseh teh pogodb in te ene samcate pogodbe, s Konjeniškim klubom PIP, da vidim v čem je razlika? Namreč, nihče, ki ima v upravljanju zemljišče, od društev, ne plačuje niti tolarja. Ker je normalno. Ker imamo za to odlok o športnih objektih prvinskega pomena. In kjer smo zelo jasno tudi v tem odloku sprejel sklep, da vsi, i posedujejo oziroma upravljajo z zemljišči oziroma objekti, bojo to seveda – mestna občina z njim urejala

neposredno s pogodbo. Vendar, do danes mestna občina tega ni realizirala. In edini, ki plačujejo od društev za zemljišče, je Konjenski klub PIP. In vsakič več. Prvič je plačeval Bežigradu 1000 mark za košnjo, za pašo konj. Ko je Sklad kmetijskih zemljišč podpisal pogodbo, so plačevali 3000 mark. Potem kasneje pri mestni občini 17 000 mark. Mislim, to gre v razsežnosti. In danes je kamen spotike in predmet spora, seveda s strani gospoda Frankota. Absolutno in samo ta najemnina.

Tu je še z druge strani to zemljišče. Od Nogometnega kluba Faktor. In potem seveda tuki naprej, ob Savi se nadaljujejo taka priložnostna odlagališča, za kogar koli, ki ima pet minut časa in s prikolico pride in odloži. Slučajno, če je doma adaptiral dnevno sobo, pa ne bo peljal na deponijo. Ampak bo peljal pravzaprav tja. Ker pravzaprav tam ga nihče ne bo kontroliral. Seveda tega ne more narediti na zemljišču, s katerim upravlja konjenski klub. Ker več ali manj, vsak dan, že zaradi narave dela, ker konji potrebujejo 24 ur oskrbo, je vedno nekdo tam. In zato jih tudi vedno dobijo. Ne morejo pa videt kaj se dogaja ob reki Savi.

Ko sem govoril o novogradnjah, vam povem, da razlika tri – tednov, v treh tednih so tam seveda pridno količil naprej. Namreč, ker je konjenski klub, tudi v soglasju z mestno občino, z dovoljenjem, pri gradnji avtoceste in izkopom, nasipal zemljo do višine enega metra in pol, je seveda urejal kompletno traso in teren. In na ta način seveda dosegel, da pravzaprav je čez par let začelo to zemljišče postajati zelo zanimivo. Prej je bilo neurejeno. Mel so luknje. Namreč, to je bilo zemljišče zelo zanimivo, zaradi tega, ker je včasih tekla tam reka. Je bilo tam ogromno o peska, mivke. In seveda je bilo krasno za izkope. Za gradbeni material. Ko so oni to vse lepo zasul, je kar na enkrat za tiste, ki imajo in so v Ljubljani z enim samim namenom, da si čim prej naredijo črno gradnjo. Si seveda postavljajo količke. Količke, ograje in mic po mic, počasi si lepo, vsak naredi svojo parcelco. Tle mate že pripravljene že tri nove parcele, zasnove tri črne gradnje. To zgleda tkole. Naredijo ograjco. Ne moreš več zraven pridet. In lepo, čez vikend se naredi izkop. In hiša se začne postavljati. V treh tednih so narejene osnovne stvari. In kar na enkrat je tam nov objekt. V tisti, v tisti fazi, ko sem jaz seveda to pregledoval, sem dobil najprej tiste prejšnje posnetke. Tukaj, ko sem prišel čez štirinajst dni, sem dobil že nove količke in nove ograje. Seveda sem vse to prijavil inšpekciji, gradbeni. In sem dobil kakšen odgovor? Se je kaj zgodil? Nič se ni zgodil. Ker v resnici nobenega nič ne zanima, kaj se tle dogaja. Zanima jih samo takrat, kadar naredi konjenski klub kej.

Tukajle sem samo prikazal, kako se v bistvu v celoti ta teren tukaj tudi ureja. Seveda vsa ta zemlja, ker so nekateri svetniki tud spraševal, katera zemlja se tukaj odvaža? Inšpekcija, ko pride, seveda tudi sondira tukaj zemljo. In jo pregleduje. In seveda preverja, kakšna je zemlja. Na vsake tok, na vsake tok punktov, pa seveda preverijo, kaj je pod zemljo. Kadar gradiš oziroma nasipaš zemljo do višine enega metra in pol, mi verjemite, da to sploh ni tko težko. Pač zelo preprosto, zelo hitro se ugotovi, če ni pod zemljo kej drugga. Oni seveda postavljajo tam table – Prepovedano odlaganje. In tko naprej. Vendar, v naslednjem primeru boste videli, da to seveda nič ne pomaga. V tem predelu te skice vidite, te fotografije vidite, v tem delu, ker je – puščica nazorno kaže, je en kos zemljišča, ki ga upravlja, poseduje...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...ma pogodbo, al kaj ma. Definitivno pa konjenski klub za tist predel ni dobil pravic e upravljanja. Gospod Filipovič, ki ga – ima družbo DEN, do. O. o., in več al manj je zelo jasno, da je bil so investitor pri gradnji teh objektov v tem koncu. In kar je razvidno, v tem predelu seveda nastajajo odpadki, ki jih preprosto tam odlagajo. In to se tam kopiči. Nobenega to nič ne zanima. Še več, odsluženi stroji gradbeni njegovi tam stojijo. Skratka, to je postalo

odlagališče, ki seveda je nevarno za drugo vodno varstveno območje. Zraven, v tem predelu, pa seveda obstaja tudi črno odlagališče, ob črnem vikendu. Sej v resnici, ko sem to pripravljaj, sploh nisem vedel, kaj pravzaprav naj na pišem. Tam je ena, na sredi teritorija je pač neka hišica, k še danes ne vejo kdo tam živi, ali kar koli je. Enkrat samkrat je inšpekcija poskušala neki zraven pridet. Bog ne daj. V resnici si sploh ne upa nobeden zraven pridet. Tam je hiša, k bi jo že iz naslova lastnika, pravzaprav moral videt kaj se tam dogaja. V tem objektu. In tam se pravzaprav kopičijo neke stvari, ki so lahko nenazadnje lahko tudi nevarne, ampak pravzaprav – saj koga pa to sploh zanima?

Tuki je še en pogled na ta del objekta. Ko so nasipal v konjeniškem klubu zemljo in urejal celo okolico. Seveda so prišli tudi do tega predela. In so ga uredili. In takoj, ko so ga uredili, že čez dva dni, si je lepo nasadil vrtek tam čez. In je že začel gojit solato.

No, to pa je čisto na koncu tega predela, tega načrta, tega zemljišča. Kjer pravzaprav vidimo, da seveda ta sosed zelo pridno, tokom let. To boste lahko kasnej videli, pravzaprav si zelo na eleganten način prisvaja zemljo, ki, bom rekel s tem, da pravzaprav dopušča, da se odlaga gradbeni material. In to je približno tako. Odlagate material in nastaja kup. In stvar se vedno bolj in bolj širi. Ga utrjuješ. In kar na enkrat dobiš dvajset metrov zračne širine površine same zemlje. To ne stoji nad klubom. Ampak zraven. se pa lepo iz kluba, iz te površine konjeniškega kluba, to krasno vid. To je z druge strani in seveda od spodaj. Ker to ni več ta teritorij. Okol seveda nastaja - črna odlagališča. In seveda vsak, ki ima pet minut časa, ker je tam krasno, lepo, noben te ne vidi. Se pripelješ s prikolico, lepo odloži in gre. Vsebine so vse mogoče. Edini dostop do tega konjeniškega kluba, je bil dolgo let v bistvu samo ena cesta, ki je pravzaprav bil tudi asfaltiran in urejen, za seveda potrebe pristopa neposredno do same Save. Ta cesta in ta pot je bila takrat narejena zato, še pred devetdesetim letom, iz enega razloga, da bodo gasilci imel možnost črpat vodo. Ta ceste seveda je tam stala in seveda nekateri sosedje, ki jim danes ni všeč, so si tam seveda – so si tam na to cesto javnega dobrega, ne? V tistem trenutku, ko je tudi cesta nastala, zdaj je vprašanje, ali je to razglašeno, ali ni. V vsakem primeru pa je v funkciji javnega dobra. Si je seveda postavil škarpo, ki je seveda zdaj postala blazno moteča. Al pa so moteči postal tisti, ki se mim te škarpe vozijo. To je tisti en edini sosed, ki ima, ki je zelo glasen in pravi seveda, da konjeniški center je škodljiv v tem kareju.

Sam trideset naprej, pod njegovo parcelo, seveda ob sami cesti, najdemo zopet črno odlagališče, ki pravzaprav govori o svojem. Zdaj smo jih videli že kar nekaj. In v resnici, ker govorimo o drugo vodno varstvenem pasu, se je treba seveda zamislit, če je to na drugo vodo varstvenem pasu, je mene osebno zanimal, kaj se dogaja pa na zemljiščih, ki so v prvo - vodno varstveni pasovi. Namreč zakaj? Dobil sem, seveda so me informiral, da pravzaprav sploh ne vem, zakaj se tok razburjam in razmišljam okol tega samega zemljišča. Če pa pravzaprav tisto, kar je dovoljeno na prvo vodno varstvenem pasu, ne vidimo razloga, zakaj ne bi bilo dovoljeno tudi na drugo vodno varstvenem pasu. Vi vsi veste, da je Mestna občina Ljubljana, je seveda pričela pred enim mesecem zelo velik projekt, ki se mu reče Tehnološki park. In ta Tehnološki park je seveda bil položen temeljni kamen. Še županja sama je bila tam, pri otvoritvi tega tehnološkega parka. V začetku gradnje. In seveda, vi vsi veste, ko se začne kopat, ne? Je treba v gradbenem dovoljenju tudi seveda dovoljenje, da je to zemljo začasno treba kje odložiti. To začasno zemljo seveda odlagajo, kar se vidi iz posnetka, samo na drugi strani Save. Ki pa je seveda prvo vodo varstveno območje. In iz tega posnetka vidite, da gre za dve rjavi fleki, po prvi grobi oceni lahko govorim, da gre že danes za 30 000 kubikov zemlje. Ampak, vse bi še sprejel, če bi bilo samo 30 000 kubikov zemlje. Ko greste pa na teren, pa ko vidite, kaj si tam delajo, pa ugotovite, da to ni sam 30 000 kubikov zemlje. Ampak, dobesedno 100 m od črpališča vode, Jarški prod, odlagajo in zelo intenzivno, sred, bom rekel narasta, gozda. Odlagajo terivol. To njih nič ne zanima. In delajo po principu, zemlja – smeti, zemlja – smeti. Zemlja – smeti. Naraste zemlja do višine 15 m. Vse zravnaajo,

poglihajo. Noben živ bog ne ve kaj je tam notr. Če gre za, ker ne vem – če gre za začasno odlaganje zemljišč, bo treba to enkrat odmaknit, ne? Saj veste kako gre? Odkoplješ, zgradiš, potem moraš pa nekaj zakopat. Nikol več tok, kolikor si izkopal. Ker ti je nekaj zapolnilo vsebino. Ampak, nisem pa še slišal, da je začasno odlagališče tudi odpadnega gradbenega materiala. Jaz sem mislil, da je to za to deponija. Jaz sem tam videl hladilnike, cevi, kable, da vam ne govorim kaj vse. Od salonitk. Mi smo v tem proračunu letos namenil denarna sredstva za zamenjavo salonitk vrtcev in osnovnih šol. Ne. Mestna občina Ljubljana je investitor. Izvajalc, ne vem niti kdo je. Mislim, da je SCT bil tam zraven pri tistem kamnu. To si jaz zdaj sam predstavljam. Niti ne vem kdo to dela vse. Pol izvajalci pa pridno vozijo. Zdele, če greste tja, oni to tko intenzivno delajo, da delajo do osmih zvečer. Nič ne boste zamudil. Zraven tega pa seveda sem v petek dobil še enega, ki je peljal iz Šiške. Veste? To se prevozniki se hitro med sabo zmenijo, kje je tista začasna deponija, kjer se odlaga. In potem vsi tja hitro vozijo. Ker se spleča. Ker je tam mehanizacija. In ti zakopavajo.

Tole je blo recimo dopoldne. Potem pa vidite tuki ta kup, kako drevesa uničujejo. Ker kar direktno na drevesa nasipavajo. Tam se dresa lomijo. To niti jih ne požagajo, niti nič. Tuki je več kot očitno, da gre za gradbeni material. To ni zemlja. To se ve, kam se vozi. In potem se zaprejo gozdne poti. Gozdnih poti ni več. Ker nastane nov objekt. 15 m visok. Kar je tle več, kot očitno. ... In potem na koncu seveda tkole pridno ravnajo to kompletno zemljo. In se ni vidi nič. Nekdo seveda, ki je bil tam, ki mi je to videl. Je znal povedat, da so zakopal notr tud sode z neznano vsebino. Sode z neznano vsebino se ne zakopajo v zemljo. In niti ni – začasna postavitev. Ker v resnici niti ne veš več, kje si jih odložil. Sam približno vem, kje so jih odložil. In tkole pol na koncu zravnajo. In, če greste tja, pravzaprav rabite ornh škornje. Ker morate začeti hodit v hrib. Ker to zgleda pod naklonom zlo ostrim. Da pridete na vrh tega objekta.

Konjeniški klub. Kdo je sploh konjeniški klub? In kok članov je. Blo je velik razprave v samem začetku, pri odmiku točke z redne seje. Okol tega. Kdo sploh so. Kaj sploh delajo? Kok jih je? Kakšna je njihova v bistvu dejavnost. Domicilnost. Gre za 1300 članov. Majo približno okol 50 konj. In seveda tko, kot so sami navedli na spletni strani, s seveda spremno besedo predsednika tega kluba, Francija Lisjaka, da pravzaprav odpira – delujejo javno in so odprti za vse. Kdor koli pride. Edin kar je, tko kot v vsakem društvu, seveda se držijo statuta in pravil, ki so si jih postavil.

Njihova osnovna dejavnost seveda so tečaji jahanja. Potem so seveda izleti, ki jih organizirajo. Enodnevni. Več dnevni. Izleti za predšolske in šolske otroke. Imajo tud telovadbo za različne inštitucije, ki nimajo svojih objektov. Športne dneve. In pa počitniško varstvo za vse dni v počitnicah. Če boste dons šli gledat, boste videli, da imajo tam vsak dan otroke. Tisto, kar seveda tudi takšen klub deluje, je hipoterapija, ki so jo delal z gospo dr. Veličkovičevo. In seveda delajo tudi z gospo Živo Novak Arko. Ki je to, bom rekel hipoterapijo, študirala v Avstriji. Gre pa seveda za to, da pravzaprav delajo tudi z osebami s posebnimi potrebami. In v bistvu je to, v bistvu na nek nov oziroma tisto, kar se pravzaprav na nek način tud v teh strogo športnih klubih, pravzaprav na nek način izogibajo.

Športni rezultati, ki so jih dosegli v temu konjeniškem klubu, so seveda ti, ki so navedeni. Zadnje, ki so ga zdaj osvojil, pred kratkim, je seveda tretje mesto ekipno za mlajše mladince. In pa samo državno prvenstvo.

To so objekti, ki danes stojijo na tem teritoriju. Tle vidimo v bistvu skrajno desno zgoraj je silos. Na levi strani manjši objekt za konje. In od spodaj tud. In potem še ta, mislim, da se reče menaža. To pa je stari objekt, ki je seveda v fazi rušenja. Ker v bistvu, po teh njihovih načrtih, pravzaprav iz tega konca pravzaprav naj bi začela sama gradnja, v kolikor do tega pride.

Na tem posnetku seveda, namenoma sem ga izbral zato, da pravzaprav vidimo, kje je konjeniški klub in kje je pravzaprav naselje prebivalcev. S tem, da vas opozarjam, da to

morate vedeti, da to gre tuki za zelo veliko višinsko razliko. Namreč, da je to naselje, ki ga vidimo tukaj, v bistvu v višini vsaj trideset metrov višje gor. Se prav, gre za to, da je to odspodaj. Ne? Ta konjeniški klub. Tuki vidimo ta center. Ta jahalni del, ne? Menaža in pa seveda ta izpust za konje.

Tukaj na tem posnetku pa vidimo seveda to kompletno zemljišče, ki je danes v bistvu v tistem predelu urejeno, da seveda ni več tistih nevarnih poplav. Na tem posnetku bi rad pokazal kaj pravzaprav je oziroma bil na začetku problem tega zemljišča. Tukaj je bil ta znameniti izkop tega peska nekoč. Ki so ga vsi seveda pridno kopal. In potem po celem teritoriju še dva, tri – te velike luknje, ki so jih pravzaprav oni zasipal. Vse z dovoljenji, da se razumemo, Mestne občine Ljubljane.

Tuki je še samo ta predel, kjer ga vidimo v celoti. Recimo konkretno tukaj vidite tale spodnji bazenček. To je na mestnem zemljišču. Ne? Tko, da to je črna gradnja.

Tuki pa vidimo tisto, kar sem vam prej razlagal, kako se je tuki nenaravno – poseljenost približala sami Savi. Govorim o črnih gradnjah. Tuki je to več kot očitno že iz same skice. Tukaj, kjer domuje konjeniški klub, seveda tega niso mogli narediti. Zato se zdaj v tem predelu širi notr v sam kontekst te zemlje.

Idejna skica. Ta idejna skica je bila dejansko res narejena izključno z enim samim namenom. Da si znamo sploh predstavljati, kaj približno naj bi to bilo. To ni idejna zasnova. Vsak, ki ve, kaj je idejna zasnova, točno ve, da je idejna zasnova – vsebuje niz drugih elementov, ki so potrebni, da bi lahko govoril, da je idejna zasnova. Investitor je seveda pripravljen vse to narediti takrat, ko bo seveda ugotovil, da obstajajo pogoji, da se sploh tak projekt pusti.

Preden bom seveda zaključil, bi rad pokazal samo en primer. Sam trenutek, da vidim, kako gre to... En primer, kaj to pravzaprav pomeni, ko vsakodnevno, kar naprej v resnici se tuki dogaja odlaganje odpadkov in kako to v resnici zgleda. Namreč, ker je teren z leve strani, bom rekel tko obrnjen, da ga pravzaprav lahko vidimo... da je tko obrnjen, da ga v resnici vidimo tam, kjer je rondo. In ko se pripeljemo, se pravzaprav nobeni tovornjaki danes pravzaprav v resnici ne morejo spuščati po tem terenu. In zato uporabljajo ta, pri NK Faktor, ta uvoz. In tuki seveda vidite enega od mnogih teh črnih odlagališč. Oziroma teh, ki tu delajo – ta ves material. Konkretno v tem primeru, ki vam ga zdaj prikazujem, se je izkazalo, od kje so ga v resnici pripeljal. Pripeljal so cel teden. Vsak dan. Njihov ta, ki navaža to zemljo in skrbi za to zemljo, za to da jo odlaga, je v resnici mogel nekajkrat te materiale sam odpeljati na deponijo in plačati, seveda. Ker odložiš na deponiji, ne? Te materiale. Dokler niso seveda dobili tega ključnega, ki kar naprej odlaga te materiale. Ta šofer je seveda tuki ves nesrečen in bogi, zaradi tega, ker v resnici samo izvaja nekaj, kar mu je nekdo naročil. V resnici vidimo, ne? Da gre za enega od teh podizvajalcev, ki pridno delajo seveda za svoje naročnike. In ta – te naročniki pa spet niso kdor koli. Ne? Namreč, ta, konkretno ta, ki vozi tukaj, sem, na to zemljo, odpadni material – je v resnici nekdo, ki je delal za dva zelo velika in pomembna objekta. V tej Mestni občini Ljubljana. En objekt, ki ga je županja rezala vrvico in nekateri svetniki ste clo bli na tem objektu pred parimi tedni, je parkirna hiša Šarabon. Iz tega Šarabona, seveda odpadke, pa so vozil pridno na Tomačevo. Zdaj, kaj se je v resnici tle zgodilo? Jaz verjamem, da je investitor poskrbel, da je znotraj gradbenega načrta seveda predvidel vse potrebno, - kam se vozijo odpadki, bla, bla, bla... Da ne dolgovezim. Vsi veste kako stvari grejo. Ampak, nekdo je seveda najprej ogoljufal državo. Ker ni plačal davka, ne? Bom rekel, okol je prenesel svojega plačnika in investitorja, ki mu je naročil. Al pa izvajalca, ki mu je naročil kam mora to peljati. Da bo za to poskrbel. Zraven je onesnaževal in seveda nedovoljeno odlagal. A mislite, da se je kaj zgodilo? Nič se ni zgodilo. Drug objekt, na katerega je vozil ta isti, konkretni šofer, je Vila Urbana. In to intenzivno. On sam pove. Cel teden že vozim in Avto Hausa, z Vile Urbane. Vozim odpadke. Ker so mi tko naročil. Zakaj vam to kažem? Zaradi tega, ker na tem koncu v resnici moramo urediti to zemljo tudi zato, da preprečimo vso to svinjarijo, ki se v resnici dogaja. Ampak, stavbna pravica, ki jo v resnici tle

dodeljujemo investitorju, in za tisto, za katero se mi v resnici vsi, vsaj nekateri bojijo, kako so tuki neki nečedni posli. In kako tuki nekaj od zad stoji. En novinar me je clo vprašal, če sem član tega konjeniškega kluba. Nisem član konjeniškega kluba. Ne spoznam se na konje. Tlele...

/// v ozadju zvok motorja, verjetno kamiona in nerazumljivi glasovi...////. ... boste slišal, ja...
/// ... nerazumljivo.... Tle gospod... pa normalno, k sem cel dan vozio to, pa sa njive i sa sve. I zavile so u Tomačevo. Glavna deponija, gde se tu... /// On v tem kontekstu, da ne bomo tolik časa gledal tegale, .../// v ozadju: samo izpod mosta in pride tle... do konca... tam, kjer je konc naselja...////...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lahko nadaljujete, gospod Möderndorfer? To neposredne zveze s stavbno pravico, tale pogovor telefonski, najbrž nima, ne?

G. JANI MÖDERNDORFER

Prosim?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ta telefonski pogovor niti ne slišimo, najverjetneje nima...

G. JANI MÖDERNDORFER

Ne, ne, ne – nima, ja, ja,...

GA. DANICA SIMŠIČ

... bi vas prosila, če lahko nadaljujete z vsebino.

G. JANI MÖDERNDORFER

... saj lahko gre naprej. Tole je v bistvu pomembno.

///... v ozadju: Ne, ne – ste vprašali, kam vozim... Ženski glas: Kdo vam je naročil, da ...///

No, skratka, on tuki dejansko pove, ko je bil ulovljen, da pravzaprav vozi iz te Vile Urbane in iz Šarabona. Oziroma iz Avtohiše.

.../// zemlja, to... Ženski glas: Zemljo ja... Ja, ja.... Moški glas: Od ta Vila Urbana... Ženski glas: Ja, zemljo voz, mislim... Moški glas: Dons smo pospravljali tam, tisto hiši, k se dela... Ženski glas: Me sploh ne zanima... ///

G. JANI MÖDERNDORFER

Avtohiša, ki se dela pri Kliničnem centru.

/// Ženski glas: Vozite cesto...///

Skratka, v tem delu, če zaključim, je za mene zelo pomembno to, da v bistvu na tem zemljišču dobimo pravega gospodarja. Mestna občina v vsem tem času, v resnici tako zaradi proračuna in zaradi obsežnosti, ki ga ima, pravzaprav nima pravega – ni pravi gospodar. Niti ne more izvajati vseh teh pravic oziroma vseh dolžnosti, ki jih ima. Ne finančno, ne logistično, ne kadrovske, nikakor. To se je dokazal že nekajkrat.

/// nerazumljivo – iz ozadja...///

Tukaj potem prihaja ta lastnik, ki več, kot jasno pove. Na koncu prizna, da je seveda on to vozil. In potem spet obljubi za sto let naprej, da tega ne bo več delal in tako naprej. Ampak, to se vse skup še enkrat ponovi. Čez par dni.

Stavbna pravica. Danes bomo razpravljali o stavbni pravici. Jaz sem vam na začetku povedal, da sem zraven namenoma priložil pogodbo, katero pravzaprav je samo – osnutek. Kar pomeni seveda, da na ta osnutek pogodbe, pričakujem, skozi samo razpravo, bom rekel neke določene dodatne sklepe. Za katero sami svetniki tudi mislite, da bi bili potrebni in nujni, da se vkalkulirajo v takšno pogodbo. Seveda je predmet takšne pogodbe seveda stvar diskusije. Potem tudi med investitorjem in lastnikom. Ali je zrela sploh za podpis. Sam osebno trdim, da sklep o sprejetju oziroma ustanovitvi stavbne pravice, tako in na takšen način, s pogoji in razlogi, ki jih je ustvarjala komisija in pa ne nazadnje danes celo mestna uprava. Namreč, na Odboru za finance je gospa Dornikova povedala, da jo je pooblastil direktor, da v imenu mestne uprave pove, da seveda bo mogla opozoriti županjo, da po 30. členu statuta, ne podpiše takšnega sklepa, v kolikor bo sprejet v mestnem svetu. In to iz enega razloga. Ki ga je navedla na koncu. Da ni bila izražena volja ponudnika. Oziroma, da sploh ne vejo kdo je ponudnik, ker ni izkazal interesa.

Jaz še enkrat ponavljam, marsikomu ni všeč, da se na takšen način pogovarjamo o stavbni pravici. Vedeti je treba, da meni je najmanj všeč, da se moram jaz pogovarjati tle, kot mestni svetnik. In jaz vlagati predlog o stavbni pravici. Meni se zdi razumna pot, da to naredi mestna uprava. Vendar ta mestna uprava je že ne vem koliko let se pogovarjala s konjeniškim klubom. Bodisi, da bo investitor. Bodisi, da bojo zadevo uredil. Ko je na enem oddelku bil problem rešen. Se je pojavil na drugem oddelku. Ko so se že vsi skupaj dogovorili in omenili, da je vse v redu, je na koncu vedno bil problem pravna služba.

Lejte, saj eno zanimivost, ki vam jo bom povedal. Prejšnji teden, ko je bilo na dnevnem redu redne seje, ta ustanovitev stavbne pravice, je zasedala samo komisija, pa še ta na predlog Odbora za finance. Jaz najprej na začetku sploh nisem vedel, kdo jo je pozval. Gospa predsednica te komisije mi pove, da je to posvetovalni organ županje. Skor na rt sem padel. To ni noben posvetovalni organ županje. Ta komisija je ustanovljena na podlagi uredbe. Druga stvar, ki se mi zdi zelo pomembna, dal mogoče predlaga drugo rešitev. Ne, če bi prejšnji teden obravnaval, mi danes ne bi slišal Dornikove, kako je razlagala, da je pravzaprav – sploh ni bila izražena volja imetnika, da bi mel takšno stavbno pravico. Vam bom povedal zelo preprosto. Gospoda Frankota ni bilo. Ker je bil na bolniški. Šele ko je prišel, je seveda zaropotal cel vlak, mlin. In seveda direktor mestne uprave seveda pooblasti Dornikovo, da predstavi takšen sklep.

Jaz bom povedal naslednje. Ne nazadnje je, jaz trdim, da stavbna pravica, ki bi jo, za katero – sprejel danes na seji mestnega sveta, lahko seveda v času pogajanja in pa seveda usklajevanja

vseh potrebnih elementov, ki so potrebni, da se takšno stavbno pravico s pogodbo tudi sklene. Mi vemo, da je potrebno še parcelacija. Ker je treba definirat točno ozemlje, kjer se dodeljuje stavbna pravica. Katero ne more naredit ne investitor, ne more je naredit ne konjensiški klub. Lahko jo naredi samo mestna uprava oziroma lastnik te zemlje. To je Mestna občina Ljubljana. Zato te parcelacije ni. In je ne bo, tok časa, dokler ne bo nekdo dal befel, da se to naredi. In, ko bo izkazan tudi interes s strani mesta. Zato trdim, da je sklep, današnji sklep o sprejetju stavbne pravice, samo zelena luč, da dejansko in končno Mestna občina Ljubljana oziroma Mestna uprava, začne pripravljat v to smer. Županja v samem postopku lahko še vedno vse zaustavi, v kolikor ugotovi, da gre za nezakonito stvar. Stavbna pravica je nova pri nas. Ni pa nova, mi smo jo imel sicer pod nekimi drugimi imeni. Tud stavbno pravico smo že poznal. Drugač v tujini stavbno pravico poznajo že od samega stvarnega prava. In tisto, kar je za mene pomembno, recimo primer Londona. V Londonu vi ne morete doživeti, da vam bo občina prodala zemljo, zato, da bo investitor nekaj sezidal in zgradil. Nikoli in nikdar. Zemlja vedno ostaja občinska. Vedno se gradi s stavbno pravico. In na ta način seveda je tud za razmislit. Ker je to v bistvu na – neke vrste za nas preizkusni kamen. Kako bomo v posameznih primerih. Ne v vseh primerih. Ker vsak primer je za sebe drugačen. Posebej za športne objekte, lahko na takšen način v bistvu v resnici reševal tudi tisto, kar mi danes zelo radi slišimo, ne? Public private partner ship. Zasebno, javno in kaj jaz vem kaj še vse.

V samem sklepu, za razliko od prejšnjega tedna, sem seveda dodal en del, s tem, da bi jasno poudaril, za kakšen namen gre. Nekateri niso seveda niti bral, ker so mislil, da imajo popolnoma isti dokument. Od prejšnjega tedna. In v tistem sklepu zelo jasno govorimo. Namreč, če pogledate prvi odstavek tega sklepa, je seveda do tam – k. o. Stožice, popolnoma enako. Oziroma do – tam, kjer piše 70 let. S tem, da se stavbna pravica ustanovi ob upoštevanju namembnosti objekta pod 20. členu Zakona o športu. Pri čemer mora imetnik stavbne pravice zagotoviti splošno uporabo objekta, kot objekta javne športne infrastrukture. Ne vem kokrat naj še to povemo. Ne nazadnje je tudi v sami preambuli tega sklepa zelo jasno odgovorjeno, kam in v katero smer, naj bi takšni objekti, z dodelitvijo stavbne pravice bili. Konjensiški klub bo v tem teritoriju še naprej odprt, ker je že danes odprt. Parkovne površine, ki bojo urejene v tem delu, morajo biti obvezno odprte za javnost. Za kogar koli. S tem, da pa bo sploh ta površina sprejemljiva za občane, da bojo prihajali na ta konc, se mora pa ta površina najprej uredit. Uredit se mora tako, da bo sprejemljiva. Da bojo kolesarske steze, pešpoti in pa predvsem zanimive za sprehajanje. Ampak, to lahko naredi v tem trenutku – ne Mestne občina Ljubljana, ker nima denarja. Lahko pa to naredi investitor, s tem, ko dobi upravljalvske pravice, da poskrbi za to površino.

Na koncu naj sam še komentiram ta predlog, ki ga je dal gospod Jazbinšek. Ki ga je danes pošiljal po e-mailu. Če bi takšen predlog prišel pred parimi leti, bi skakal v luft. Od veselja. Dons pa seveda ne morem. Ker v resnici pomeni samo eno. Ne bom pristal na teorijo, da nekdo ščiti in je za društvo. In ga hoče celo zaščitit. Kar mu celo to verjamem. Ja, verjamem mu. Saj ma verjetno res interes, ker mislim, da je tud naša vloga skupna, da to delamo. V tej smeri. Ampak, če sprejmemo takšen sklep, brez da smo vprašal konjensiški klub, a se sploh s tem strinja? In za vse napore, ki jih je vložil. Ne nazadnje se je investitor pogovarjal pred dvema leti tud s podžupanom. Ki mu je jasno povedal, kaj se mora prej zgodit. Da bomo lahko prišli do takšne investicije. Gospod Walter Wolf, ustanovit morate firmo. Ker pri nas se samo s firmo dela. In tisto, kar je za mene pomembno, seveda je podprl projekt. Ampak, od tam naprej se ni zgodil nič. Ker se je spet vse zaustavilo v mestni upravi. In jaz verjamem podžupanu, da je delal na tem, da se bo kej premaknil. Ampak v mestni upravi se itak vse zaustav. Zaradi takšnih in drugačnih razlogov. Sprejem tega sklepa, tega predloga, od gospoda Jazbinška, v resnici v praksi pomeni to, da nadaljnjih pet do deset let, v tej mestni občini, na tem zemljišču, za konjensiški klub, ne bomo naredil nič. Zaradi tega, ker vse to bi

mestna občina že zdavnaj mogla storit. In ni naredila. In sama se je nekajkrat že celo obvezala.

Približno pač spremljam, tko kot vedno, pri vsaki stvari, a je stvar zrela za sprejem, ali ne. In predvsem tisto, kar je na koncu najbolj zanimivo, ko poslušam, ko se pogovarjajo med sabo, a bo takšen predlog sklepa sprejet, ali ne. Sam ocenjujem, da smo na polovici. Pol – pol. Dvomi so samo eni. Kaj je za hudiča tuki od zadaj? Komu se tukaj tok mudi? Konjeniški klub bi rad imel že končno urejene prostore. In pogoje za svoje delo. Izkazala se mu je priložnost. Pred dvema leti in pol, ko so se začel resno dogovarjat z investitorjem, so videli, da tisto, kar je mestna občina rekla, da bo naredila, ni naredila. In, da – potrebujejo denar. In so najdlji investitorja. Prvič, ki se spozna na konje. In, ki je pripravljen v ta projekt vložiti sredstva, zato, da bo takšen konjeniški center nastal. In kar je najbolj pomembno konjeniškemu klubu je to, da se je uspel z investitorjem dogovoriti, da je investitorju celo v korist in interes, da to društvo ostane. Zato sam ocenjujem, da stvar je zrela za sprejem. Predvsem zaradi tega, ker v nasprotnem primeru seveda ta konjeniški klub ne bo več mogel delati v tem teritoriju. V tem vmesnem času, pa seveda je mestna uprava zadolžena, da vse tisto, kar je potrebno v okviru zakona, tudi poskrbi, da se uredi. Tisto, kar pa je seveda gospod Jazbinšek predlagal, da se brezplačno podeli... gospod Jazbinšek, dobil boste odgovor od gospe Dornikove. V tej mestni občini...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

G. JANI MÖDERNDORFER

Ja, ... sej ne gre za pametnost. Gospa Dornikova je zelo jasno povedala, da ta Mestna občina Ljubljana, ne sme nič dat brezplačno v najem. Tudi, če gre za društva. Tok, da – ob zaključku samo rečem, hvala lepa, da ste me poslušal. In hvala lepa vsem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim gospo prof. dr. Metko Tekavčič, predsednico Odbora za finance, da poda stališče odbora.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Spoštovana gospa županja. Odbor je obravnaval gradivo za to točko dnevnega reda na današnji seji. In po opravljeni razpravi pri glasovanju ni sprejel sklepa, da podpira predlagani predlog sklepa. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije? Gospod Pavlica, izvolite.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija je razpravljala o predlaganem sklepu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, prosim za mir v dvorani.

G. MILOŠ PAVLICA

... in je s – skoraj soglasno, ...// nerazumljivo...// diskusiji, ugotovila, da so odprta številna pravna in druga vprašanja, ki kažejo na to, da bi lahko bila vprašljiva zakonitost predlaganega sklepa. Argumente same komisije ste tudi prejeli v gradivu že za prejšnjo sejo. In na osnovi tega je bila seveda tudi opozorjena, da bi morala opozoriti, da bi službe morale opozoriti županjo, v primeru sprejema tega sklepa, na nezakonitost tega sklepa. Zaradi tega je obravnavala še posebej en predlog dodatnega sklepa, svetnika gospoda Mihe Jazbinška. Ki predlaga, da bi se podaljšala pogodba s košarka..., Konjeniškimi klubom PIP. In okrog tega ugotovila, da seveda, v skladu z 51. členom Zakona o lokalni samoupravi, ni možno brezplačno razpolaganje s premoženjem občine. Ob tem pa tudi ni mogoče podaljševati pogodbe, ki ji je pretekel rok. Mislim pa, da je sicer kolega Jazbinšek, že z amandmajem nekak, al popravkom saniral to, na kar je opozorila Statutarno pravna komisija.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Odpiram razpravo. Gospod Jazbinšek. Besedo ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Lepo pozdravljeni. Ker je bila predstavitev, bi rekel ... proceduralno ma...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim? Proceduralno, gospod Istenič, izvolite....

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa županja. Mene zanima po tej predstavitvi svetnika gospoda Möderndorferja, kakšna so – stališče mestne uprave do te tematike. In, če lahko tudi predstavijo.

GA. DANICA SIMŠIČ

To sicer ni bilo proceduralno.

G. GREGOR ISTENIČ

Prosim, če se mestni svet odloči o tem, da se že prej dajo tudi poročila mestne uprave.

GA. DANICA SIMŠIČ

Na glasovanje dajem

Proceduralni predlog gospoda Isteniča, da v tem trenutku mestna uprava poda stališče do tega vprašanja.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in ga zaključujem.

29.

Kdo je za tak predlog in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

21 ZA. 1 PROTI.

Ugotavljam, da je proceduralni predlog sprejet.

Prosim gospod Franko za stališče.

G. VELKO FRANKO

Gospa županja... Hvala lepa gospa županja. Mestna uprava, po mojem vedenju, s Konjeniškim klubom PIP, o katerem je blo govora, in za kar pri celi stvari pravzaprav gre, ma več relacij, ne? Ena relacija je vzpostavljena preko Oddelka za gospodarjenje z zemljišči, leta 2000. Po tem, ko so bili opravljeni razgovori in dogovori med Mestno občino Ljubljana in Skladom kmetijskih zemljišč, ki je bil pred tem. Zakupodajalec Konjeniškemu klubu Peter in Iris Prešeren. Kar dotični konjeniški klub ni poravnaval obveznosti do sklada, se je sklad pač odločil z njimi pogodbo prekinit. Vstopili smo mi, na podlagi PUP-a, ki je definiral ta prostor, kot prostor, namenjen za rekreacijo. Temu je sklenila, sledila zakupna pogodba, ki je bila sklenjena tokrat s Konjeniškim klubom PIP. Ki je obsegala najprej obveznost plačila zapadlih terjatev tega kluba. Kar je bilo plačano. In redno plačilo letne zakupnine. Ki ne - ne znaša seveda 17 000 mark, kar je navrgel gospod Möderndorfer. Ampak, ki znaša 400.000, 00 tolarjev letno. Ne? Se reče okrog 35.000,00 tolarjev na mesec. In od leta 2000, ko je bila ta pogodba sklenjena, do leta 2005, pravzaprav jaz za ta klub sploh vedel nisem. In tudi konec koncev tudi za to pogodbo. Zvedel sem tistikrat, ko se je začela, ko so se začele vračat neuspešne izvršbe. Izvršbe pelje v tej mestni upravi en del pravne službe. Ostale posle, gospe svetnice in gospodje svetniki, vodijo pravne službe po oddelkih. OGZ ma svojo pravno službo. Oddelek za – Oddelek za – Oddelek za šport, recimo ma svoje ljudi, ki skrbijo za pravne posle tega oddelka. In tko naprej.

Skratka, ko so se te izvršbe začele zapletat, se je pojavilo, se je pojavilo vprašanje, na kakšen način pravzaprav sanirat to terjatev, ki je odprta. In, ki jo naša županja, po zakonodaji, ki seveda velja, ne more odpisat. Odpise se lahko terjatev samo v primeru, če se izkaže izvršba za neuspešno. Izvršba se pa ne more izkazat za neuspešno, dokler pravzaprav dolžnik izkazuje neko določeno premoženje, ki ga vendarle ta PIP ma. Pojavil se je seveda tud problem, kot je rekel gospod svetnik Janko Möderndorfer, z mejaši tega, tega kluba. Ki so se seveda pritoževal na službo, ki je v okviru mojega oddelka. In se imenuje Služba za pobude občanov. Na podlagi njihovih pobud je prihajalo tud do inšpekcijskih pregledov. Ne nazadnje tudi Gradbene inšpekcije Republike Slovenije. Po mojem vedenju je bila tudi izdana odločba o rušenju črno zgrajenih objektov v tem območju. To se reče, na parceli, ki je v lasti Mestne občine Ljubljana. Realizacija te odločbe ni bila izvedena nikdar, ne? Nasprotno. Od stanja po letu 2000, ko je bila sklenjena zakupna pogodba med Klubom PIP, Konjeniškim klubom PIP in Mestno občino Ljubljana, ki v osnovi terja formalno sanacijo takrat ugotovljenega enega črnega objekta. Se pravi od tistikrat do danes, je na tem območju nastalo več črnih objektov. No, noben se v to več, kot to, očitno ni vtikal. Vsi so računal na to, da bo pravzaprav zakupojemalec, v tem primeru Konjeniški klub PIP, organiziral obveznosti, ki jih je bil prevzel s to pogodbo. To pa, to pa so ble – da bo saniral te črne gradnje, ki se na tem območju pojavljajo, kot črne gradnje, ne? Saniral tisto, kar je zgradil zato, da si je lahko omogočil dejavnost, ki jo opravlja. Se pravi – skrbi za konje. In konjeniški šport. Konjeniški klub PIP, kot je rečeno, ni naredil tistega, kar se je po pogodbi zavezal. Ni saniral tega stanja. Pogodba, o kateri je govora, je tudi na tak način narejena. Velja, pravi pogodba, dokler se ne sanira

stanje stvari. Najdalj pa pet let. In pet let se je izteklo na 1. 6. 2006. In, ker PIP natančno in dobro ve, da ni naredil tistega, kar se je zavezal po pogodbi. Ker ve tudi, da je dolžan 2 milijona 500 tisoč tolarjev iz neplačanih najemnin, pri čemer je letna najemnina 400.000,00 tolarjev in ne 17 000 mark. Ali 8.500 Evrov, je seveda dvignil veliko stopnjo temperature, ali pa temperaturo je dvignil na vrelišče, ne? In se očitno da, ne? Tudi preko svojih dobrih zvez, spravi v situacijo, da mestni svet, da 42 mestnih svetnikov porabi eno, dve ali pa tri ure svojega časa, da ne govorimo o času še kakšnih drugih tukaj, ne? Da razpravljamo o enem dolžniku, v obsegu vrednosti 2 milijonov in pol. Lepo vas prosim! Lepo vas prosim. To je, kako bi rekel – malo neresno, ne?

Druga je pa zadeva, seveda, ki se nanaša na predlog, ki ga gospod svetnik Janko Möderndorfer daje temu mestnemu svetu, ki se nanaša na – ki se nanaša na sklenitev pogodbe o stavbni pravici, ne? Zdaj, zadeva je taka, lejte. Uprava mestnega premoženja, po Odloku o razpolaganju s stvarnim premoženjem države in občin, preprosto rečeno – poteka. Uprava teče tako, da upravljavec, v tem primeru je to pristojni organ mestne uprave. Ali je to Oddelek za gospodarjenje z zemljišči. Lahko je pa – šport. S tem zemljiščem upravlja, stori, kar je treba zato, da je dosežena, bi rekel optimalna, ampak zadovoljiva stopnja gospodarnosti. Med drugim se zemljiščem upravlja tudi tako, da se sklene zakupna pogodba. Kot v konkretnem primeru. Zdaj, iz materiala, ki sem ga jaz danes uspel prebrat, in je namenjen, bil je namenjen mestnemu svetu, sem razbral, da se oba pravna svetovalca, ki jih je angažiral gospod predlagatelj, strinjata v enem. In sicer, da gre pri stavbni pravici, za pogodbo, s katero se obremenjuje mestno premoženje. In tudi jaz se seveda s tem strinjam. In tudi jaz vem, da je temu tako. In pogledajte, zadeva je, vsaj kar forme tiče, perfektno jasna. Upravljavec, pravi odlok, oblikuje na predlog zainteresirane osebe, posamični program upravljanja, tudi v primeru obremenjevanja. Recimo mestnega premoženja.

Jaz vam moram povedat, gospod Janko Möderndorfer, vam osebno, mestnemu svetu, kot celoti pa tudi, da mestna uprava, al pa njeni organi. Recimo Oddelek za urbanizem, al pa Oddelek za gospodarjenje z zemljišči. Ali pa kakšne drug oddelek. Od zainteresirane osebe, ni dobil nobene formalne vloge, na podlagi katere bi stekel postopek. Bi moral steč postopek, za pripravo, pripravo posebnega programa upravljanja te parcele. Preprosto je temu tako. Ta postopek ni mel za kej steč. In tudi ni stekel. Ves čas se je pa govorilo o enih drugih zadevah. Govorilo se je o dolžnikih in nerodnem upniku. Govorilo se je preprosto o tem. No, in ker, kot rečeno, zainteresirana oseba nobene take vloge ni dala, tud nobenega odgovora ni mogla dobit. Nobenega formalnega odgovora ni mogla dobit. In tudi te vloge danes ni. In, če o čem naj ta mestni svet odloča, potem ma seveda za odločat o posebnem programu upravljanja, ki ga bo mestna uprava pripravila, kakor hitro bo dobila zahtevo zainteresirane osebe. Lahko ste to tudi vi, gospod Janko Möderndorfer, ne? In bomo mestnemu svetu povedal, v okviru posamičnega programa upravljanja te konkretne nepremičnine, ne? Kaj je možno, al pa kaj mestna uprava predlaga mestnemu svetu, da se s tem 120 000 m² velikim območjem naredi. Dokler pa tega ni, pa nekako mestna uprava niti tega stališča ne more povzet. Je pa seveda pozvana, da izterja svoje dolžnike. In v odnosu do PIP-a, pravzaprav ne dela absolutno nič drugega.

Kar se tiče pa torej zainteresirane osebe, in se recimo ta zainteresirana oseba pojavlja po imenu in priimku, kot Walter Wolf, ali družba, ki jo vodi, kot sem seznanjen, pravni zastopnik Walterja Wolfa v Sloveniji, ne? Pa pač moram izrazit svoje veliko presenečenje nad, nad to družbo, ne? Tko, kot vejo vaši pravni zastopniki, ki so vam pisal ta pravna mnenja. In vem recimo jaz, tko prav gotovo ve moj kolega Kac iz Maribora, ne? Na kakšen način se začenjajo postopki znotraj lokalne skupnosti, ne? In mu ni bil, al pa mu ne bi smel bit noben problem, v – formalno vlogo dat in na njo čakati šestdeset dni za odgovor, po Zakonu o upravnem postopku. Kar bi ga bil tud dobil. Tud od te mestne uprave, gospod Janko Möderndorfer.

Se pravi, stališče mestne uprave, v – če me zdaj konkretno vprašate, na predlog seveda – je v principu negativno. Negativno, ne? Ker mestna uprava ne more pristati na to, da mestni svet sprejema odločitve, ki – če rečem – niso v njegovi pristojnosti. Ni v pristojnosti mestnega sveta definirati elemente neke pogodbe, lepo vas prosim. Kakršne koli že. Pač pa je vloga mestnega sveta definirati usmeritve in sprejemati odločitve o tem, kako se bo en prostor, recimo 150 000 m² razvijal. Lahko to mestni svet naredi na svojo pobudo. Lahko na podlagi kritike. Predloga, bi rekel mestne uprave. Ampak, do tega predloga mora priti. Prišlo bo pa v hipu, ko bo mestna uprava dobila zahtevo zainteresirane osebe, da kaj tazga naredi. Do tistega, pa mestna uprava tega ne more narediti.

.....konec 1. strani II. kasete.....

...Zdaj... ne vem, če sem kaj pozabil, bom mogoče še prosil za besedo. Za enkrat pa tolk. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, beseda je pravzaprav v tem sklepu, gospod Franko, ne? O dodelitvi stavbne pravice in upravljalvske pogodbe. O tem, ne toliko o tem, o čemer ste pravzaprav govorili.

G. VELKO FRANKO

A ha. Zdaj, kar tiče pa upravljalvske pogodbe. Poglejte, tale mestni svet je sprejel, al pa je realiziral ene določbe Zakona o športu, leta 99. In po sklepu, s katerim je razglasil športne objekte, kot objekte mestnega pomena. In na njih razglasil svojo lastninsko pravico, je po tem istem sklepu, te športne objekte, po tem istem sklepu, po pravnomočnosti tega sklepa, upravljala društva, ki so se takrat zatekla na tistih športnih objektih. To so društva, ki so iz svojega denarja zgradila, na primer - na primer – teniško igrišče. Na primer. Al pa, ne vem nogometno igrišče. Na primer. Ne?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja, seveda. To je, tle pa objekta ni oziroma je objekt črna gradnja. In lepo vas prosim gospod Janko Möderndorfer, kako naj mestna uprava prevzame črni objekt in ga razglasi za Konjenski klub Ljubljana? Al pa, ne vem – PIP, al pa karkoli? Ravno, ravno to se je ves čas sledilo. Saj zaradi tega je bilo v pogodbi iz leta 2000 dogovorjeno – ta pogodba velja, dokler se ne uredi formalni status. Najdalj pa pet let. In pet let se ta formalni status ni uredil. Čeprav je mel gospod Lisjak pooblastila. Župana Mestne občine Ljubljana, da to stvar uredi. Pa pač tega ni uredil. In zdaj prihajamo do tistega bistroumnega nesmisla. Zdaj pa s prstom pokaži na mestno upravo. Ja... Kar tiče pa, kar tiče pa pogodbe o upravljanju. Pogodb o upravljanju, gospe in gospodje, v tej zakonodaji, ki velja od leta 2003 naprej, v tem smislu, kot se navaja recimo v predlogu gospoda Jazbinška, neodplačno. Al pa recimo za neke zneske, ki so recimo, ne vem – nizki, al pa nerealni, al pa kakor koli. Preprosto rečeno – ni. Opravlja se s premoženjem z zakupnimi ali najemnimi pogodbami. Zelo enostavno. Najemne pogodbe se pa seveda plačujejo. Bistveno je, da je najemnina, ali iz zakupa je zakupnina, ne? Ne more bit

brezplačen zakup. Če je kej brezplačno, je to posodba. Je čisto druge vrste posel, ki je pa občinam prepovedan.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja. Ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek.

G. VELKO FRANKO

Hvala. To se pravi teh upravnih pot ni, ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir. Gospod Franko, še vedno je stavbna pravica.

G. VELKO FRANKO

Stavbna pravica? Stavbna pravica, gospa županja... stavbna pravica. No, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro, saj ste povedali. Se opravičujem. Hvala lepa. ...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Hvala lepa. Proceduralno? Gospod Jakič.

G. ROMAN JAKIČ

Gospa županja, jaz bi mel proceduralni poziv. In to vam. In sicer, da bi zaščitili Mestni svet Mestne občine Ljubljana, in vašega zaposlenega načelnika, gospoda Franka podučil, o pristojnostih Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Da ne daje več izjav, da Mestni svet Mestne občine Ljubljana, kot politični organ, ne more pogledat tud kakšne pogodbe. Ta mestni svet ima vsa pooblastila, da seveda pod prste gleda tako mestni upravi, kot seveda, da pogleda tudi vsak akt, ki je v tej mestni upravi in v tem mestnem svetu predložen. Hvala. Prosim, če zaščitite ime mestnega sveta.

GA. DANICA SIMŠIČ

No, gospod Jakič, na takšno – veste, da tovrstnih proceduralnih pozivov ni. Seveda gospod Franko natančno ve, kaj so pristojnosti mestnega sveta. In kaj so pristojnosti mestne uprave.

Tako, kot ve to marsikdo drug. Ali pa nekateri celo ne vedo, in včasih se sklicujejo na nekaj, kar ne piše niti v poslovniku, niti v statutu, nit v zakonu.

Za besedo je prosil gospod Möderndorfer. Prosim? Ne, ne,... prvi se je prijavil, se opravičujem, gospod Jazbinšek.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

To je bilo samo stališče, ki je bilo posredovano. Lahko se kasneje prijavite za razpravo...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ne, lahko se potem prijavite gospod Božič k razpravi. Najprej pa ima besedo za razpravo gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, jaz bom zaščitil gospoda Franka in mestni svet. Za začetek, ne? Prvič, pohvalno je to, da je jasno povedal, da gre tle za ta posamični program upravljanja, ne? Po moji oceni bi šlo seveda v drugem tolmačenju, kot ekonomske kategorije, ker je Zakon o javnih financah tisti, ki govori, kaj je prav in kaj ni prav. V tem primeru bi seveda za stavbno pravico rekel, da je posamični program prodaje. Oziroma predhodno letni. No, ampak to bom tud poznej povedal. Sicer bom šel pa kar k razpravi. Ni pa res to, jaz mislim gospod Franko, da ni res. Kadar mi odločamo o neki stvari, moramo met vse elemente zraven. In kadar o gospodarjenju govorimo, moramo met tudi osnutek pogodbe, kot princip. In to je tudi seveda kot princip pri, pri javnih naročilih. Ali kakor kol. Skratka, vedno morajo bit neki elementi podani, na osnovi katerih se potem mi odločamo. Tako je bilo tudi, tako je bilo tudi ob tem samskem domu. Ne? Oziroma, kaj je že tole v Trnovem, k je blo? In tako dalje. Mel smo vse sorte. Varovana stanovanja in tako dalje in tako naprej. Tako, da ne gre za to, kdo je v pristojnosti podpisovat. Gre za vprašanje, kdo je v pristojnosti nakazat smer podpisa. Zato se dajejo osnutku pogodb. No, ampak počas, skoz delo, se bomo vsi naučil, kaj je prav in kaj ni prav.

No, jaz bom diskutiral podobno, rekel bi – subjektivno, kot je diskutiral gospod Möderndorfer. Zato, da bo slika čista. Jaz se pridružujem vsem njegovim kritikam uprave. Vo-Ke, Inšpekcij. Kar mislim, da leti tudi na dva podpisnika, ne? Današnje seje. Županje Vike Potočnik in Sodrznika, dokler je bil še, rekel bi direktor uprave. Ampak, to ne zmanjšuje nič, ne? Pač povem. Da tako to razumem. Moral bi, ja, ja, ... sej, sej. Bom pa povedal še nekaj podatkov, ki sem jih dobil in bom tudi zlo oseben. Do mene je prišel gospod Ropar. Iz LDS-a iz Bežigrada, gospa Iris Prešeren. Pomagajte dobro za Ljubljano. Ne bom sicer povedal, pa bom povedal, da je gospod Ivan Ropar rekel – joj, joj, projekt bo ogrožen, ker ga je naredil gospod Jani Möderndorfer. Ker seveda teh stvari ne zna. Miha pomagaj. Ne? No in zdaj seveda, ...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja, oprostite, tako moram povedat. In zdaj seveda, potem je poklical tudi, moram reč...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... moj daljni sorodnik iz Kozjanskega...

GA. DANICA SIMŠIČ

...samo eno stvar, no. Lepo prosim. Da ne bi spet doživela jaz kakšnega proceduralnega poziva, naj koga zaščitim. Lepo prosim, če...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne, ne. Sej...

GA. DANICA SIMŠIČ

... izbirate besede...

G. MIHA JAZBINŠEK

... bil ta razgovor. Veste?

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo, lepo prosim.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ta razgovor je bil ugoden. Ja on je tud, pogledajte, kaj je vse kazal gor. Gospod Möderndorfer. Jaz pa mislim, da mam isti – za uvod. Mam isto pravico, ne? Bog ne daj, da bi bila kakšna drugačna. Ne? Tud zato, da mi ne bi kdo rekel, da sem lobiral izven pravil. Ker jaz sem z gospo Iris Prešeren lobiral. To je popolnoma jasno. Zato seveda tud to lobiranje predstavim tukaj. Me je poklical moj daljni sorodnik tudi. Iz, rekel bi, iz Kozjanskega. Ki ima velik konj in tako naprej. In je rekel – posluš Miha, ne? Tle gre za konjerejo, ne? To je eno. To je resna stvar. Drugič, da je to resen klub, sem seveda ugotovil malo manj po pripovedovanju gospe Iris. Ampak, potem, ko sem Internet odprl, ne? Kjer sem videl, da je devet, devet konjenikov z licenco. Ne? Kjer sem videl, da – da – in potem sem tudi zvedel, da so bili zdele skupinsko tretji na – na državnem prvenstvu. Po mojem juniorskem. Zato, ker je v teh devetih šest juniorjev, pa trije seniorji. Ki so že tud mal ostareli po moje. K majo, ne vem, - to pa sklepam, ne? K majo zlo nizke številke, članske, ne? Ker sem pogledal na Internetu. Sej razumete? Objektivna informacija. O. k. Tako, da sem jaz dojel, kje je problem. Tud gospa Iris mi je dala sledeče informacije. Ko je začela govorit, sem rekel jaz, ampak poslušajte gospa Iris, sej ta zemljišče bi moral bit od Sklada kmetijskih zemljišč? Po svojem statusu? Ne? Ali ga je Ljubljana dobila? Ali ga je Ljubljana dobila v skladu z zakonom iz 2001, o skladih? Na nek način. Kot nezazidano stavbno zemljišče? Ne boste verjel. Zvem neke informacije. Sem si napisal tud datume. Ampak, jih bom, datume bom zdele spustil.

Pravi, ja, ker je bila najemnina previsoka, tam iz 93, ne? Sem se jaz odločila, je rekla gospa Iris. Nič narobe, da se je odločila. Da bo to preneslo – sklad prenesel na mesto, ne? Ne? Da bo nižja najemnina. To je – popolnoma legitimno je. Ni pa legitimno to, očitno, da je gospa Lukačičevi to prenesla na mesto, kajti, do mene so prišle informacije, da potem, ko je šla iz sklada stran, so jo zaradi tega dal v kazensko. A razumete? Kako se je zdaj to razpletlo ne vem, ne? A me razumete, ne? Ja, ker je to ista situacija, kot nezazidano stavbno zemljišče, ki je končalo v Stožicah, pri SCT-ju. Tuki je pa nezazidano stavbno zemljišče končalo pri nas, ampak prekmal. Ni bilo zakonske osnove, ne? In tako dalje. In zato je bil sklad seveda mal jezen potem. Ampak, ne vem kako se je to razpletlo. Me tud ne zanima.

Ne? Ampak, zanima me pa, če ni del tega zemljišča, tudi izven območja rekreacijskega, kajti – tako berem lokacijsko informacijo, ki reče – Parcela dva, dva, dva – skozi 1, pomišljaj – severovzhodni del. Kar pomen, da bi znal, jaz moram sklepat, moram pa reč, ker so slabi materiali, ne? Nisem se mogel opremit s tem, da bi ugotovil, ali je to res kej še od zuni tud. Kar ni šport in rekreacija, ampak je kej družga. No, moram reč, ampak kaj se je potem zgodil. Pravi, smo mel z Lenardičem dogovor, dogovor, da bo lokacijsko dokumentacijo, pa je bla. Pa je zapadla. Pa je bil z Lenardičem dogovor, da bo naredil lokacijsko dokumentacijo številka 2. Pa je dobila lokacijsko dovoljenje. Spređi. Ona za Mesto. Ne? Gospa Iris za Mesto, ne? Ampak je potem gospod Lenardič ni hotel podaljšat. Jaz bom tuki za nalašč moral nekaj povedat. Ker seveda Möderndorfer gre v to smer. V to smer, v smer voluntarizma, ne? Jasno. Kaj pa gospod Möderndorfer, če se tega voluntarizma takrat ni dal speljat? Pa ne zarad, ne zarad lenobe Lenardiča, kar je sicer prislovično, ne? Ampak, ampak, zarad česar dru...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

...drugega. Oprostite.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, vi oprostite. Prosila sem vas, da pazite na besede.

G. MIHA JAZBINŠEK

A da bom vljuden?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Prosim.

G. MIHA JAZBINŠEK

A ja, oprostite. Jaz to trditev lahko dokažem. Kadar kol. Da je prislovično to, da je, ne? Sej pogledjte, gospod Möderndorfer je to povedal. Tri leta ni bilo dogovora. Unga, tretjega in tko naprej. In jaz to kritiko sprejemam. Gospoda Möderndorferja. Ne? In samo na njej nadaljujem, še z drugimi primeri, če hočete. Vam bom postregel pol, če me bo gospod Lenardič tožil. Ne? Zakaj ga pa vi ščitite, pa ne vem? K ste ga odstavili, gospa županja?

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja, zato, ker nismo v gostilni. O. k.. Prav. Ampak, moram pa reč. In takrat sem dojel še nekaj družga. Da pa gospa, gospa Iris Prešeren, ma svoje lastne predstave o tem, kako se stvarem streže. Ne? Ena od teh lastnih predstav, je tudi to, da temu, kar je zdaj na terenu, se reče sanacija. Oprostite, to je odlagališče nekih zemljin, ki so lahko bile odpadne. Druge ne morejo bit. Na – na – na kuglah, na Ljubljanskem polju, ni mogoče odlagati ilovice. Ne? In sem pol vprašal, k sem profesionalc. Sem rekel, poslušate, kje? Tam trava ne rase. To sem si šel pa pogledat. Tam trava ne rase, ker ne more rasti. Ne? Na ilovici rase plevel. Ne pa trava. No in – in – in sem vprašal. Ne? Sem videl, da je ona tud profesionalka. Sem rekel – kaj je z zgornjo plastjo? Ne? Vsaj kar se, kar se teh reči tiče. Jaz mam na posebnem kupu, ne? Rodovitno prst. To se prav, zdaj je to – ne? Zdaj, ali je tud kej zaslužil KK PIP, ne? S tem, da je na zemljo, za katero sem zdele zvedel, da po moje ni bila pod pogodbo. Pogodba je 1500 kvadratnih metrov. Navožen je pa, ne? Tok, kot je možno. Tam je blato, seveda, ker ilovica ne spušča. Blato je takrat, ko ni treba, da je blato. In tako dalje in tako naprej. Zdaj, temu se reče sanacija, kadar – kadar se govori, tako, kot je Jakič rekel – v gostilni, ne? Kadar se govori pa v mestnem svetu, pa to ni sanacija. Plus to, da je sanacija na tujem zemljišču. Ne vem, ali je bil dovoljenje, al ni bil dovoljenje. Oprostite. In drugič, delani so neki protihrupni, protihrupni in nasipi in tako dalje in naprej. Na – na – na tam, kjer reče, PUP – kjer reče PUP, da se ureja kopališče. Ne? In tko.

Ta predstava je bolj, kako bi rekel – mogoče, da je povzročena objektivno. Mogoče je pa povzročena subjektivno. Da se da mal po domač kej delat. Ampak, jaz sem razumel, pri tej stvari sem razumel tole. Da je tukaj klub. Da je tudi konjereja. In razumel sem to, upam, da je gospa Iris Prešeren in Möderndorfer tud, da so razumel. Da tako, kot se oglašja Kanmar v svojem Pismu o nameri, ne? In drugače, kakor so stvari zastavljene, je nemogoče zaščititi interese konjeniškega kluba. Ni nobenih – medsebojne odvisnosti in tako dalje. Prvič, ta klub hoče graditi, danes v časopisu berem – dva polo igrišča, ne? Že - že ta skica, veste? Je tud po domače. Naredila jo je gospa Iris Prešeren. To ne more bit osnova, tko, kot je Möderndorfer rekel. Zakaj? Ker v isti pogodbi, ki jo je pripravila po moje tudi Iris Prešeren, not piše, da mora bit tukaj narejen idejni projekt številka tok pa tok, ki ga je izdelal ta in ta. In tako dalje. Oprostite, stavbna pravica se ne dela, se ne daje bianko. To je nemogoče, da stavbno pravico na bianko. Stavbno pravico se da na kvadraturu. Na objekt. In tako dalje in tako naprej. No in to je že v zametku gradiva jasno, da se ta – to gradivo ne more iziti. Ker stavbno pravico bi podelil. Oprostite, gospa županja, kok časa bote pa čakal na idejni projekt? Da boste pol podpisoval? Takrat vas – takrat boste še, lahko še enkrat. Ampak, v novem mandatu. Ja, ja – v novem mandatu. O. k.. Dobro.

Nemogoče je podpisati tako pogodbo, kot je tuki priložena. In v – še nekaj. Poglejte, pogledajte Pismo o nameri. Najprej, da povem. Najprej, da povem. Že čez teh 25 000 m² teče, teče javna pot, kategorizirana, s kategorizacijo, ki smo jo sprejel lansko leto. Drugič, čez teh 25 000 m², teče javna kolesarska in deli to območje na dva dela. Javna kolesarska steza in javna jahalna steza. In to – te trije elementi, morajo bit popravljene. Tudi, če bi hoteli dat 25 000, V PUP-u popravljene. Tudi, če bi hoteli teh 25 000 stavbne pravice, ne? Ker nemogoče je dajati stavbno pravico mimo prostorskih aktov. Če pa bi držal to, kar edino pove, edino pove pismo o nameri – pogledajte to pismo o nameri. Jaz mislim, da je gospod Ropar bil na tem sestanku tvoren. Je rekel, kaj pa, če bi bil klub ofrناžen? Če bi dobil Kanmar stavbno pravico? Tam not piše, da se gradi, nič družga, kot konjeniški – polo center. Polo center je pa lociran po tej skici. Nekje mora bit. Ob vodi. Kje? Na območju, za 70 let. To je objekt. To ni šala. To ni travnik. To je objekt s spodnjim ustrojem, zgornjim ustrojem in tako dalje in tako naprej.

Športni objekt je. Ne? Veste kaj konji naredijo s svojimi kopiti? In tako naprej. To je profesionalen objekt. In enega je treba še za vadbo dat. In ta eden, ki je pokazan, eden, ki je pokazan, je v območju, ki bo zajezeno za hidroelektrarno. In je istočasno na območju, kjer bo šel čez en plinski, plinska zadeva. To se pravi, v vsakem primeru, moramo iti v spremembo – v spremembo PUP-a. Ali za potrebe konjeniškega kluba, ali za potrebe te investicije. Takšna, kot je. Čeprav seveda v ta, v ta pismo o nameri – je zoprn. Nič ne pove v odnosu do kluba. Niti besede o odnosu do kluba. Odnos do kluba je samo v soglasju kluba, da bi dal neko soglasje k nečemu nedefiniranemu. Zdaj vas pa jaz vprašam. Nekdo plača 90 Evrov na kvadratni meter. Kaj, če se mu investicija zalomi? Dobil je kredite. Mora kredite vračat. Komu bo zaračunal? Ja, najprej, najprej – najprej konjeniškem klubu. Za nekaj, kar zdele povejo, da bo konjeniški klub gostoval tam. Ne? A razmete, pa bo neki prostora ostal pri tem polo klubu. Vmes mi reče, da bo tud tam nastanitev. In tako dalje, ki ni možna, po – po prostorskih aktih. In tako dalje. V prostoru, po prostorskih aktih, je možna kmetija. Na 12 ha. Pazte, to je zemljišče, tako veliko, kot Stožice. To ni nobena igračkarija. In na teh 12 ha, če bo – če bo kmetija, bo že ta v nasprotju s prostorskim, ureditvenimi zadevami, ker seveda, oprostite, špansir po travnikih neke kmetije je neki družga. Drugič, na teh površinah, kjer bi bila kmetija, se po prostorskem aktu predvideva kaj? Ja, kopališče, pa – pa piknik center, pa tako naprej. To ja vendar ne gre skupaj s kmetijo. Vi pa ne morete met dva objekta. Enega čez družga. Oprostite. Ne ga, kaj bomo pol mel? Polo klub v štuk? Ali kako to zdaj je? Nad kmetijo. Tko, da mam tri interesente, ki se med sabo izključujejo. Dva sta že v prostorskem aktu. In tretji – tretji, ne? Tretji, una dva bi še mogoče lahko uskladil. Če bi tud nekje drugje dobil te njive, ali kakor kol to je. Dočim, če mam pa še to, ne moremo brez tega. In seveda, se ne da v prostorskem smislu, se ne da profesionalno sprejet tak sklep. In drugič – to je treba razdelit. Treba je razdelit usodo kluba. In usodo investicije, ne? Zato sem jaz seveda, z usodo investicije. Ampak, tudi investicije, ker če gre samo za konjeniški klub, ne? Zato sem jaz predlagal seveda en amandma, en amandma. No, zdaj ga pa ne najdem. A ga najdem? Dejmi ta ta zadnji moj amandma. Dodaten sklep plus amandma. In ta dodaten sklep bi se glasil. Zato, ker mi gre za interes kluba in konjereje. Ker tok in tok konjev se zdele ne da preselit. In klub, ki funkcionira, naj se ne seli. Vse, kar je, se lahko za leto in pol – za leto in pol da možnost temu klubu, da tam živi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za malo več miru v dvorani.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Živi na ta način, kot je živel do zdaj. Istočasno se pa pristopi k temu, da se razmere uredijo. In sicer to se glasi:

Sklene se začasna zakupna pogodba, med Oddelkom za gospodarjenje z zemljišči in KK PIP, pod istimi pogoji, kot je bila sklenjena pogodba, ki je potekla 31. maja 2006. In za ceno 1 sit na meter kvadraten, do skrajnega roka 31. 12. 2007, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi pogoji, pod katerimi se lahko oddajajo nepremičnine v zakup. Oziroma najem. Vendar za krajši rok, če bo Mestna občina Ljubljana – to so pa zdaj njene dolžnosti v vsakem primeru.

.../// iz dvorane: Za kakšno obdobje...///

En let pa pol.

.../// iz dvorane: Ne... nerazumljivo.... 1 sit na kvadratni meter...///

Na mesec. Takoj popravljam amandma. 1 sit na meter kvadratni na mesec. ... To je 1500, kokr sem obvešččen. In Mesto ma pa sledeče funkcije. V tem času. Zagotovi možnost in izpolni pogoje za urejeno delovanje KK PIP in konjereje, vezane nanj. Do – bom – dokler bo Mestna občina Ljubljana določila ustrezen status KK PIP. ... Čakte... To, o. k.... Sprejema strateško usmeritev javno zasebnega partnerstva, na področju športa. Javno zasebno partnerstvo mora bit definirano, kaj to pomen. Ne? Še posebej, če gre seveda za dve različne dejavnosti po – po svojem osnovnem izhodišču, ne? Ne? Drugač bomo dobil, stimuliral bomo KK PIP, pol bomo dobil pa od SCT-ja gor hipoteko. Ne? Tko, kot smo jo dobil na Stadionu Bežigrad in podobno. Sprejema mreže športnih objektov lokalnega pomena v MOL. To mora že v odzivnem poročilu bit zagotovljeno, iz naslova Stadionu Bežigrad, s strani Računskega sodišča. Tko, da je skrajni čas, da se seveda na tem nekaj naredi. Sprejema potrebne spremembe in dopolnitve,... potem se bomo pa odločal. Ali je polo eden od teh, al polo ni eden od teh. Sigurno po mojem bo seveda Konjensiški klub PIP. Ampak, to je, to odločitev moramo sprejet. In tudi mislim, da frakcija stalno stoji na stališču, da moramo to že enkrat uredit. In kritizira, ker do zdaj ni urejeno. Sprejema potrebne spremembe in dopolnitve za območje urejanja BR 4/3 – Tomačevski prod. Če bomo ugotovili, da ni potrebnih sprememb, ne bomo. Če bomo ugotovili, da so potrebne spremembe, jih pa bomo. Sprejema investicijsko odločitev na osnovi investicijskega in arhitekturnega elaborata, sposobnega tudi za potrebe financiranja iz evropskih strukturnih skladov. Naj se naredi dostojen projekt, ne? Sej ne more bit – Kanmar, al pa kdo drug, tak, da ne zmore enega – enostavne idejne zasnove, pa enega enostavnega investicijskega programa. Drugač naj pride k men, pa mu bom povedal, kok sem sposoben zastonj, kok pa za plačilo naredit, če tega ne znajo. Sprejema letni... istočasno pa vem, da majo vse elemente. Vejo kok stane zložljiva tribuna. Vejo! A razumete? Vse vejo. Pol pa naj naredijo! Ta je dobra. Sprejema letni in posamezni program prodaje stvarnega premoženja in potrebni program upravljanja. In dokončno uredila lastninska in druga razmerja s Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov. Treba se je enkrat zment v resnic, komu pripadajo določene površine, ki so izven rekreacijskega območja.

Zdaj, seveda, bom jaz moral vseen čist mal obrazložit to. Torej, ta moj amandma, na moj lastni sklep, izhaja iz tega, ker je Statutarno pravna komisija odločila. In amandmaju, ki bi ga vložil gospod Istenič. On bi vložil ta rok, ki ga jaz v sklepu nisem mel. In upam, da ne bo jezen, če ga eksploatiram. Oziroma sem mu to povedal, da bom. In drugič, on bi seveda vnesel v ta tekst tudi, da so izpolnjeni vsi pogoji, pod katerimi se lahko oddaja nepremičnine v zakup oziroma najem. Moram povedat, ne? Da kakor sem slišal gospoda Frankota, malce je grozno, ne? Da gre za 2, 5 milijona. In, da se to ne da na nek način uredit, ne? Ne? Ni hudič, ne? Da ne bojo to zmogli. Drugač pa naj pridejo po subvencijo. Ne vem po kuga. Z eno ta pravo vlogo, al kakor kol to je.

Zdaj, moja obrazložitev seveda sloni na tem. Treba je ločit vprašanje delovanja in obstoja KK PIP. Konjereje na tej lokaciji. In zemljiško investicijski podjem v prid Kanmar Invest, na drugi. Mestna občina je dovolj bogata, da lahko stimulira in tudi na brezplačen, ali pa malo plačen način, pomaga razrešiti stvarno problematiko konjensiškega športnega društva in konjereje, ni pa dovolj bogata, za nedomišljen investicijski podjem investitorja polo centra. Če potencialni investitor ne izkazuje niti odnosa do tega društva. Ne izkazujejo usposobljenosti in če so predlagane pogodbe oporečne že po svojem statusu. Ne? Ne vem, če je. Plus to, da nam upravljavske pogodbe sploh niso pokazal tlele notr. Kakšna je pa tista? Seveda, ker je ne morejo definirat. Ker statusi niso definirani. Ker status kluba ni definiran. In

tako dalje in tako naprej. Vsaka stvar terja neka predhodna dejanja. Torej, jaz sem prej povedal kaj je s prostorsko ureditvijo. Zato mi verjamte na besedo in bi prosil seveda gospoda Möderndorferja, da v svojih izjavah ne relativizira fizične količine. Fizičnih količin se ne da relativizirati. In pravnih, še povezanih s pravom zraven, se seveda ne da relativizirati. Konjeništvu namreč, izven teh 25 000 m², so namenjene samo konjeniške poti. Zapomnite si – po PUP-u. Nič drugega ni namenjeno konjeništvu. Po PUP-u. Lahk bi bla eventualno namenjena, recimo travniki, ki ne bi bili urejeni za določene namene. Tej, rekel bi kmetiji, ne? Ajde, de. Naj bi blo. Ne? Vmes med potmi. Vmes med pikniki. Vmes med kopališči in tako dalje, Ne? Ne more bit.

Torej, jaz trdim seveda, pod točko b., brez diskusije vsake, ne? PIP je mel, Kanmar je mel možnost... pa tako bom rekel, gospod Möderndorfer je mel prejšnjič možnost pokazat dokument, ki ga je PIP, ki ga je Kanmar dal kot pismo o nameri. Pa ga ni. Pa ga ni. To smatram za zavajanje svetnikov. Ker šele iz tega dokumenta, ki sem ga dobil po sestanku z gospo Iris, iz tega dokumenta sem jaz dojel, da gre za polo. In danes iz časopisov ugotavljam, da gre za dva polo igrišča. Ki sta pa dolga. Dva polo igrišči. Dve polo igrišči, ja... veste? To je 160 m dolgo eno. Ne? S tribunami in s tem, je pa širše, kot 100 m. Ja, a so te tribune fiksne? So te tribune prenosne? Kako bo delal tlele nekdo komercialni projekt, če ne bo to velke tribune? Lepo vas prosim. Od česa bo pa živel komercialni projekt? Kjer je drago plačeval to stavbno pravico? Če mene vprašate, bi stavbna pravica konjeniškem klubu, bila 1 sit, ne? Če bo zgradil objekte, ki jih mora zgraditi. Mi nimamo kej na stavbnih pravicah v – v partnerstvu, služiti. Na nečem, česar ne moremo prodat. In za nameček in za nasme, ne? Gospod Möderndorfer da nam tle cenitev, česa? Kmetijske zemlje. Mislim, a ste znorel? To je stavbna zemlja, dobi pa cenitev, njeno vrednost za kmetijsko zemljo. Saj to je »lehrlik«. »Lehrlik« so tud ta pravna mnenja. Jaz bom samo dva stavka povedal glede teh pravnih mnenj. Varuj se civilistov pri pravnih mnenjih, kadar je od zadaj terminus technicus, ki se nanaša na upravno pravo. Zato sta zgubila tožbo Kozinc. Zato je zgubil tožbo tudi oddelek, ki je pravni dopis delal oziroma mnenja. Zato, ker je na drugi strani stala navadna odvetnica, ki je bila prej v službi na upravi v Mostah. Gospa Vlasta Čulab. Kadar gre za terminus technicus, civilisti izgubijo bitke. In ne noste mi, ne noste mi na ta mestni svet, od civilistov in od pripravnikov za odvetnike pravna mnenja. Ki seveda izhajajo iz Zakona o – o – o – o stvarnem pravu. Pozabijo pa, da je tle dominantno Zakon o javnih financah. Pri Zakonu o financah, javnih financah, mi tehtamo, al gre za obremenitev nepremičnine, al gre za kšeft. Al gre za pridobitev denarja in tako dalje in tako naprej. Tko, da ta pravna mnenja, če bi bila – če bi bilo sprejeto, tale pravna mnenja, kot prava, je to prejudic za vse ostalo. Kar tudi mi počnemo. In seveda, za – za stavbno pravico in za upravljavsko pogodbo rabimo mi oprostite, mal drugačna pravna mnenja. Kot so pripravniki za advokaturu. Ne?

In s tem, ko je županja seveda določila Odbor za finance, kot pristojni odbor, je povedala, da gre tle za finančna vprašanja. In za vprašanja, ali je to program prodaje, ali je to program – program za upravljanje, ali kakor koli se temu reče. Jaz sem tok sklerotičen, da sprot pozabim. Kaj je – o vsebini pa ne kiksнем.

Torej, jaz delim seveda tudi, da je Sklep Komisije za pridobivanje, razpolaganje o pravno stvarnem premoženju mestne občine verodostojen. In tud sam dokazujem seveda te termine. In tko naprej. Z gospodom Frankom sva si tok različna, da je on pristal pri stavbni pravici na termin – na termin, reklo bi se obremenitve. Ampak, tudi pod terminom obremenitve, se ne moremo iznebit nekega koraka na mestnem svetu. Zakaj? Zato, ker v teh pravnih mnenjih, veste? V teh pravnih mnenjih je trik pravni. K si je eden zmisllil, da bi rekel, stavbna pravica je eno od pravic služnih. Ne. Stavbna pravica je paralela služni pravici. Ste me razumel? In stavbna pravica pomeni oddajanje gradbene pravice in stavbne pravice in lastninske pravice na objektu. Pa se zdaj zmenimo. To je delna, to je delna oddaja. Pa se zdaj zmenimo, zakaj tud se dobi plačilo? Pa zakaj se to daje drugač in tko naprej. Zato, ne? Ker se je razvojni

funkciji zemljišče odpovedal. Ne? S tem da je razdelil nedeljivo pravico lastninsko na dva dela. Da je lahko en oddal. In una tud obstoja, kot navadna, kot navadna stavbna pravica. Lastninska. Na objektu. Tako, da tuki seveda tudi v pravnem mnenju notr, je napisano – lahko bi bilo tako, lahko bi bilo drugače. Me razumete? In zaključek pa je, to je neka služnost. Neka obremenitev na parceli. Ne, oprostite. To je odprodaja. Odprodaja vse uporabne vrednosti te parcele. In s tem odprodaja seveda lastninske pravice najmanj na objektu. V ostalem pa seveda, je pa to, rekel bi nek – nek ventil, da bomo čez 99 let nazaj dobil. Ampak, v tej pogodbi, ki jo predlaga, al gospod Möderndorfer. Veste kaj piše? No, po 99, al po 70 letih, bomo pa mi ugotavljal, kdo je dvignil vrednost – te – zemljišča. Tegale zemljišča. In hočejo met odškodnino po sedemdesetih letih. To je not v pogodbi. V osnutku pogodbe. To ne vem, če ste dobro pogledal. To pa ni običajno. Ne? Ne v civilnem, ne v kakšnem drugem pravu. Čez 70 let se parcela in stavbna pravica vrne, ne? To pomen seveda, da je tukaj ena nameštaljka, kako se seveda oškoduje Mesto. Ali iz neznanja. Ali je pa to sistemsko?

Torej, rizičnost te pogodbe je očitna. Ker niso vzpostavljeni vsi ti mehanizmi, ki jih je treba vzpostaviti. Ne? Niso vzpostavljeni statusni, lastniški, ekonomski in prostorski predpogoji investicije. Ni znan koncept ŠRJC. V pismu o nameri je izkazana le pripravljenost nakupa stavbne pravice za konjeniški polo center. Konjeniški, pomišljaj – polo center. A je to vsaj plus vmes? Ne vem kaj to je zdaj? To je samo polo center. Kaj je s konjeniškim klubom? Ni znana usoda športnih aktivnosti, ki jih izvaja KK PIP. Dresura, .../// nerazumljivo...///. Ni. V pismu o nameri tega ni. Ni znano razmerje med komercialnim in stimuliranim delom programa. Ni razčiščeno zakaj, ne? Kok je zdaj tle komercialnega? Programa? Tudi fizično? Koliko je programa za konjeniški klub? Koliko je za polo? Za polo in tako dalje. To se ne more tko bit, ne? Na prazn. Ne? Ni razčiščeno, zakaj zahteva za brezplačen prenos upravljalvske pravice in kaj je po statusu in predmetu upravljalvska pogodba. Vzorca pogodbe ni. Ni znan vsaj idejni investicijski program izgradnje eksploatacije investicije. Poglejte, saj to ne more bit res, da nam eno skico, ki je skinuta iz Interneta, po – po neprojektantu, no. Da ne rečem drugač. Po sicer simpatici gospe, kot je Iris Prešeren, ne? Ampak, to oprostite, ne more bit ta osnova programa! In potem moram jaz odčitvat, da je to v napačnih conah. Ni znan vsaj zametek idejne zasnove objektov. Priložena je amaterska skica. Idejne rešitve športnega centra. Ne garantira ne funkcije objektov, ne njihove umestitve v prostor. Skladno PUP. Ni znan možni datum odločbe o parcelaciji. Sej ta mora bit prej! Ni znana boniteta investitorja in njegova finančno investicijska sposobnost. Ni znana. A je tle kakšna boniteta izkazana? Ni izkazana. Jaz vem, da je gospod Walter Wolf gospod. To so mi povedal. Jaz ga, kot gospoda poznam od 1990. Gospod naredi dostojen investicijski program. Ne? Zato seveda, se drugač ne morem pogovarjat. Ni znana investitorjeva organizacijska in sposobnost urejenega investicijskega lociranja. V pismu o nameri je napisano, da so – da so bli do zdaj razgovori z MOL. Urejen lobist. Urejen investitor napiše s kom. Kaj se je dogovoril. Ne? Razumete, ne? Da vemo, ali je bil zaveden? Da vemo, ali je dobil pomoč? Ali ni dobil pomoč? Kako se stvari streže? Ne? In, če jo je dobil, da ocenimo, ali je bila prava, al ni bila prava.

Jaz upam seveda, da ni tuki pri tej zadevi, zadeva en podtahnjenc, ne? To je – razumete? Kakšen podtahnjenec predvsem tega stila. Da uprava in da tud ni instrumentalizirana. Ker, kakor je do mene prišlo, ko sem bil na Odboru za urbanizem, je mela uprava befel, da se vsak del uprave opredeli samo do tistega segmenta, ki ga pokriva. Ne? Recimo. Da ni gospa Pavšer recimo, to je bilo na Odboru za urbanizem. Da to ni programsko v nasprotju z ne vem čem, ne? Ker tega programa za polo nima. Jaz sem prepričan, da še vedela ni, da gre za polo. Če pa je vedela, me pa zanima, s čim je polo programsko usklajen? Me razumete? Upam, da ni vsak segment te uprave mel domačo nalogo, da naj pusti svetnike, da zmanipulirajo sami sebe. In, da mimo uprave, ne? Sprejmejo neki, ne? Da se svetnikom podtakne tle ena odločitev, ki jo uprava ne more speljat z vrha dol. Al pa z nadvrha. Menda obstaja nadvrh v tej upravi. Ne?

Ne vem. Nekdo mora bit nadvrh, da je upravo razdelil na koščke. Ne? In potem dal v roke papirje gospodu Möderndorferju, ki jih, rekel bi, nekoliko po svoje interpretira, da ne bom žaljiv. Ker gospod Möderndorfer seveda pa meni reče – da govorim neumnosti. In to večkrat mi to reče. Kaj on govori ne vem. Al govori neumnosti, ali je pa špekulant. Taka gradiva ne morejo it skoz. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Preden odredim pol urni odmor, ima repliko še gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Ja. Miha Jazbinšek, tvoja stara bolezen. Ne prvič, ne zadnjič. Jaz sem tle že spet poslušal eno dolgo doktorsko dizertacijo. No pravim, po dolgem in počez. Ampak, tist osnovni vtis, ki sem ga pa dobil, županja, pa mislim, da bi bilo najboljše, če bi vi načelnika – to je pa moj predlog za Mihata. Da bi zamenjal Miha Jazbinšek načelnika za pravne službe. Pa še enega, ki bi vodil tud, zamenjal tiste, ki vodijo vse take postopke, ki jih seveda pred petimi leti niso začel delat. In bi to vse Miha Jazbinšek uredil tako, da bi bilo vse točno in prav. In ne bi bilo tukaj sto raznorodnih pripomb. To je ena stvar.

Druga stvar. Seveda Miha, ti bi moral vedet, da se je ta zgodba, berem iz časopisa, da sem se tud zanimal. Da se je ta zgodba začela pred petimi leti. In po petih letih je naša pravna služba ugotovila, da ne more podpisat, da ne more pristat na ta predlog za stavbno pravico, ker je gospa predsednica tega kluba, ni 1 milijon pa pol, al 2 milijona pa pol, k je že dolžna, za najemnino. Nič s tega, najemnina je pa ta, da je dobila napačno številko žiro računa od te, od te ta iste naše uprave. In jo je ke nakazala. In – in seveda tko vse skupaj to funkcionira. Mislim, jaz osebno mislim, da začnemo od – da smo tko delal pri vseh takih infrastrukturah, kadar ni šlo za obnove. Obnavljat znamo pa tako, kot nihče. Obnavljat smo športno dvorano Tivoli. Jaz mislim, jaz rabim še tud doma, pri men, mam jaz hišo za uredit in obnovit in prosim, če mi bi – k men prišla ta mestna občina na pomoč. Da bi mi obnovila moje stanovanje, ker drugega ta mestna uprava ni sposobna. Ni sposobna pripeljat na čisto niti enega samega večjega projekta. In potem, ko pride to pa sem v mestni svet, pa poslušamo same doktorske dizertacije. Namesto nekih stvarnih pripomb. Te pripombe, ki sem jih pa danes gledal, tole zemljišče. Me je pa čista groza. Me je groza točno teh upravnih služb na ravni mesta. Me je groza te države, ki tko počne. In me je groza vseh neodločitev, ki sledijo iz vsega tega.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika. Prosim, če izklopite mikrofona, gospod Božič. Replika na vašo repliko, gospod Jazbinšek. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Prvo, kar je, jaz ne kradem nikomur čas. Petinštiridesetim svetnikom se je dvakrat ukradlo čas. S slabo pripravljenim materialom. Jaz probam to zdaj popravljat. Če nisi zadovoljen s tem popravkom, glasujte proti mojim popravkom. Drugič. Popravni izpit vaše koalicije, ki tega problema ni rešila od 1993. Na nobenem področju. Ne? S takim gradivom, ne morem mestni svet funkcionirat. Ne more. Ne more! In drugič, kar se doktoratov tiče. Me je groza, ne? Teh dizertacij gospoda Božiča. He, he, he... Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Sejo nadaljujemo ob 19. uri in trideset minut. Prvi bo razpravljal gospod Božič. Za njim bo dobil besedo za razpravo gospod Sušnik.

-----o d m o r

GA. DANICA SIMŠIČ

... vas vabim v dvorano. Nadaljujemo sejo. Kot rečeno, ima najprej besedo za razpravo gospod Peter Božič. Za njim bo razpravljal gospod Sušnik. Gospod Božič, izvolite. Gospod Božič, beseda je vaša. Izvolite.

G. PETER BOŽIČ

Ja, saj jaz, jaz sem se prijavil prej za repliko. In kaj je zdaj narobe?

GA. DANICA SIMŠIČ

Nič ni narobe. Imeli ste repliko. Prej, pred...

G. PETER BOŽIČ

No, razpravo. Dobro je...

GA. DANICA SIMŠIČ

... repliko ste se pa prijavili še za razpravo.

G. PETER BOŽIČ

Ja. Prav. No, ta seja je za mene nekoliko razburljiva. Pa veste zakaj? Zaradi tega, ker mam stalno pred seboj, ponovitev in to dost slab plagiat zgodbe o Stadionu. Za, pri tisti zgodbi o Stadionu, tlele vidim tud iste igralce. In isti model politike in javnih investicij. Politika javnih investicij, se v tej občini, pa tud verjetno še kje drugje, al pa na ravni države, ali pa kjer kol, dogaja na ta način, da so iz te politike, je izključen privaten kapital. In kapital in pač mednarodni kapital? Zakaj? Zaradi tega, ker o investicijah, o potrebah za investicije, odloča politična elita. Mi dvigujemo roke, te potrebe pa oblikujejo na primer bodisi v teh strankarskih planih. Ampak, resnične potrebe oziroma resnični tisti, kako bi rekel, da sploh pride do – do kakšnih obravnav. Al pa do razmisleka, kaj je treba, kaj je kakšen pomemben infrastrukturni objekt. O tem seveda odloča politika moči. To je stara stvar. To jaz ne bom spreminjal. Sam problem se začne nekje drugje. Da je iz te, da je iz te investicijske politike, če se pojav na primer privatni kapital, pomeni to, da privatni kapital, nad investicijo prevzame vso odgovornost. To smo mel primer pri Stadionu, kjer smo mel italijanskega investitorja, ki je ravno tako napisal pismo o dobri nameri. Ampak, se je potem pojavil interes, ki je bil zunaj, predvsem zunaj mestne občine. Jaz sem ga že velikokrat citiral. In to je športno politična nomenklatura, ki je predvsem v krovni, v krovni organizaciji v Olimpijskem komiteju Slovenije. Imena so znana. Potem, takrat je bil še minister Gaber. Takrat je bila še LDS. To je bila moja stranka, ki je bila – mene osebno so pregovarjal. So mi govoril, da je to , da je to

slaba zgodba s Stožicam. Da je ta investitor, čeprav sem mel v rokah knjigo z dvajsetimi zgrajenimi stadioni v Evropi, da je ta investitor nezanesljiv. Da nima referenc in ne vem kuga še vse. In, da je velik boljša rešitev Bežigrad. Vse to... in jaz takrat seveda še nisem vedel, o čem je vic. Vic stvari je v tem, da izvajalci, ki so povezani s to politiko, seveda bi v tem primeru izpadli iz igre, če bi to prevzel, na primer, če bi to investicijo mel – mela firma »Cukeroni«, al pa v tem primeru zdaj Walter Wolf. Izvajalci so pa zmeraj eni in isti. To je klientela mestne občine. Bt... SCT in tko naprej.

Ta občina, ta mestna občina ne pride do nobenega javno infrastrukturnega, novega objekta zaradi tega, ker so ti interesi, zunaj interesa občine močnejši, od same občine. Zakaj pa? Zaradi tega, ker občina do zdaj ni uspela vzpostaviti svoje lastne avtonomije. Kako se pa dela, kako pa dela naša pravna služba, bom pa zdaj povedal. In se vsi tega spomnimo. Ko je šlo za zemljišče, ali je zemljišče od Olimpije, ali je pa zemljišče od – od mestne občine, smo dobili ekspertizo od dr. Alojza Finžgarja, ki je ekspert za zemljiško pravo. Ker ta ni bil zadovoljiv, smo naročil v trgovini za stališča pravna, pri dr. Janezu Pirnatu. In upošteval smo predvsem, ta Rajko Pirnat – in upošteval smo predvsem ta trgovski artikel. Kot pravno mnenje.

.../// iz dvorane - nerazumljivo...///

G. PETER BOŽIČ

Ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, ne morete sredi razprave proceduralno, gospod Božič, vas pa prosim, če se morda malce odmaknete od stadiona, pa ...

G. PETER BOŽIČ

No, dobro je, jaz sem enkrat uporabil eno, za mene je to res trgovina s stališči, pravnimi stališči, ne pa strokovna, strokovna mnenja. Torej, jaz plačam to stališče. In on bo seveda naredil tako, kakor ga jaz želim. No in seveda ta pravna služba ravno tako ni avtonomna. To sem dops mel priliko videti, kako vse je to šlo. V petih letih je ta pravna služba našla en pravnih haklc, ki ga ni bilo mogoče rešiti v petih letih. Namreč, da bi ta upnik, ki je... oziroma dolžnik plačal tist milijon pa pol. Ni najdlja načina. In zaradi tega so vsi ti neskončni in nemogoči zapleti okol tega akta.

Jaz seveda, kar se mene tiče, osebno, pa mislim, da govorim tudi v imenu frakcije. Nas loči globok prepad. Tudi z mojimi bivšimi kolegi iz – iz Svetniške skupine LDS. V čem je ta prepad? Ta prepad je v tem, da mislimo, da ta vzorec upravljanja, kjer majo glavno besedo centri moči izven mestne občine. Predvsem so to finančni in taki centri. Da to ne vodi nikamor. Da mora občina vendarle pridet do tega, da bo samostojno odločala o takih projektih. Ne pa, da so tako stranke, kot sama občina, instrument teh lobijev. Kako je do tega prišlo? Jaz ne vem. Vem pa to, da neki izkušenj imam s temi stvarmi. In tud vem, kako to poteka.

In zdaj, seveda, jaz ne računam na to. Mi, na primer LDS al pa Združena lista, ma hudo izkušnjo s to politiko. Saj smo najbrž tudi zaradi tega zgubil volitve. Državno zbornske volitve. Zarad te, take politike. Ker smo obljubljal ljudem stvari, stvari, ki jih potem nikol nismo izvršil. Ravno zarad tega, ker nismo prej vprašal gospoda Jankovića, al pa Zidarja, al pa Mermala, kaj bomo naredil. No in seveda ta zgodba zdaj nas tudi ne bo peljala v nebesa. Ker

je ta zgodba samo ponovitev tiste zgodbe okol stadiona. Na zadnji strani, o dobri nameri, pri dogovoru z – z – o stadionu za Bežigradom, so bili vsi fantje podpisan. Tisti, ki še danes odločajo o mestni politiki. In so tud takrat odločil, da stadiona tam ne bo. In še nekaj, lahko je bilo pričakovat od – tu, kjer je v igri NK Faktor, ki je klub Nogometne zveze Slovenije. Predsednik kluba je Jakopič. Njegov podpredsednik nogometne zveze Olimpijski komite, gospod Bertncelj. Izvršni direktor SCT-ja. In tko naprej. To so isti igralci zadaj, kakor so bili že prej.

In jaz si to upam na glas povedat. In ti igralci nam tlele tuki določajo to, da dejansko, razen Sodrznikovega tistega Triglav centra, nismo v – na področju športnih infrastrukturnih objektov naredili ničesar. In tud nič ne bomo. Tud mi lahko danes izglasujemo kar koli. Da ali ne. Je čisto vseeno. Ta občina, ta politika, pelje tja, kjer smo zdaj. Pa bo samo dno, nima dna. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika gospod Miha Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej glede hvalospeva kapitalu. In pa, in pa nogometa. Pod pisma o nameri kapital ni bil podpisan. Gospod Zidar ni bil podpisan. Pod nobeno pismo o nameri. Zato, ker je vedel, kaj ma od zad. Ker je vedel, da je ta kapital malce gnil. Med drugim je mel hipoteke. Tko se prav, hvalospeve pet kapitalu kar tako, kjer kol. In tako dalje. To ni. Seveda, igralci so pa tam verjetno drugi. K so mislil, da bojo kapitalisti. Ne? Z javnim denarjem. Tok glede vprašanja, pa slavo speva kapitalu. Kapitalu je treba zagotovit pogoje. In to pa delamo mi, ne? Ne more bit kapital dat, neki, kar bo plačal, pogojev pa ne bo dobil, da bo lahko to speljal. Ne? To pomen zlo enostavno. Jaz sicer moram reč, da jaz nisem videl moči privatnega kapitala v tem gradivu. Notr ni bonitete tistemu, ki mu dajemo stavbno pravico. Zato jaz predlagam ta odlog eno leto in pol, ne? Notr ni izkazano boniteta. Ni izkazano recimo zavarovanja in tako dalje. Ker vi morate vedet neki. V teh podjemih morajo biti tudi zavarovanja od zadi. In tako dalje. In tko naprej. Sicer no, je bil prispevk od gospoda Božiča dober, ne? Iz naslova teorije, rekel bi investiranja, ne? Vendar s tem našim konkretnim primerom, oprostite, nima nič skupnega. Tko, da mislim, da bo te svoje teoretične diskurze lahko tud opredelil v okviru kakšne doktorske dizertacije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Sušnik. Za njim bo razpravljjal gospod Žagar. Gospod Sušnik, izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Današnja razprava, ki ni razprava, ampak je bolj ali manj poberkovanje, uvod v to poberkovanje je dal že sam predstavnik predlagatelja današnje izredne seje. Ob tem, ko je v svoji uvodni razpravi nanizal en kup bolj ali manj zanimivih resnic, ali podatkov, ki o sami odločitvi pravzaprav ne kažejo ničesar. Oziroma na to odločitev nikakor ne vplivajo. Od črnih gradenj, ki da jih je na področju Tomačevega oziroma celo te parcele kar nekaj. Do ilegalnega odlaganja odpadkov, gradbenih in siceršnjih. Do težav in siceršnje dovzetosti konjeniškega kluba. In na vsem ostalem smo slišali veliko. Nismo pa slišali ničesar o projektu, ki naj bi bil podlaga za to, da bi se mi o stavbni pravici sploh pogovarjal. In zaradi tega, da vse te resnice,

pol resnice in dejstva na tak hiter način ocenim in hkrati tudi pojasnim, zakaj jaz osebno ne bom glasoval ne za predlog sklepa, ki ga je predlagala skupina svetnikov, kakor tudi ne za predlog sklepa, z amandmajem, ki ga je predlagal kolega Jazbinšek. Dovolite par, par navedb. Prvič. V Mestni občini Ljubljana, v zvezi s športnimi objekti, še vedno nismo sprejel strategije. In tukaj govorimo o športnem objektu, ki spada nedvomno med površinsko večje. Za šport v Ljubljani. Dokler mi nimamo sprejete strategije o razvoju športa in športnih objektov v Ljubljani, ne morem pristajat na to, da na pobudo, ki pride v petek, v ponedeljek izredno zasedamo in sprejemamo odločitev za 70 let. Žal mi je, gospa županja, jaz ne vem kako in pod kakšno presijo ste bili, da ste to sklical. Poslovnik bi vam omogočal mogoče še par dni časa. Ampak, v vsakem primeru, danes tako ravnanje ocenjujem, kot nezadostno z vaše strani. Neke realne in trezne presoje te materije.

Drugič. V zvezi z delovanjem športnih klubov, smo na tem mestnem setu, v letošnjem letu matrali in domatrali Pravilnik o financiranju športnih društev, klubov in dejavnosti. In torej, iz let iz tega pravilnika navzven, s tem, kakor je predlagal gospod Jazbinšek, z dobrimi nameni, za dobre dejavnosti, za dobre klube, postavi našo verodostojnost, kot resnega sogovornika in voditelja neke konsistentne politike, pod hud vprašaj. Ali bodo vsi klubi, ne glede na to, kdo jih zastopa, s kakšnimi političnimi zvezami, na kakšen način pridejo do obravnave v mestnem svetu, imeli pravico do enake obravnave. Zaradi svoje dejavnosti. Je ključno vprašanje pri obravnavi predloga sklepa kolege Jazbinška. In z vsem dolžnim spoštovanjem, do njegove dobro namernosti, žal tega sklepa ne morem podpret. Ker to prejudicira, da bomo imeli plaz polnih rešitev, dobro namernih rešitev, ki nam bodo seveda zagrenile življenje in možnost neke konsistentne športne politike v mestu.

Tretjič. Pod nobenim pogojem ne morem pristati na opredelitev, da lahko mestni svet prvemu, ki pride, podelimo stavbno pravico. Ker nekdo ugotavlja, da drugih interesentov tako in tako ni bilo. Ne bom se spuščal v to, ker nisem pravnik, ali drži pravno mnenje, ki je zapisano v gradivu. Ali drži pravno mnenje, ki ga je priobčila mestna uprava. In s katerim se strinja Statutarno pravna komisija. Ali je po naši zakonodaji za podelitev stavbne pravice javni razpis zakonsko predpisan. Da ali ne. Vendar, stališče, ki ga zagovarjam in sem ga zagovarjal v preteklosti, je, da z mestno imovino ne moremo ravnati tako, da jo podelimo prvemu, ki pride mim. Tudi, če je javni razpis in se prijavi samo eden, je bolje, da javni razpis je, da za večno utihnejo vsi glasovi. In tukaj še enkrat poudarim, za preračunano vrednost 7 milijonov slovenskih tolarjev, odškodnine, kolikor jo bo Mestna občina Ljubljana dobila, za teh 150 000 m². 25 000 m² spada pod stavbno pravico, ostalo damo pa v brezplačno uporabo, za dobo 70 let. Za tako številko, sem prepričan, dobimo še koga drugega, kot interesenta. Mogoče bi se celo jaz postavil v vrsto. Za 7 milijonov sit-ov, je pa nekoliko malo vredna ta zemlja.

Četrtič. Gospod Jazbinšek je pravilno ugotovil, da dolgoročni plan in pa prostorski akti, ki veljajo na tem območju, ki je predmet današnje razprave, niti slučajno niso usklajeni. Ne na nivoju Mestne občine Ljubljana, niti ne z nameni, ki jih ima tam državna infrastruktura, zaradi izgradnje, na eni strani hidrocentral, na srednji Savi, in na drugi strani z morebitnim tehno povezanim športno rekreacijskim parkom, za vodne športe, na območju Save. In dokler niso konsistentni prostorski plani, ne moremo razpravljati niti ne o projektih, kaj šele o stavbni pravici. In še na zadnje, če mestni svet lahko vodi razpravo o podjetjih, kot so Kanmar Invest, d. o. o., in pa o klubih, kot je recimo Konjeniški klub PIP, ne da bi predhodno samopreveril, kaj pričakuje od potencialnih investitorjev, vizavi poslovne usposobljenosti in pa njihovih lastnih usmeritev. Potem je nekorektno razpravljati o podjetjih, za katere pravzaprav niti v uradni dokumentaciji, ki je priloga današnje seje, ni konsistentne uporabe, niti njihovega naziva. Kaj šele, da bi mestni svet vedel, a je to d. o. o.. z dva in pol milijona tolarjev ustanovnega kapitala? Z 200 milijonov tolarjev ustanovnega kapitala? Z x – y leti izkušenj na področju športnih objektov? Ali pa pravzaprav mestni svet sploh ne zanima, ker ne bo

razpravljaj o tem, kakšni so pogoji, da nekdo pride do tega, da mu podeljemo stavbno pravico.

Žal mi je, kolegi, pa predlagatelji. Vendar, tako na vrat na nos, ne glede na dejstvo, ki vam ga priznavam in resnica je, da je sramota in škandal, da se Mestna občina Ljubljana devet let ni do tega opredelila. Sramota in škandal. Vendar, kljub vsemu, čez vikend ne moremo prvič v zgodovini Mestne občine Ljubljana, se soočati s stavbno pravico. Na tak način, kot se to gredo danes. Ker bo nasprotno zelo slab priokus, ob vsaki naslednji taki razpravi. In to pogledno, prosim vzemti na znanje, moj glas bo šel proti vsem sklepom, ki so tukaj danes predlagani zato, da se vrne nazaj v korektno proceduro. Z apelom, da se čim prej cela stvar po pravi poti in pravni poti pride konsistentno na mestni svet, s podpisom županje, ki menda, ki ma za povedat vsaj nekaj v zvezi z mestnim premoženjem. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej samo pojasnilo, ker pravite, da se o tem razpravlja na vrat na nos. In, da ste imeli časa samo tri dni, čez vikend. To seveda ne bo držalo. Kajti, gradivo ste dobili s sklicem za sejo, ki je bila redna junijska seja. To gradivo je bilo pripravljeno in vam bilo posredovano po 26. maju. Torej, je bilo vsaj pet vikendov, vsaj pet tednov. In predlog, ki je zdaj v razpravi in v postopku sprejemanja, je samo rahlo modificiran od tistega, kar ste zavrnilo oziroma, kar je mestni svet umaknil z dnevnega reda redne junijske seje.

Gospod Jazbinšek, tudi vi imate repliko na razpravo gospoda Sušnika?

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, gospa županja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, se opravičujem....

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz mam repliko.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sušnik želi odgovoriti meni.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja.

G. PETER SUŠNIK

Ne gre za poznavanje gradiva gospa županja. Gre za to, da ste bili vi opozorjeni, s strani vaših organov, katerim upam zaupate. Da to gradivo prvič odstopa od tistega, ki je bilo vloženo v proceduro in drugič, da gradivo pravno ni sposobno za sprejem. In to pogledno vam poslovnik najmanj, kar da, daje možnost tistih dveh tednov, roka, v katerem lahko skličete redno sejo, v kolikor vztrajajo. Ne pa čez vikend, na tak način, kot je to danes. Da se pravzaprav na vrat na nos sklicuje delovna telesa. In se opredeljuje po širem in počez do tega gradiva. Tudi, če je

bilo mestnim svetnikom znano. Tudi, če je bilo. Ne? Ampak, to gradivo ni bilo. Več, kot od 29. 6. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, replika.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, gospa županja, to je bilo nepotrebno. Zato, ker jaz sem dobil, da je to polo – informacijo, z – z – s temle dodatnim gradivom par dni nazaj. Clo mislil sem, da po enem mojem razgovoru. In clo mislil sem, da majo novejši datum. Pol sem pa videl, da ma starejši datum. Kar pomen gospa županja, če ste vi toleriral gradivo, ki je bilo prvič, pomen to, da je bil del gradiva prvič izključen. In, da je to navadna manipulacija. Kar se mi zdele gremo. Kajti, lokacijska informacija je popolnoma jasna. Dresura Par kur in – in? Vestern. In to znotraj ene cone, ki se ji reče skozi pet. V vsem ostalem pa ni prostora. Kar pomen seveda, da gradivo, iz katerega bi se lahko videl namere, – KK PIP. Al pa oziroma Kanmar, v odnosu do KK PIP, ne? Ni blo nikjer. Kar pomen, da je bilo zato izpuščeno, ker je bilo zavajajoče. In, ker je cel, vsa zadeva manipulacija.

Jaz cenim gospoda Sušnika, cenim tud - vsa njegova stališča so identična mojim. To je brez diskusije. Jaz ga samo prosim, da ni tok strog, ampak, da je malce – malce, kako bi rekel – manj strog. Fleksibilen. Prvič. V teh drugi in tretji in četrti alineji, jaz govorim o tem, da je treba sprejet strategijo. Ne? Za to rabimo čas. In, da je treba sprejet mrežo športnih objektov lokalnega pomena v MOL. To je tisto, kar je kritiziral Sušnik, da tega ni. To pomen, da je v to smer tudi, rekel bi, moje alineje so na nek način dopolnilo. Tko, da sva tle na istem stališču. Vse, o čemer je on mal strožji, kot jaz, je v tem, da to podaljšanje za leto in pol, ne? V nekem smislu tega, da je konjereja fizično lahko tam vendarle na nek legalen način. Ker drugač ne vem, kaj se bo zgodil pol? Al se bo zgodila izvršba, al kar kol to je. In, da tud klub lahko tam funkcionira. Pač v teh pogojih, v katerih je. Moram reč, da ta klub vendarle ni v enakih pogojih, kot drugi klubi. Drugi klubi imajo uporabo zemljišča drugače regulirano. Tuki je pa bla uporaba tega zemljišča regulirana pravzaprav z eno zakupno pogodbo. In v tem smislu, čez noč, se ne da ta klub spraviti nazaj v iste okvire, kakor recimo – kaj jaz vem? Nogometni klub Olimpija, ne? Ki se ve, da ma v vzdrževanju, al pa mam mi v vzdrževanju. Ali kakor kol to je, njihove reči. In tko naprej. V bistvu ta, ta zakupna pogodba, ki jo predlagam, začasno, ma dve domače naloge. In so tud iz tega sklepa razvidne.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ena naloga je to seveda, da se jim fizično omogoči tam, ne prekint zadeve, seveda za leto in pol. In drugič, da mestna občina sama sebi da naloge. Zato, ker problem te mestne občine je, da sama seb ne zna dat nalog. Si jih ni znala dat pri Bežigradu. Si jih ne zna pri Stožicah. Ne ve, kaj je treba storit. Za to, da se stvari uredijo. Oziroma, noče vedet, kaj je treba storit. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dve repliki, na vašo repliko, najprej gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Potenca gospoda Jazbinška, s predlaganimi dodatnimi sklepi, je lahko v redu. Ampak, vendarle se moramo zavedati, da je funkcija mestnega sveta in funkcija župana, da sta to dve različni funkciji. Mestni svet je predstavniški organ. Župan je izvršilni organ. In seveda, mestni svet ne more sprejemati konkretnih izvršilnih sklepov. In sklep, ki ga predlaga gospod Sušnik, da bi ga sprejel mestni svet,... da ga bi Jazbinšek, da ga bi – da ga bi sprejel mestni svet, da se pogodba podaljša. Torej, da mestni svet, da mestni svet podaljša oziroma, da se z novo podaljša pogodbeni odnos, ne more bit predmet odločitve na mestnem sklepu. Lahko mestni svet sprejme sklep, s katerim napotuje in daje usmeritve...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... županji, da sprejme novo pogodbo, v katerem se to, te sugestije upoštevajo. Ampak, seveda ne more bit pa sklep formuliran tako, da je to sklep, za katerega je pristojna županja, kot izvršilni organ. Tko, da iz tega vidika formalno pravno, tak sklep dejansko ne more bit predmet odločanja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena replika na repliko. Gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Ne gre za mojo strogost, ki bi se ji lahko odpovedal. Gre za princip, da seveda KK PIP ni edini klub v Ljubljani in na območju Ljubljane ne deluje samo ta klub, ki se ukvarja s konji. S – in s konji povezanimi športi. Torej je potrebno, da seveda KK PIP najde sogovornika v Oddelku za šport, pri mestni upravi. In tam ugotovi, na kakšen način pravzaprav lahko svoj specifičen status rešuje. Če bomo šli pa na to, da začnemo tukaj trgovati in politično licitirati, kakšna je ta prava najemnina za to obdobje. Potem seveda to pomeni, da naslednjič odpiramo vrata vsem potencialnim drugim klubom, ki bodo ravno tako utemeljevali svoj prav. In še res. Prav bodo imeli. Če se danes naredi ta presedan. Če so neke specialne okoliščine, naj pride uprava in naj pripravi predlog sklepa z izjemo od tistega pravilnika. Pa mislim, da bo ta mestni svet povsem normalno to obravnaval. In tudi sprejel in potrdil in podprl. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Žagar. Za njim bo razpravljajal gospod Jarc. Izvolite gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Hvala lepa. Jaz sem bil tudi eden izmed podpisnikov današnje seje. In sem prepričan, da je prav, da sem dal ta podpis, zato, da se o tej zadevi sploh začne pogovarjat. Ker mislim, da je ta, današnji – današnji razgovor, zna dat pač pristojnim neke impulze za urejanje razmer. Jaz se zavedam popolnoma, da ta konjeniški klub tukaj ni pač prišel delovat, kot konjeniški klub, ki je na neki mestni infrastrukturi, opravlja klubska dejavnost. Ta konjeniški klub ima pač nekoliko neobičajen način nastanka. Mislim, da je prvotno bilo to zasebno najemno razmerje s takratno predhodnico mestne občine Ljubljana, za to območje – Bežigradom. In ta neka neurejenost, se vleče že vsa leta. Ker te zasebniki verjetno tam niso mogli na mestnem zemljišču neke prave infrastrukture zgraditi. Prvič zaradi, tudi zaradi denarnih težav. Mislim, da tudi ta konjeniški klub, verjetno, je glavni problem tega kluba je, da je finančno prešibek, da bi karkoli naredil. Se pravi zadeva je vseskozi, lahko bi rekel – črna gradnja. Ne vem, če so te objekti tam zgrajeni na podlagi kakšnih dokumentov. Te informacije nimam. Zavedam se pa, da je na tem območju pač tako število konj. To je dejstvo. Dejstvo je tudi, da je to mestno zemljišče, ki ni ne vem kako lepo oskrbovano, v tem ožjem območju, na pogled. In tudi ne v širšem ob Savi. Se pravi, da neke poteze je verjetno potrebno potegniti.

Vsi poznamo, da ma Mestna občina Ljubljana konjeniški center svoj, v bistvu v Stožicah, na hipodromu. Kjer pa mestna občina s tem hipodromom ne more upravljati, mislim, da ga niti ne more obnavljati, ker se vleče spor z društvom, ki na tem območju deluje. Se pravi, da niti novega kluba ne moremo na to območje brez dovoljenja, kot kluba, ki tam domuje, pripeljat. Da bi rekli, o. k., ta klub naj deluje pač na tem mestnem hipodromu in bo problem rešen. S tem zemljiščem, bomo pa že našli neko rešitev drugo.

Predlog, da – mislim, ta klub je pač predložil zdaj nekega privatnega investitorja. Za njih je bila verjetno to, ko so prišli do tega investitorja, neke vrste olajšanje. Zdaj pa mogoče bomo zadevo lahko uredil. Prej so leta in leta pač vlekli nekoliko po domače. Sicer jaz jih ne razumem. Če so investitorja pridobil, da si niso zagotovil preko njega vsaj poplačilo teh obveznosti. In bi s tem bili vsaj pred mestno občino čisti. Kar se dolgov tiče. Jaz to ocenjujem, da je to kar velika nespretnost. Teh ljudi. Ker, če bi bili mogoče bolj spretni v te težave verjetno ne bi zašli. Se prav, da ta klub ni v bodoče tak, kot je sposoben sam si zinvestirati potrebne infrastrukture.

Ali je ta predlog, ki je na današnjo sejo prišel pravi način. Imamo tukaj dva različna pravna mnenja, ne? Nekaj s strani mestne uprave, da ne more it mimo direktnega sklepanja pogodbe. In pravno mnenje, ki ga je predložil gospod Möderndorfer, ki ga je predložil v osnovnem gradivu. Ta vprašanje ostaja. Se pravi, daje tukaj - se že nekak poraja vprašanje, če danes lahko sklepamo o tem prenosu stavbne pravice. Med samo razpravo poslušam veliko mnenj. Vsa mnenja, nekako moje vedenje bogatijo. Zato pravim, daje dobro, daje ta točka na dnevnem redu. Veliko glav veliko ve. Dobro je bilo tudi, da se je pokazalo, kako uspešno uspemo mi, kot mestna občina skrbet na svojo lastnino. Za svoja zemljišča. Tudi na širšem obsegu. Iz tega sledi moje mnenje, da je boljše neko zemljišče nekemu za določeno dobo, magar podariti. Samo, da ga obdeluje. Kot pa, da se bi – popolnoma zaraste. In, da bi ga – da ga nekontrolirano uzorpirajo in prilaščajo neki tretji. Za kar se mi nismo odločil. Tko, da o sami – pripomba na osnovno gradivo, ki je predloženo, je tudi to cenitveno poročilo. Ker tukaj evidentno ni kmetijsko zemljišče. Da je cenitveno poročilo z naslovom kmetijskega zemljišča. To je, moram reč, napaka predlagatelja. Če je bila pa to manipulacija, je pa toliko slabše.

Kar se tiče predloga sklepa gospoda Jazbinška. Tukaj je gospod Kovačič pravilno opozoril, ne? Tale brezplačni roki, do nekega obdobja, ko bo mestna občina to pa to naredila, je – al, pa dobro, kakor koli. Ta doba ni omejena. Če rečeš, da bo mestna občina to pa to naredila. Ker prva alineja – zagotovila možnosti in zagotovila pogoje za urejeno delovanje KK PIP, pomen to, za moje pojme, da vse športne infrastrukturne objekte mestna občina zgradi. In klubu

dodeli, da tam to izvaja. Zato mislim, da je ta zadeva prezahtevna, da bo mestna občina v kratkem to lahko naredila. Določila ustrezen status KK PIP. To je o.k.. To so upravni postopki. Da pa mestna občina sprejme strateško usmeritev v javno zasebnem partnerstvu, pa mislim, to je pa dobra reč. Ne sam na področju športa. Ker vsa degradirana zemljišča, ki jih mestna občina ima v Ljubljani, bi z investiranjem zasebnega kapitala lahko hitreje, hitreje pač našla funkcijo.

Moram priznat, da v tem primeru se še nisem čisto na jasnem, kaj od tega bi sploh podprl. Želel bi si, da bi prišel na to sejo, pa tud sam ga nisem oblikoval – dodaten sklep. Ki bi naložil mestni upravi, da pripravi vse potrebno za – za pripravo, ali razpisa, za iskanje investitorja. Ali pa, da mi pravne službe tudi ugotovijo direkten, direktno sklepanje pogodbe z nekim investitorjem. Pač za neko dobo. Da ta investicija ne gre v prazno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej replika, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Mislim, da gospod Žagar, ki je uvodoma rekel, da je zadovoljen, da je se podpisal pod predlog, da se je s tem odprla debata, pa naj se potem ugotovi, ali in kako naj se zadeva naprej rešuje. Mislim, da to ni korektno. Namreč, vsakdo, kdor je podpisal ta predlog, stoji tudi za predlaganim sklepom. Tako, kot je zapisan. In ta predlagani sklep je pač takšen, da se dodeli, dodelita dve pravici, neposredno zainteresiranemu investitorju. Sam, zaradi principielnih razlogov nikakor ne morem soglašat s takim načinom. Ne nazadnje, sem tudi sam zainteresiran, da tudi sam vzamem stavbno pravico. In tudi upravljavsko pravico, pod takšnimi pogoji. Pa, če koga motim, da sem to jaz osebno, dam pa svojo hčerko, bo pa ona to prevzela. Torej, sam sem tudi zainteresiran, da to pod temi pogoji prevzamem. Pa verjetno bi bilo bolje, da – da to damo nekomu, ki je znotraj. Malo se šalim, ampak, vendarle, kot pa nekomu izven, ne? Malo mogoče je to šala. Ampak, vendarle, vendarle v tej šali je veliko resnice. Kajti, kajti – kajti interes, interes za ta prevzem bi bil po mojem mnenju kar precej močen. Pa tudi če ne bi bil, kot je bilo tudi že povedano, tudi v tem primeru, če je samo eden. Naj se na ta način izkaže, da je samo eden. Ampak, vam zagotavljam, da bi tud sam zelo intenzivno razmislil, da bi šel v ta – v ta proces.

Kar se tiče športa, kar je tudi predpogoj za urejanje športa. Jaz bi rad opozoril in spomnil, da je 28. junija, leta 2005, osemnajst podpisnikov vložilo zahtevo za izredno sejo. S predlaganim, s predlagano točko dnevnega reda – Stanje nogometa oziroma športa v Ljubljani danes in v prihodnje. V tej zahtevi je bilo podanih oziroma predlaganih šest sklepov. Županja je sklicala 36. izredno sejo, 11. julija 2005. Ta dan je bila točka prekinjena in se je potem nadaljevala oktobra meseca. Vendar pa je bila – vendar pa je bila oziroma in ta seja se je potem ponovno prekinila in se nadaljevala 7. novembra. Potem je pa prišlo do nesklepčnosti. In od tedaj, do danes, se ta seja še ni nadaljevala. In zaključki te seje, ki so še danes odprti....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... bi – bi pomenili, bi pomenili tudi zelo dobro podlago, za urejanje tudi tega vprašanja, o katerem tudi danes govorimo. Kajti, govorili smo o problematiki športa v Ljubljani. Danes in

v prihodnje. In meni je zelo žal, da se je tukaj ta seja, ki bi morala biti nadaljevana, vrgla v predal. Odpirajo se pa neke separatne točke in separatne rešitve, ki so povezane tudi s postopki, ki ne vzdržijo konkurenčnosti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena replika na razpravo gospoda Žagarja, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Prvič. Popolnoma teoretično – ugotovitev, ki po mojem praktično tud stoji. Kdor gradi na črno, ni revež. Najmanj, kar je, ma denar za gradnjo. Zmanjka mu za projekte verjetno. Ni plačal. Zmanjkal mu je točno samo za upravni postopek. Če to, če je to mel. Zato seveda je treba povedat, da smatram, da je – da je klub, al pa kdor je prej gradil na črno, bogat. Problem je sam, da se to uredi. Zato iz tega ven je – ne more bit diskusije. Ni nerodnost, če niso povrnjeni stroški. Soglasje – če bi jaz bil Walter Wolf, bi tak soglasje, kot ga je tle dobil od tega kluba, direktorja. Plačal deset procentov stavbne pravice. To je cena za tako soglasje. To pomen, da od zadi, al Walter Wolf je špekulant. Al so špekulanti v klubu. Al pa vsi skup nimajo prebita pare. Drugo, kar je, cenitveno poročilo ni napaka. To je zavajanje. Do zdaj sem rekel, da bom nežen z gospodom Žagarjem. Ne? Zdaj pa povem objektivno resnico. On je nosilec amandmaja, da je lahko v tem prostoru kmetija z dvanajst hektari. To ni uresničljiv amandma, ki je danes notr v – v – v prostorsko ureditvenih pogojih. Do dvanajst hektarjev, se kmetije na tem območju ne da naredit. Drugo, kar je – in on zdaj seveda ta relativizem fizičen pelje naprej. Podpisnik je tuki notr in tko naprej. In, k ma na mizi, k ma na mizi – gradivo. Na mizi gradivo, ki razreši problem nogometnega kluba. Jaz ne vem, on zagovarja osnovno gradivo. A je zmešan? A ne ve, da županja ne more podpisat ničesar.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Na osnovi... oprostite... Ja, no, čist zmešan, ja pardon... a ne ve? Ja, kaj jaz vem? Al pa špekulira? Ja. Županja ne more osnovnega gradiva, iz njega izhajati in ga podpisati. Tuki mate dost pravnih mnenj. Drugač vam pa jaz to povem, če tega ne razumete. So vam povedali vsi opozicija, pozicija in tako naprej. In se zapič okrog vprašanja. Zdaj bom sam povedal. Ta odložna pogodba za leto in pol, mora bit sprejeta na mestnem svetu. To tud Sušniku povem, pa gospodu Kovačiču, zato, ker je mestni svet tisti, ki ma vrhovno pravico gospodarjenja in za 1 sit na kvadratni meter, ni gospodarno. In s tem se daje seveda, rekel bi, vsaj eno možnost, ne? Da v nekih dogovorjenih okvirih, se taka pogodba sklene. Zato je legitimen prostor tle, da se sklene. Pred, parkrat sem pa že povedal. Bodite usmiljeni. Sklenila se bo tud pod pogoji, pod katerimi se lahko oddajajo nepremičnine v zakup oziroma za najem. In tko naprej. Tu not je vse skrito. Ampak, bodite usmiljeni do tega. Ta klub ima glede te lokacije drugačno usodo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... kot druga društva...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. In se gre za to, da se ta usoda pač da – vsi skupi si damo leto in pol, da na kolikor toliko legalen način, čez eno leto in pol, al pa mal prej, pridemo do koncepta, kako s tem, al takim, al podobnim, ali doinvestiranim, ali nedoinvestiranim, pridemo naprej. Nič drugga ni. V – v tem noter. In zato ta sklep, ki ga jaz predlagam, ne more bit napotilni. Ampak je tisti,

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ki daje pravico spustit ceno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sodrznik, replika na repliko. Izvolite, minuta.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Ja, hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. V dveh točkah repliciram kolegu Jazbinšku. Prvič, s svojim, bi rekel – nastopom, je žaljiv do vseh tistih, ki smo podpisali sklic te izredne seje. Bi rekel na način, ki je samo njemu permanenten. In seveda se z njim ne morem strinjat. Ga zavračam in ga tudi prosim, da se pač proba zadržat. Vem, da mu je težko. Včasih mu pa rata, posebej, kadar ma kak interes. Drugič. Povsem deplasirano se mi zdi, kot protiargument naštevati al pa prihajati z argumenti, kdo je v preteklosti vlagal kakšen amandma. Ker prostorski akt je sprejel mestni svet, s potrjeno, kar visoko večino takrat – leta daljnega 95. Bi blo zanimivo it pogledat, kdo vse je glasoval takrat zanj. Bi bili presenečeni. In v – od takrat je minilo, to je zdaj že, bi rekel drugi mandat. Ne spomnim se, da bi kdor koli od nosilcev oblasti...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

... letih, predlagal spremembo tega akta. Se pravi, je bil verjetno v tem mestu dosežen nek konsenz. Vsaj na tej vsebinsko načelni ravni. Tako s strani nosilcev oblasti, kot uprave. Da s tem aktom ni nič narobe. Da je pa neki narobe, pa zdaj ugotavljamo, na enkrat danes. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Žagar, je replika na repliko? Ali odgovor na replike?

G. JANEZ ŽAGAR

Ja oboje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne, ne. Ne more bit oboje. Ali eno, ali drugo...

G. JANEZ ŽAGAR

Replika na repliko.

GA. DANICA SIMŠIČ

Če je odgovor na repliko, je tri minute. Če je replika na repliko, je minuta.

G. JANEZ ŽAGAR

Replika na repliko.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko.

G. JANEZ ŽAGAR

Gospod Jazbinšek mi očita, ta amandma. Spomnim se ga, da sem ga dal. Jazbinšek tega ne ve, če mu ne bi jaz povedal. Mislim, da je bilo takrat, tko, kakor je gospod Sodrznik rekel, kar utemeljen pač ta amandma. Tud večina v mestnem svetu ga je sprejela. Dejstvo je meni vedno, da na treh hektarih ti ne moreš neke črede konj, niti v eno smer peljat. Ne pa, da jih v bistvu toliko giblješ, da bodo razgibani. Se pravi, da je 12 ha dost primerna površina. Da pa na 12 ha ti ne moreš kmetije vzpostaviti, to pa prvič slišim od gospoda Jazbinška. Ker on je velik strokovnjak za vsa področja. In očitno je veliko strokovnjakov v Sloveniji, ki bi jim moral Jazbinšek svetovat, da bodo kaj vedeli. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa, besedo za razpravo ima gospod Jarc. Za njim bo razpravljaj gospod Istenič. Izvolite gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, gospa županja, spoštovani svetniki. Torej, stavbna pravica za rabe in vrste objektov, ki po veljavnih prostorskih aktih niso predvidena, ali v celoti predvidene, ne more biti podeljena. Če storimo to, kršimo lastna veljavna pravila igre. Pljuvamo v lastno skledo oziroma.....

...dajemo v roke bianco menico. Kje in zakaj se razlikujejo, bi rekel veljavni prostorski akti in pa objekti in rabe, ki bi poslej oziroma so že nastali tukaj. Oziroma so moji predhodniki nekateri v detajle lepo pojasnili. Jaz sicer razumem dobro voljo in željo gospoda Möderndorferja in ostalih dvanajstih podpisnikov, in se pravzaprav z njimi strinjam, da je treba na tem območju nekaj narediti. Ne pristajam pa na logiko, ki jo je razvijal gospod Möderndorfer, češ – poglejte, okolica na levem in desnem bregu Save, okrog tega reala, se onesnažuje z divjim odlaganjem odpadkov. S črnimi gradnjami. In tako naprej. Mi pa tukaj pač ponujamo oziroma bo tukaj zrasel en center, ki ga sicer po svoje podpiram, vendar ne na tak način. Ki bo mnogo manjši potencialni onesnaževalec. Strinjam se, da bi bil urejen konjeniški center mnogo manjša grožnja za okolje in za podtalnico, na tem območju, kot pa, kar pa se sedaj, bi rekel v tem – okolici dogaja. Gospod Möderndorfer, ko je našteval soglasja in nam jih kazal tukaj gor, na tem platnu, ne vem, ali je pozabil, ali, ali pa tega papirja ni. Soglasja vodovarstvenikov oziroma Agencije Republike Slovenije za okolje. Glede zaščite podtalnice, nisem videl. Oziroma ga ni pokazal oziroma ga je pozabil pokazati. Namreč, tukaj v veljavnem prostorskem aktu, ki ga so ga predlagatelji sicer predložili, piše, pod točko 9. – Podatki o varovanju in ureditvah po posebnih predpisih. Da je pač treba dobiti soglasje Agencije Republike Slovenije za okolje, pri Ministrstvu za okolje in prostor. Namreč, ta parcela se nahaja, se prav 2216, se nahaja v drugem a. območju. S strogim varstvenim režimom. V skladu z vodovarstve..., torej z uredbo o zaščiti vodovarstvenega območjih, ki smo problematiziral točja vodonosnika Ljubljanskega polja, Uradni list številka 120/ skozi, torej iz leta 2004. Jaz sem pa drugač, bi rekel gospodu Möderndorferju hvaležen, in vesel, da je tista razprava, tudi moja in ostalih, glede varstva okolja in varstva podtalnice nad tem – po tem drugem a – vodovarstvenem območju. Da si je vzela čas in da je v bistvu nam pokazal tukaj s slikovnim gradivom in z obrazložitvami. In z eksplicitnim, bi rekel – prav navedbami, kaj se pravzaprav v tem okolju dogaja. Tko, da današnja seja sploh ni bila zaman, ne? Prej je gospod Franko rekel, da se bomo verjetno pričakali tukaj zaradi milijona dvesto, ki naj bi ga bil ta klub dolžan Mestni občini Ljubljana. Moram reči, da vsaka stvar je za neki dobra. In pravzaprav pozdravljam to, kar je naredil in me pravzaprav stanje, za katerega sem pravzaprav že vedel oziroma smo bili tud seznanjeni iz pripomb, ki jih je dajala Četrtna skupnost Črnuče na proračun. In navajala, kje so ta črna odlagališča. So v neposredni bližini Jarškega proda. In apelirala na – na mestno občino oziroma na tiste, ki so zadolženi za varovanje podtalnice, da se zadeve ukrenejo. Ker pač ta tempirana ekološka bomba, nam kot Demoklejev meč visi na, bi rekel nad glavo Ljubljančanom. V zvezi z ogroženimi viri pitne vode. Oziroma z ljubljansko podtalnico. Seveda pa me pravzaprav čudi in zaprepaščuje ta naglica, ki sicer, kot je rekel gospod Möderndorfer, nekateri, nekateri svetniki moramo opravljati delo mestne uprave. Indolentne mestne uprave, ki pač ne predlaga nadaljnje obravnave strategije razvoja športa v Ljubljani in tako naprej. Seveda take stvari se dogajajo. Me pa vsa ta zadeva in vsa ta naglica in vsa ta ihta, pravzaprav na zadnji seji oziroma na predzadnji seji, pravzaprav pred volitvami, tudi navdaja z – bi rekel nekaterimi dvomi, da pravzaprav nekateri, ki so se oddvojili od trdega jedra LDS in se tudi, bi rekel – in se tudi, bi rekel odrezali od virov financiranja, skušajo skozi ta projekt prideti do sredstev za financiranje volilne kampanje. Nikogar ne dolžim, vendar pa, bi rekel se mi zbuja dvomi in sumi o vsem tem....

GA. DANICA SIMŠIČ
Gospod Jarc...

G. MIHAEL JARC

... čudi pravzaprav glasovanje, ki je bilo opravljeno zadnjič, ko je dr. Vrbošek predlagal umik te točke dnevnega reda. Ko so, ko je eden izmed treh svetnikov in svetnic jedra LDS, ki je še ostalo pod kapo LDS-a, se pojavil na hodniku in ga je tam gospa, ki je povezana s tem klubom, pravzaprav, oprostite izrazu, nadrla kot cucka. In on je pač stisnil rep in se umaknil pred njo. Torej, tuki gre za neke povezave in pravzaprav me tudi zaradi tega še bolj, bi rekel ta sum, ki sem ga prej izrazil, bi rekel – utemeljujem s tem. S tem pa, kar sem prej povedal, ne? Da je gospod Möderndorfer opravil dobro delo, veliko delo. Da je šel in bi rekel raziskal te zadeve in tuki plastično, vam gospa županja, predstavnikom mestne uprave, nam svetnikom in svetnicam pokazal te zadeve. Ob tem pač ne moremo ostati ravnodušni. In pravzaprav so tukaj že bili nekateri izvajalci tega onesnaževanja oziroma potencialne nevarnosti za ljubljansko podtalnico, so bili tukaj prikazani. Tko, da so pravzaprav že skoraj elementi za kazenske ovadbe. Zato ob tem dejanju, ki ga je, bi rekel gospod Möderndorfer prikazal, predlagam še en dodaten sklep pri tej točki dnevnega reda, ki se glasi takole:

Metni svet zadolžuje županjo, da na osnovi podatkov in dejstev, nanizanih ob, v – ob in v slikovnem gradivu, s strani prvo podpisane izredne seje, ki kažejo na vrste kršitev uredbe o zaščiti vodovarstvenega območja. Za vodno telo vodonosnika ljubljanskega polja. Uradni list Republike Slovenije, številka 120/04, v roku treh dni, s temi podatki o kršitvah, ki meje na ekološki kriminal, seznaniti MOP, kot predstavnika lastnika vodnega telesa ljubljanskega vodonosnika. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kar nekaj replik, ampak samo najprej pojasnilo gospod Jarc. Saj tako veste vi, kot marsikdo v dvorani, da kar nekaj pritožb je na ustrezne inšpekcijske službe v tem obdobju že šlo, tako glede vode, kot tudi divjih odlagališč. Kot črnih gradenj. In veste, da je to v pristojnosti republiške državne inšpekcije. In tudi se strinjam s tem, ne glede na to, ali bo ta sklep sprejet, ali ne, bi tudi sama to storila. Ponovno.

Drugače pa replika najprej gospod Jazbinšek. Potem pa po vrsti.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Na gospoda Sodrznika. Je bil seveda tipičen, ne? Politično govorjenje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospoda Sodrznika, ja, saj bom pripeljal pol naprej do gospoda ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Repliko imate...

G. MIHA JAZBINŠEK

Seveda bom pripeljal naprej, lepo do – tri minute me pustite pr mir.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, po poslovniku bi ...

G. MIHA JAZBINŠEK

Političen. Na kateri – je bil političen,

GA. DANICA SIMŠIČ

.../// dva glasova hkrati – nerazumljivo...///

G. MIHA JAZBINŠEK

v tistem segmentu, ko ni branil gospoda Žagarja, ampak v tistem segmentu, ko je branil sebe. On je bil direktor uprave, ko so se najhujše stvari dogajale. In se niso uredile. Tuki je izvor problema. Od leta, začetek 94, pa do takrat, ko je nasto..., ko je nehal bit direktor uprave. Zdaj, seveda se pa podpisuje pod gradivo, ki je popolnoma relati..., relativizira vsako logično stvar. Jaz nisem hotel nič slabega gospodu Žagarju. Jaz ga nisem žalil. On sicer odpira debato s tem materialom. Pravi – ampak on ne postavi rešitev prostora. Tisto, kar sem pa jaz seveda – se gospodu Žagarju hotel povedat, je pa sledeče. Takrat je bil sprejet amandma. Ki je v nasprotju z drugim delom teh prostorsko ureditvenih pogojev. On je takrat relativiziral sam PUP po sebi. In zdaj se bo to relativiziranje dogajalo naprej. Ne more se fizična kategorija relativizirat. To je tisto, kar mu hočem povedat. Nimam nič proti njemu. Ja. Ampak, njegova skrb mora bit urejena. Za ta klub. In ta se uredi samo tako, da je dobrovoljen do mojih sklepov. Ker prvi sklep, prvi sklep dan od njega in podpisan od njega, ne more bit sprejet. Če pa bo sprejet, boš pa videl kakšna bo usoda. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Gospod Miha Jarc, dve stvari so, ki jih mam jaz zdaj ta trenutek na duši. In sicer, prva stvar – naglica. Ja, kakšna naglica je pa to, če po petih letih skličemo izredno sejo, zaradi tega, ker se v petih letih ni naredil ničesar takega, kar bi sploh bilo omembe vredno. Kakšna naglica je to. Drugič. Da je to nekakšen sum volilnega, predvolilnega časa. Ja, če je to – in sicer sum, če jaz rečem, da sumim Miho Jarca, da je uspešen na referendumih za pitno vodo in na volitvah za pitno vodo, zaradi tega, ker ga sumim, da dobi verjetno denar. Po moj... od nekih, na primer mestnega vodovoda Ljubljane. Potem bom to tko rekel. In vsi bojo rekli, poglej ga hudiča, saj najbrž je pa res tle on denar dobil. In isto velja zdaj za nas. Mi smo seveda zdaj označeni, kot tisti, ki smo prinesli ta, to zgodbo o – o tem konjeniškem centru, da smo zanesljivo od, da je skor sigurno, da smo dobil denar za volitve, od Walterja Wolfa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Joj, lepo prosim...

G. PETER BOŽIČ

Ja, od tistega, al pa od tistega, ki ne more najemnine plačat. Čakajte, tako govorjenje. Tako govorjenje tlele, v temle mestnem svetu, kjer smo začel obtoževati, kdo je podkupljen in kdo ni, zlasti zdaj, ker je predvolilni čas. Je za mene seveda zelo deplasirano. Ne? Zlasti pa ta velika naglica petih let. Ki je neverjetno, kako bi rekel – velika.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Replika na repliko najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem strogo prepričan, da niste podkupljen, ne? Ker če bi bili podkupljen, bi si vsaj en investicijski program omislil. Za 3000 mark, tako, kot se spodob. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz bi pa prosila, če lahko nehate o teh stvareh. Na tak način razpravljat. Replika na repliko. Gospod Slak.

G. SLAVKO SLAK

Ja. Tudi jaz seveda sem prepričan, da noben v tem primeru ni podkupljen, seveda. In me prav veseli, da Peter Božič protestira proti takšnemu načinu govorjenja. In se z njegovim dejstvom seveda popolnoma strinjam. Upam pa, da ga bo tudi upošteval sam. Žal do zdaj ga ni. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Upam, da ga boste vsi upoštevali. Hvala lepa. Tudi za ta del. Naslednja replika, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Izhajam iz tistega dela razprave gospoda Jarca, ko je govoril, da je predstavnik predlagatelja, gospod Möderndorfer opravil veliko delo. Na podlagi česar, na podlagi česar smo dobili zelo uporabno analizo vsega, kar se je tukaj dogajal. In zaradi česar je potrebno ukrepat. Seveda pa je treba vedeti, da je namen vsakega dela nek interes. In jaz se ne morem znebiti vtisa, da je tukaj vse, vse to veliko delo. Da vse to veliko delo ni bilo delano za to, da se zagotovi nek javni interes, ampak, da se zagotovi nek individualni interes. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Istenič. Za njim bo razpravljaj gospod Penko.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa upanja, spoštovane kolegice in kolegi. Poskušal bom bit kratek in še podati moj pogled na to zadevo. Moram se strinjati, kot so povedali vsi predhodniki, da se mi je zdela današnja predstavitev gospoda svetnika Möderndorferja, zelo zanimiva in pa poučna. Tudi, ko jo je imel pri sprejemanju proračuna, smo tam z njegovim slikovnim prikazom

ugotovil marsikaj. Glede tega, kar je pa danes prikazal, bi se pa rad opredelil do enih treh točk. Prvo, stanje, ki ga je pokazal. Drugo, kar se mi zdi, da je zelo pomembno, kaj je za tem konjeniškim klubom PIP. In kaj bomo v prihodnje. In pa predvsem to, kaj lahko mi kot svetniki, naredimo za razvoj konjeniškega športa v prihodnje v Ljubljani.

Moram reč, da me je prikazano, zelo presenetilo. Oziroma, moram celo to povedat, da mislim, da naši – pristojne službe in pa oddelki, ne naredijo vsega tistega, kar bi morali in kar je v njihovi pristojnosti. Tako, da apeliram na gospo županjo, da kar je v njeni moči oziroma to vem, da je v njeni moči, da poskrbi za takojšnje ukrepanje. Sami veste, da smo v proračun za letošnje leto namenili okoli sto milijonov za sanacijo črnih odlagališč. To, kar sem danes videl, se mi zdi, da črna odlagališča niso bila sanirana pol leta, ali pa več, kot eno leto. In bi želel imeti tudi to poročilo.

Potem predlagam, da se, proti vsem, ki tam imajo črne gradnje, ukrepa v skladu z zakonom. Predvsem pa, se mi pa tuki pojavlja tudi vprašanje. Če bomo preganjali vse črnograditelje, kaj bomo tudi s tem črnograditeljem, ki je na naši zemlji postavil nelegalni objekt? Tako, da jaz upam gospa županja, da boste v skladu z vašimi pristojnostmi tudi ukrepal.

Kaj s Konjeniškim klubom PIP? Jaz mislim, da je potrebno relatije s klubom uredit. Vem, da smo imeli stališč, oziroma tudi stališče mestne uprave. Predvsem Oddelka za gospodarjenje z nepremičninami. Da tistemu poslovnemu partnerju, kateri do sedaj, ali pa ni poravnaval redno svojih obveznosti, ne more več kandidirat, da bi ta isti objekt, poslovni prostor, ali kar koli se mu je že oddajalo, da bi – pogodbo, da bi lahko še enkrat dobil. Tukaj mislim, da mora tudi – strokovne službe in pa oddelki, povedati točno tisto, kako se da to zadevo rešit tako, da bodo pred zakonom vsi enaki. Da ne bi bilo kakšne diskreditacije. Me pa zanima še odgovor, če ga kdo mogoče ve. Govorimo o tem, da konjeniški klub ima petdeset konj. Ne vem, ali so to v njihovi lasti, ali pa, kot sem jaz pregledal po njihovi spletni strani, da imajo konje samo v oskrbi. Če sem dobro razumel nastop gospoda Velka Franka, ko je bila izvršba, praktično izvršbe niso mogli izvest, ker Konjeniški klub ni imel nobenega premoženja. Tako, da tuki če sam dobim še kakšen odgovor.

Zdaj pa, kaj bomo naredili v prihodnosti? Tehtam v zvezi s tem predlogom, ki ga je pripravil kolega svetnik, in pa s tem, kar lahko mestna uprava, mestni svet, naredi za Ljubljano. Predvsem mislim, da se nekje moramo strinjat v tej točki, da en sodoben konjeniški center rabimo. Zdaj pa, kako bomo do tega sodobnega konjeniškega centra prišli, pa je po mojem več poti. In samo vprašanje je, katero bomo ubral. Ali uberemo to, ki jo imamo danes predlagano. Za katero mislim, da ni dobra. Ali pa najprej raziščemo stanje in pogledamo, kaj se na tem področju da narest. Zdaj, če že gledamo določeno stanje, je treba najprej povedat in so določeni sogovorniki pred menoj to mogoče pozabili povedat. Je treba povedat tudi to, da imamo v pripravi čez sto območje del tistega, ki bi dali stavbno pravico in del tistega, ki bi ga dali v upravljanje. Nam poteka državni lokacijski načrt, plinovod Vodice Te-Tol. Pred dvemi leti je bil program že sprejet. Zdaj se je pa delala celotna, se pravi presoja vpliva na okolje. Pripravljeno je okoljsko poročilo. In po mojih informacijah, je okoljsko poročilo sprejemljivo in država bo lahko po tem desnem bregu Save, a ne? Gradila tudi ta plinovod Vodice Te-Tol. Leta 2001 – 2003, je pa bila sprememba dolgoročnega plana sprejeta. V kateri je tudi vpisan v planu ta plinovod. Ki ga pa v lokacijskem – informacijo, ki je bila podana zraven, ni bila priložena. Druga zadeva, katera je zame še bolj pomembna je ta, da smo sprejeli program priprave občinskega lokacijskega načrta desno brežnega kanalizacijskega zbiralnika Senič. Prepričan sem, da je to najpomembnejši infrastrukturni objekt, ki ga mora Ljubljana zgraditi, seveda poleg Centralne čistilne naprave. Ta kanalizacijski zbiralnik bo pobiral odplake in kanalizacijo, predvsem z naselij, kjer vemo, da se že dalj časa ubadamo z viškom blata. Oziroma vseh ostalih odplak. Predvsem bo pa tudi omogočal dodatno gradnjo. Predvsem naselja Stanežiče, naselja Škofove zavode. Vsekakor se bodo pa na njega priključile še stara čistilna naprava Brod. In se bodo njihove težave s kanalizacijo, tudi odpravljale.

Tretja zadeva, o kateri govorim na tem področju, je ta, da ima, da je država podelila koncesijo za hidroenergetsko izrabo Save, ki je podeljen Holdingu Slovenskih elektrarn. Tudi ta lokacijska informacija ni usklajena in je treba narest pravilne plane. Sami vemo, da na tem delu naj bi se zgradilo šest, šest hidroelektrarn. In ena določena hidroelektrarna, bi bila celo v bližini. Če ste dobro pogledali na sliko, ki jo je prej predstavljal svetnik Möderndorfer, se je na eni sliki celo videlo, da imamo tam gor en otok. Če bo tam zajetje, bo tista voda, okrog tega otoka postala več ali manj mirujoča. In na otoku bomo lahko tudi zgradili rekreacijske površine za veslanje. Lahko tudi celo hotelsko ponudbo in pa restavracijo. Poleg tega smo pa oziroma je, podjetje LUZ, leta 2001, pripravilo projekt – Savska obrečna krajina, strukturiranje prostora in pa programska opredelitev. Leta 2001. Kjer se je celotno naredil projekt, kako bi se po celi dolini Save ta prostor lahko tudi izrabljali.

Zdaj, jaz mislim, oziroma prepričan sem, da če imamo te argumente. In, če oddamo in damo stavbno pravico, kaj se bo lahko tudi dogajalo, ko bo država in ko bo mesto in ko bodo drugi prihajali po soglasja k nekomu, ki bo nosilec stavbne pravice. Če bomo mi hoteli vkopat kanalizacijski vod po tem zemljišču, ne, oprostite, če damo nekomu stavbno pravico, ki lahko gradi nad, ali pod zemljo. Bomo od njega morali dobiti soglasje oziroma mu celo plačati določeno odškodnino.

Rad bi se mal še opredelil glede na finančni vidik in pa rentabilnost, zakaj se je podelila oziroma ta stavbna pravica za dobo 70 let. Pogledajte, vsak investitor, ki želi vlagati sredstva, dela po tem načinu, da dobi svojo investicijo čim prej povrnjeno. Nekje v svetu so, bom rekel normalni roki povrnitve investicije. To se pravi mesečni, letni donos na investicijo je od 8 do 12 %. Oziroma tam okrog 10 %. Če pogledamo, da bi ta investicija imela 10 %, to se pravi letno donosnost. Vidimo, da bi se investicija povrnila v desetih, recimo maksimalno petnajstih letih. Osem milijonov Evrov plus dva milijona Evrov, ki jih mora dati mesto – 10 milijonov Evrov, povrnjenih v desetih letih. Za 70 let pomeni, da bi si nekdo svojo investicijo zelo, zelo oplemenitil. Krat šest krat. In zato sem prepričan, da – no, kljub vsej tej zakonodaji, ki se pripravljajo. Vsi vemo, da je v proceduri oziroma, da se pripravljajo Zakon o javno zasebnem partnerstvu. Sem prepričan, da je dobro, da počakamo nanj ga. Poleg tega smo dobili informacijo, da lahko iz evropskih skladov in pa strukturnih skladov Slovenija v prihodnosti črpa pet in pol milijarde Evrov. Jaz sem prepričan, da lahko na Oddelku za šport, pripravijo tak program razvoja športa, s katerim, bom rekel, skladno z Zakonom o javno zasebnem partnerstvu, tudi lahko sami kandidiramo za sredstva evropske skupnosti. In sami zgradimo tak športni objekt, kot si ga želimo. V usmeritvah, ki so jih pristojni oddelki dajali načrtovalcu te programske opredelitve, je bilo na tem področju predvideno konjenišvo. Katero naj bi se prvenstveno razvijalo na levem bregu Save. Ker bi se s tem preprečevali možnost konfliktov z drugimi uporabniki. Ki se jim prvenstveno namenja desni breg. Potem športna igrišča, vodni športi. Pa sprehajalne in kolesarske poti in steze za rolanje. Jaz mislim, da bi bilo modro narest en tak projekt, ki bi vključeval vse to in da s kandidiranjem na sredstva iz Evropske unije, ta program, ta projekt tudi spravimo pod našo streho.

Zdaj, glede na to, kar je bilo razprav in sva se s kolegom Jazbinškom že pogovarjala, gospa županja, bom jaz vložil še zmeraj še en amandma, v katerem bi se Sklep številka 2, ki ga je vložil svetnik Miha Jazbinšek, bi se v prvem odstavku črtala beseda – neodplačno. Tako, da vse ostalo ostane isto. Da ne bi prihajalo do tistih vprašanj, ali smo, ali pa pomislekov, ali smo nekomu dal nekaj prepoceni. In, da bi lahko na ta način prihajali notri kasneje tudi še drugi najemniki naših poslovnih površin. Ta isto pa, da se mi zdi smiselno, da se pa določi tudi rok, do katerega bi bilo potrebno podaljšat pogodbo s Konjeniškim klubom PIP do 31. 12.

Zdaj, mam še dve čisto direktni vprašanji. Prva, prvo se bo oziroma obe se bodo nanašale na načelnico gospo Nušo Dolgan, za katero bom prosil, da mi bo potem tudi na koncu podala odgovore. V tem dodatnem gradivu, pri parceli 2216/1, piše Oddelek A 2, na strani 15. Na podlagi odločbe GURS-a, z dne 23... 24. 3. 2003, številka 90312-42/2003, se vpiše

sprememba vrste rabe, izmer in delitev parcele. Zdaj me zanima, ker je mestni svet leta 99 sprejel ta akt, na katerega se nanaša naša pobuda, da je to športna površina. To se pravi športna površina, ki jo je razglasil mestni svet. Ali je prišlo do konjeniške športne površine, ista lokacija, ali je prišlo do spremembe v kvadraturi? Zanima me, ali je od leta 99, do leta 2003, ko je bil vpis, prišlo do spremembe velikosti te lokacije? Druga zadeva, in pa vprašanje tudi za gospo Nušo Dolgan, je pa ta. V časniku Delo, je bilo oziroma sem zasledil, al smo vsi skupaj lahko zasledili, da je bila pogodba, ki je sklenjena s Konjeniškim klubom PIP1514 m² zemljišč. Uporablja jo pa okrog 15 000. Zdaj, jaz bi rad, da me gospa načelnica točno seznani, kakšna je velikost pogodbe. In zakaj je nekdo lahko uporabljal 15 000. Oziroma ne vem, ali pa 150 000 m², površin, brez tega, da bi plačeval določeno, določeno nadomestilo. Kot je bilo v istem članku zapisano. Po podatkih in pa pojasnilih Kmetijskega – tega Sklada kmetijskih zemljišč, s katerimi oni upravljajo. Ne fizična, ne pravna oseba, ne sme uporabljati brez posebne zakupne pogodbe. Tako, da bi si jaz rad razjasnil to zadevo. Poleg tega me pa še zanima, ker tudi ne vem, kaj se bo točno smatralo, če bomo dali mi zemljišče v upravljanje? Če ste sami mal dobr spremljal, pa bral sklep, s katerimi so se razdelila sredstva za sofinanciranje športnih programov mestne občine Ljubljana, tudi društva, katerim mi damo objekte v upravljanje, dobivajo nadomestila za upravljanje. Ali bi v ta istem primeru, tudi potem, če bi že dali pod temi pogoji, morali kasneje tudi plačevati še sredstva za upravljanje. Zdaj, jaz si resnično želim, da bi ta mestni svet, s trezno in pa z odgovornostjo in pa z vizijo, pta prostor opremil. Organiziral in ga namenil za tiste športne namembnosti, kateri bodo vsem nam, meščankam in pa meščanom prinesli največ.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prva replika na razpravo gospoda Isteniča, gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Razpra..., repliciral bom z razpravo gospoda Isteniča v uvodnem delu. Ampak, pred tem bi pa vendarle enkrat za spremembo pa moral pa tud ugotovit, da se z enim delom, kar, ki je bil povedan tud zelo strinjam. Namreč, da bi bilo dejansko enkrat za spremembo. Pa enkrat spremenit dosedanje neaktivno politiko na področju iskanja strukturnih, torej sredstev iz strukturnih skladov Evropske unije. In, da bi v to smer začel porabljati ustvarjalnost, energijo. In bi potem na ta način dejansko lahko uporabil sredstva izven proračunskih sredstev Mestne občine Ljubljana. Hkrati pa bi s tem nepremičnina še vedno ostala v okviru upravljalnih in razpolagalnih pravic Mestne občine Ljubljana. Kar seveda v tem primeru ni slučaj. In bi se ta, in bi se te pravice odtujile za kar precejšnjo število desetletij.

No, kar se pa tiče, kar se pa tiče cilja, ki je v tem konkretnem primeru ta, da se objekt uredi, da se uredi neurejeno stanje. Za katero obstoji nič koliko dokazov. In, da se oživi in vzpostavi športna dejavnost s poglobitno, s poglobitno usmeritvijo na konjeniški šport, seveda ta cilj bi moral nam vsem bit aksiom. Torej, to je cilj, za katerega bi morali vsi vložiti vso potrebno energijo, da ta cilj dosežemo. In seveda za ta cilj pa ne moremo, ne moremo vseh sredstev porabit. Torej, za cilj niso dovoljena vsa sredstva. Ampak so dovoljena samo sredstva, ki so zakonita. Sredstva, ki mestni občini prinašajo največji interes. Vse ostalo, torej vsa ostala sredstva, pa seveda ne bi smela biti predmet diskusije. In predmet odločanja. Torej, samo sredstva, ki so zakonita. In, ki mestu zagotavljajo največji možni interes. In seveda, ker za to, da to dosežemo....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

... potrebujemo ... Samo še, da končam stavek. Potrebujemo zdravo konkurenco. Da izmed vseh možnih subjektov, ki so sposobni pripeljat do tega cilja, izberemo tistega, ki ta javni interes v največji meri izpolnjuje. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, replika na repliko?

G. MIHA JAZBINŠEK

Spet se strinjam z gospodom Kovačičem, ne? Zato mislim, da je on diskutiral, da je diskutiral v prid mojim predlogom. Ki se glasi: Ena od alinej govori – da bo Mestna občina Ljubljana sprejela investicijske odločitve, na osnovi investicijskega elaborata, sposobnega tudi za potrebe financiranja iz evropskih strukturnih skladov. Evropski strukturni... to je domača naloga za MOL. In pa tudi seveda mam tudi notr – sprejela letni in posamezni program prodaje stvarnega premoženja in potrebn program upravljanja. Kar pomeni, skoz ta program dobimo seveda...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ali je to tudi javni natečaj. Zato bom poprosil gospoda Kovačiča, da glasuje za te moje točke, ne? Ker so konsistentne z njegovim stališčem. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika na razpravo gospoda Isteniča, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

No, jaz bi gospodu Isteniču repliciral v tistem delu, ko je govoril o hidroelektrarnah na Savi, v bližini Ljubljane. Ne vem v kakšnem smislu je sicer razpravljaj. Spraševal se pa je o tem, ali so še resen projekt, ali ne. Meni je žal, da tuki ni dr. Zagožna, ki bi te zadeve lahko bolj iz prve roke povedal. Vendar pa opozarjam, da če bo zgrajena katera koli od hidroelektrarn v bližini Ljubljane, bodisi pri Dolskem, ali pod sotočjem Save, Ljubljanice in Kamniške Bistrice. Ali celo pri Šentjakobu, kot sem slišal, da bi se gradila ena izmed pretočnih hidroelektrarn. Bo to zgolj tehnokratska odločitev, brez upoštevanja vodovarstvenih meril. Namreč, nekateri najbrž veste, da hidrogeologi opozarjajo, da če bo zgrajena katera koli izmed teh elektrarn. Posebno tista pri Šentjakobu, ali pod sotočjem Ljubljanice, pa dveh rek, ki sem jih prej omenil, se bo torej nivo Save dvignil. S tem se bo dvignila tudi podtalnica na Ljubljanskem polju. Tok podtalnice se bo upočasnil. Seveda bomo mel več vode, tudi v sušnem obdobju. Ampak s tem se bo tudi upočasnil tok podtalnice. Ker veste, da tok podtalnice teče nekako v smeri severovzhoda, proti reki Savi. In potem bomo nekako, bi rekel

uničil to samo očiščevalno lastnost ljubljanske podtalnice, da se bo njen tok upočasnili. Ker se bo tok Save dvignil. In s tem bojo pač ta onesnaževala, ki smo jim priča žal večkrat v ljubljanski podtalnici, se bodo dlje časa zadrževala v podtalnici. Zato tudi, bi rekel – ta visoka voda, zaradi hidroelektrarn ne bi smela ogrožati črnih, ali legalnih gradenj. V Tomačevem. Pa tudi ne predvidenega konjeniškega kluba, razen stoletnih vod. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Poglejte, hidroelektrarna je v tem prostoru objektivno dejstvo. Zato, ker je treba met...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

No, sej bom ti razložil. Zato, ker je treba met, ker je treba met enostavno te vire. Je treba izkoriščati. Drugič. Rešitev za podtalnico, je bogatenje podtalnice v vseh ozirih. V vse, ja... Tisto, kar pa ti govoriš, ne govoriš iz tega, da je vodonosnik bogat, ampak govoriš iz tega principa, da naj se onesnažuje in hitro puca. To je pa seveda zločesti princip v ekologiji.

.../// Iz dvorane, gospod Mihael Jarc: Jaz nisem rekel Miha...///

Ne, rekel si – tok bo, če bo tok hitrejši, se bo onesnažena podtalnica hitreje pucala. Princip je, brez diskusije bogatenje podtalnice. In seveda istočasno tudi zaščita na – na – na nivoju...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tko, da tuki seveda je hidroelektrarna objektivno dejstvo. In sigurno je to objektivno dejstvo prej, kot v 70 letih.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na razpravo gospoda Isteniča, gospod Božič. Prosim za mir v dvorani. Gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

To velja predvsem za gospoda Isteniča, čeprav so ble tudi ostale razprave precej v istem okviru in načinu mišljenja. Namreč, gre za tisto mišljenje, ko vi mate pred seboj konkretno pogodbo. Vi mate pred seboj konkreten odlok. Pismo o dobri nameri in tako naprej. To je neko konkretno gradivo, ki nobeno konkretno gradivo, ni bilo idealno in ga tudi ne bo. In tudi

to gradivo ima najbrž kakšno luknjo, ali jih ima pa več. In namesto, da bi v tej razpravi govoril, ne tako po dolgem, pa popolnoma vse. Ker vse v tem gradivu ni zanič. Konkretno, da bi se reklo takole, dragi mestni svetniki, al pa predlagatelji. Poglejte, tuki je to in to nesprejemljivo. Predlagam namest tega to in to. Tuki je to in to nesprejemljivo, je narobe, je napaka, predlagam to in to. To bi bil pristop, ki bi pokazal resnično voljo do tega, da se ta odlok, da se o njem resno razpravlja in da se ta odlok ali – sprejme. Vsa ta razprava do zdaj je mela tolko konkretnih predlogov. Sto al pa nobenega. Ali je bila pa tako abstraktna, da je nekemu, ki je – ki na primer pričakuje, kot konjeniški klub eno bistveno finančno injekcijo zato, da bo uredil svoje razmere in je to uspel dobit. Da nekemu ne pomagaš, ampak, da se tukaj s figo v epu pogovarjate, pogledajte – mi bomo v prihodnje, namest, da bi vzel ta denar, od tega investitorja, mi bomo – predlagamo pa te in te – dajmo odpraviti te in te pomanjkljivosti. Dejmo pripraviti magar nov odlok. Drugačen odlok. Dejmo pripraviti to in to. V tem doglednem času. Tako, da nam investitor ne bo ušel. Ker to je le denar tukaj. Ne predlagamo Evropski strukturalni sklad. Pri Evropskem strukturalnem skladu je pa tako. Jaz takole naredim in mi že priteče kurir iz Bruslja in mi prinese v obeh žepih denar, ne? To je to. In to so same fige v žepu, dragi moji. Same fige v žepu. Nobeden od vas, ki ste govoril, ni bil ne konkreten, v tem smislu, da bi lahko bil toliko oprijemljiv, da bi se lahko lotil resnično nekega postopka. V doglednem času, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če lahko zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

... ki bi ga lahko peljal. Nobeden.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če lahko izklopite mikrofona, gospod Božič. Re..., prva replika na repliko, gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Spoštovani kolega, gospod Peter Božič. Že k 6. točki 31. redne seje, kjer je bilo to gradivo na dnevnemu redu, smo dobili naslednji sklep. Komisije o dodelitvi stavbne pravice... Pardon, komisije za pridobivanje in razpolaganje s stvarnim premoženjem Mestne občine Ljubljana. In sicer komisija meni, da predlog sklepa o dodelitvi stavbne pravice in sklenitvi upravljalvske pogodbe na zemljiščih številka te in te, ni zakonit. Ugotovitve so naslednje in jih ne bom bral. In potem piše, komisija predlaga, da se prične s postopkom za sklenitev pogodbe o javno zasebnem partnerstvu. Hočem reč to, da kar je gospod Božič pričakoval, smo dobil preden se je vsa stvar začela. In govorimo o stvareh, za katere je že nekajkrat dokazano, da so žal nezakonite in jih po moje sploh ne bi smel spustiti na – na mestni svet. In je zadeva...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. SLAVKO SLAK

... jasna, kot beli dan. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tko, kot je Peter Božič perfektno povedal, da se kar takole ne dobijo sredstva od Evropskih skladov, kar takole, se seveda kar takole ne dobijo tudi sredstva za polo center. Ne? Ker to bojo kreditna sredstva. In za kreditna sredstva, oprostite, morate met ogromno. Razen, če si SCT, ki od LHB Frankfurt, dobi hipoteko na Stožicah. In istočasno hipoteko za Bežigradom. Da ne moremo ne na eno ne na drugo. Ampak, Walter Wolf dela s solidnimi bankami. Ne z LHB banko. Razumete? In s solidnimi bankami mora met gospod ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... solidne materiale, da se krediti odobrijo. Zato cenim to razpravo gospoda Petra Božiča, kije povedal, da se kar tako ne ena, ne druga sredstva...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... ne dobijo. Ne cenim pa to, da je rekel, da ni dal nihče nobenih praktičnih predlogov. Jaz sem dal praktične predloge. In zato sem užaljen, ker mojih predlogov ne smatra za praktične.

GA. DANICA SIMŠIČ

No, to se bosta že pogovorila. In še ena replika na repliko, gospod Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa upanja. Kolegu Božiču bi rad samo to povedal, da konec koncev s tem, če bi mi počakal na Zakon o javno zasebnem partnerstvu, in kandidiramo za sredstva iz Evropske unije nikakor ne izključujemo iz te igre tudi potencialnega investitorja. Ker konec koncev bi v tem, bom rekel trojčku – javno zasebno partnerstvo prišlo res do enega pravega izraza. In sem prepričan, da bi mesto lahko dobilo en ornh in sodoben športni objekt. Ampak, ne samo to. Na tem področju bi bilo urejeno marsikaj več. Veslanje, rekreacijske površine. Rolkanje. Kolesarjenje. Hoteli na otoku. Marsikaj družga. In ne smemo pozabit, kaj bi se nam lahko zgodilo, če kar tako to predamo investitorju. Ko bi mi moral pridet po soglasja za državni lokacijski načrt, za občinski lokacijski načrt. Ko bo Holding...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. GREGOR ISTENIČ

... Slovenskih elektrarn, ne verjamem, da bi investitor kar tako, brezplačno in dobrovoljno to oddal od sebe. In se bojim, pa če nekdo res tako, kar tako na hitro dela, da so zraven še določeni – druge zadeve, za katere pa mi danes tukaj še ne vemo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Penko. Za njim bo razpravljajal gospod Slavko Slak. Izvolite gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

En lep pozdrav gospa županja, cenjene svetnice in svetniki. Spoštujem idejo o koriščenju strukturnih sredstev v mednarodnem skladu. Ampak, vemo pa, da bi morali za to že zdavnaj imeti pripravljene plane, ki bi jih predočil.

.....konec 2. strani III. kasete.....

...no, torej zato poklican, bi želel, da to stori že jutri. Hočem, zdaj pa grem v razpravo. Mali klub, Konjenski klub PIP je opozoril, da se na obrobju Ljubljane nekaj dogaja. In da postaja ogrožen iz nekih razlogov, ker ni bilo pravih kontaktov z mestno upravo. In si je tako pridobil, pridobil zaupanje, če tako rečem v navednicah, investitorja Walterja Wolfa. Nič nimam proti, ne Walterju Wolfu, ne kateremu koli investitorju. Samo menim, da bi za to morala poskrbet občina. Da bi dala v razpis. In, da bi zbrala najboljšega ponudnika, odnosno plačnika. Po drugi strani pa ne vem, kje bi Oddelek za gospodarjenje z zemljišči pri MOL in inšpektorji, ko sem gledal te slikice, ki jih je gospod Möderndorfer prikazal z obrobja, dragocenega glavnega mesta države Slovenije. In zdaj tudi enega od glavnih mest ene držav Evropske skupnosti. Hočem povedat to, da takih odlagališč je v Ljubljani še veliko. Naj opozorim še posebej Barje, pa tudi še drugo. Zato vprašam, kje so naše uradne inšpekcije? In uprava za upravljanje z zemljišči? Na to bom, pričakujem kasnej odgovor.

Ta klub, ki je konjenski klub, ki se je zbal za sebe in je hotel nekako opozorit nas vse, pa moram reč, da je naredil dobro delo. Da se danes o tem pogovarjamo. Čeprav sem slišal, da ni bila – pravi žiro račun. K so plačal. To so otroške igre. Potem, da niso – niso dobil nobenega najemniškega zahtevka od tega kluba in tako dalje in tako dalje. To so stvari, ki bi jih morali tudi naši uradniki skrbet za pravilno gospodarjenje. Tako, kot gospodarimo doma, ali oba zakonca skupaj, ali pa eden, ki je pač za to zadolžen. Tako, da tukaj nam uhajajo, nam uhajajo pomembne stvari. In, ko se pa pojavi nekdo, kot je bil, naj bi bil Walter Wolf. Pa vsi skočimo v luft, pa rečemo – ja, kaj pa bo zdaj tale delal? Pa ni to, pa ono. Se pa strinjamo, da ostane obrobje mesta zapuščeno. Mislím, da moramo razmislit tudi o tem, kar je gospod Jazbinšek predlagal, da se podaljša s tem klubom pogodba. In, da se čim prej, ne čez leto pa pol – zadolži upravo, da najde, da najde investitorja. Ustreznega investitorja. Sigurnega. In, da se vsi ti papirji primerno podpišejo. Ne da bojo potem tukaj goljufije, kot je bilo skozi razprave strah nekaterih mojih kolegov. Drugo, kar pa in zadnje, kar bi pa rad povedal. En klub športni, športni klub, pa naj bo v tem primeru konjenski, ki druží otroke, paraplegike, ki jih navaja –

mestne otroke navaja na odnos do živali, to so stvari, katere bi mi, vsakdo od nas moral takoj podpret. In iskat pomoč in rešitve temu klubu. Tako, da vedno bom podpiral, ko bo šlo za – za odvzem mladih ljudi iz ulice. In, da se bojo ukvarjali z nečim konstruktivnim. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod... ne, nisem slišala. Besedo za repliko imate. Izvolite.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa upanja. Kolega Penko, samo toliko, strinjam se z vami, da je treba konjeniškem klubu PIP pomagat in da je ta dejavnost zelo dobrodošla v Ljubljani. In, da pomaga pri vzgoji otrok in pa mladine. Repliciram vam pa v tem delu, k ste rekli, da se je Konjeniški klub PIP počutil ogroženega. Predvsem se sprašujem, zakaj se je počutil ogroženega? Jaz mislim, da v Mestni občini Ljubljana so nekje dogovorjena pravila igre. Kdo in pod kakšnimi pogoji lahko najema mestne površine. In kaj mora za to narest. In, če kdo ni plačeval te najemnine. Ja, oprostite, potem se pa res lahko počuti ogroženega. Ampak, sem prepričan, da se je to, do neke mere, ali si je za to tudi kriv sam. Treba je tudi vedet to, da Oddelek za šport, tudi v letošnjem poročilu smo subvencionirali program izvajanja športnih dejavnosti tudi pri tem konjeniškem klubu. Mestna občina Ljubljana je svoje obveznosti do Konjeniškega kluba PIP izvrševala. Nekdo pa do mesta ni. In samo to.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Jaz bi samo to – v tem smislu repliciral, da mogoče popravljam besedo ogrožen. Pa, ki je niste prav razumel. Menim, da bi, da bi morali bit partnerji vedno tolko, bom rekel bolj fleksibilni, bolj poslovni, da bi en drugega opozorili na katere kol napake, ki se dogajajo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na razpravo gospoda Penka, gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Mogoče ni toliko replika, da bi nasprotoval njegovemu govorjenju. Ampak, on je v svoj dodatni sklep, zdaj ga bom pa tudi prebral, ki glasi tako – Mestni svet Mestne občine Ljubljana zadolžuje županjo Mestne občine Ljubljana za zemljišče, parcelna številka 2216/1, izvede javni natečaj, za pridobitev investitorja, ki bo na tem zemljišču tudi v bodoče zagotavljal javni interes konjeniškega športa v Mestni občini Ljubljana, ki ga izvaja Konjeniški klub PIP Ljubljana. Se oproščam, sem pozabil katastrsko občino navest. Ampak, mislim, da je jasno. Stožice. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa, besedo za razpravo ima gospod Slavko Slak. Za njim bo razpravljajal doc. dr. Gomišček. Izvolite, gospod Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane kolegice in kolegi. Meni je pravzaprav na nek način žal oziroma hudo, da so nekateri v tej dvorani vedno dobronamerni, vedno pametni in vedno imajo dobre želje, ne glede na to, kaj, zakaj in kako predlagajo. Drugi žal moramo neprestano prevzemati vlogo škodljivcev in tistih, ki smo slabo namerni. Ravno tako, ne glede na to, kaj in kako predlagamo. Ampak, dobro, to je pač problem, s katerim se na eni ali na drugi strani seveda vsak sooča sam s sabo.

Žal se tudi v nekaterih razpravah poskušajo prikazati, da so tu nekateri rešitelji te dejavnosti v tem območju. Nekateri, ki pa nasprotujejo pač, ali pa imajo kakšne pomisleke na predlagane sklepe, so pa, ali pa smo seveda nasprotniki. Žal zadeva ni tako črna bela. Je seveda precej bolj morda kompleksna. Pri reševanju, kot je predlagano. Ampak, ravno tako pa precej bolj enostavna pri tem, kaj kdo podpira in za kaj se kdo zavzema. Sam osebno seveda nimam popolnoma nobenega problema. Celotno več, podpiram pravzaprav tako dejavnost kluba, kot vso požrtvovalnost staršev, članov kluba, za vse kar so pravzaprav naredili na tem področju. Tako za razvoj konjeništv, tako za skrb za zdravljenje, tako za skrb za odnos otrok do živali in narave. Kot tudi ne nazadnje, jim gre prav gotovo tudi zahvala, da so ne glede na to, kako in na kakšen način, ampak kljub vsemu verjetno le ohranili to zemljišče s svojo uporabo Mestni občini Ljubljana, bolj, kot bi se ohranilo, če tam klub s svojo dejavnostjo ne bi bil vsa ta leta prisoten.

Ne nazadnje sem se tudi sam ukvarjal, kot podžupan nekaj časa, s poskusi reševanja te problematike. Žal mi pač dokončno ni uspelo. Žal je seveda veliko stvari se zapletalo v mestni upravi. In vse, kar pravzaprav sem uspel na nek način doseči, je bil nek dopis odvetniku gospoda Walterja Wolfa, 28. 6. 2005. In sicer naj bi, ki ga je seveda posredovala direktorica, takratna direktorica mestne uprave, gospa Darja Glavaš. Ampak, bi pa samo prebral seveda zadnji odstavek. Oziroma, ja. Zadnji odstavek tega dopisa: Glede na zgoraj navedeno, ima Walter Wolf možnost graditve na navedenem zemljišču, v skladu s prostorskimi akti, ki veljajo na območju navedene zemljiške parcele. In določajo namensko rabo prostora za parkovne, športne in rekreacijske površine. Vendar bo lahko pridobil stavbno pravico na nepremičnini, parcelna številka 2216/1, vpisano v vložek številka 1650, katastrska občina Stožice. Prek javne dražbe.

Zdaj, jaz se potem, kmalu za tem je bilo poletje, potem so počasi začele se zgodbe z odstopi. Skratka, s tem se poklicno nisem več ukvarjal. Kaj se je potem dogajalo, a je kdo seveda poslal kakšno direktno pisno vlogo za stavbno pravico, ali ne, kot je na začetku govoril gospod Velko Franko, ne vem. Ampak, saj pravim, žal mi več od tega dopisa, ki morda ni bil prav dovolj oprijemljiv. Je pa kljub vsemu dajal neke napotke, znotraj mestne uprave, ni uspelo. Tako, da tudi sam seveda sem občutil, kako težavno je reševanje lahko kakšnih problemov. Tudi tega. Zaradi različnih razlogov. Vendar, kot je bilo ugotovljeno, se ta problem vleče že dobrih deset let. In zakaj morda se tako dolgotrajno rešuje? Bi predstavniki predlagatelja, ali pa uvodničar k tej točki pozanimal tudi pri kakšnih somišljenikih. Iz, če lahko uporabim, bi rekel sintagmo, al pa metaforo gospoda kolega Petra Božiča – skratka, bi se lahko pozanimal tudi pri kakšnih posameznikih, ali pa posameznicah iz njegovega, bom rekel – iz njegove strani prepada, kot je prej omenil gospod Peter Božič.

Skratka, zadeva ima svojo zgodovino. In zadnji čas je, da jo pač postavimo na nekaj, neke prave pravzaprav temelje. Kot sem že prej rekel, sem vedno izražal podporo in tudi sedaj, ko sem govoril z različnimi predstavniki in predstavnicami kluba, svojo podporo k temu, da se

dejavnost kluba tam nadaljuje. In to, kot rečeno, že drugič ponavljam, tudi tukaj. Vendar, pod dvema pogoji.

Prvič, da se pravzaprav morebitni investitor pridobi na način, ki je ustrezen zakonodaji. In drugič, da se seveda ob tem zagotovi jasno in glasno in da so za to podana vsa, bi rekel, pravna varstva, da bo dejansko dejavnost konjeniškega kluba lahko funkcionirala tam še naprej. In, da se bo lahko razvijala dejansko pod boljšimi pogoji. Kar se mene tiče, je zagotovo to prvi cilj. Skratka, prvi cilj je, da bo tam lahko čim boljši pogoji, za delovanje članov kluba. Šele drugi cilj je, kar se mene tiče, lahko kakšne take stavbne pravice. Privatni kapital kogar koli pač že. Ki bo prišel tja, kot rečeno na – pravzaprav pravi način. In zaradi tega, da tam ne bi vladalo seveda neko nepravno stanje. Zaradi tega, da bi lahko člani kluba, z njihovimi sta..., otroci in starši, lahko nemoteno delovali še naprej.

Seveda bom podprl amandmiran predlog gospoda Jazbinška, ker bi se seveda lahko edino na ta način zagotovilo – prvič pravno varstvo kluba. In drugič njegovo, in drugič njegovo nemoteno nadaljevanje dela. In istočasno dalo bolj konkretne naloge mestni upravi, kaj v prihodnjem, čim krajšem času storit. Da se lahko pride do nekega pravega investitorja, ki bo omogočil temu konjeniškemu klubu, morda tudi tega. Saj ne rečem, da ta, ki je predlagan, ni pravi. Ampak, način verjetno ne. Ne? Očitno. Skratka, takega investitorja, ki bo omogočil nadaljevanje dejavnosti tega kluba, na tem področju še naprej. Toliko. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Peter Božič. Gospod Slak, če izklopite mikrofona.

G. PETER BOŽIČ

Torej, jaz, jaz mam neko določeno prakso pri vodenju športnih klubov. Bil sem v Upravnem odboru Olimpije in vem kako je, kakšni so pogoji za pridobivati in pridobiti investitorje in sponzorje. Pogoji v – pogoji so, mi smo mel tuki razpravo o nogometu. Ampak, približno ist stvari veljajo tud za vse ostale športe. Problem je ne vem kakšne zakone pripravljajo zdaj. Ampak, problem je res zakonodaja v športnih društvih. Zaradi tega, ker športna društva ne de..., torej delujejo popolnoma na drug način, kakor gospodarske organizacije. In na primer investitorji, se seveda tega načina delovanja zelo otepajo. Dobiti investitorja, z 10 milijoni Evri, seveda ni mačji kašelj. Ga je zelo težko dobit. In problem, ki se mi zdaj postavlja, je ta, da se jaz sicer nimam načelno – nimam pomislekov proti temu, kar je zdaj predlagal Slavko Slak. Da je treba stvari peljat pravno in ne vem kuga vse naprej in da je treba... ampak, s tem, da – da se pa investitorja kar tako dobi, pa niti približno ni res. Problem je v tem, ko – ta klub je v takih težavah, finančnih in drugačnih. In ni v težavah zaradi milijona pa pol, ki ga je dolžen. To je – v težavah je zaradi teh nemogočih, dolgih postopkih. In, ko se mu odpre možnost, da lahko te težave sanira z nekim denarjem, mu mi ponovno te možnosti zapiramo. Z nekim podaljsevanjem, za leto pa pol. Ki v bistvu za mene ne pelje dost daleč, al pa nikamor. To je številka ena.

Številka dve. Jaz sem si pridobil informacije. Vem, da temu klubu ostali klubi, vsaj temu načinu investiranja, niso naklonjeni. Jaz sem se pogovarjal eno uro pa pol z gospo Kunc iz enega družga kluba. Ki je na konc, kot tipična mentaliteta. Mi je na konc rekla – ja, to bo pol privatna zadeva, kaj bomo pa mi ostali imel od tega? Jaz sem rekel nič, ampak oni bojo mel. To se prav, da – da..,

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

... ti ne gledajo na to kaj. Gre enostavno za to, da gledajo na zgodbo predvsem iz vidika svoje koristi, ne pa na to, da je treba nekaj naredit tam. In tle je problem. Konji jih ne zanimajo. In jaz mam občutek, da v tem mestnem svetu tud nobenega.

.../// Iz dvorane: Peter izklopi se...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Jazbinšek. Pa prosim za malo miru v dvorani.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, če sem jaz prav razumel gospoda Petra Božiča, ne delim z njim mnenje. Postopkov se z denarjem da skrajšat. Ne? Denar se mora porabit za dobra gradiva, za postopke. Drugač se ne da postopkov skrajšat, z denarjem. Tudi s 150 milijardami, se ne da skrajšat.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Postopke so zamoril. Jaz sem povedal. Bilo je lokacijsko dovoljenje že izdano. Za časa gospoda Lenardiča. Ga ni obnovil. In tako dalje. Kaj je bil problem? In tako dalje. Ne bomo še enkrat tiste zgodbe dajal. Da se ne bomo šli tudi tisti postopki, ki bi se začel mogoče. Pa, ki bi se mogoče kakor koli naredilo. Skratka, z denarjem se postopkov ne da skrajšat drugače, kakor, da je vloženo v dobra gradiva. To je prvo dejstvo. Drugo dejstvo...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir... Besedo ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Prosim, da mi date tiste sekunde, ki mi jih krade.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Boste dobili dodatnih sedem sekund.

G. MIHA JAZBINŠEK

In drugič. Najmanj mora dostojen človek, iz naslova financ, iz naslova funkcioniranja Nogometnega kluba Olimpija, v tem prostoru, je gospod Peter Božič. On je eden od grobarjev tega kluba. On je...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

... od te – privatno javnega partnerstva v...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

... v tem klubu.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, prosim, prosim za mir v dvorani. In prosim za malce manj šaljivosti. Iz tega naslova. Besedo za repliko...

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

... gospod Jazbinšek, zdaj pa vi mir.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pardon.

GA. DANICA SIMŠIČ

Tako ja. Besedo za repliko na razpravo gospoda Slavka Slaka, ima gospa Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, svetnice in svetniki. Najverjetneje ni replika zgolj samo na gospoda Slaka. Ampak, ker je tudi on imel v svojem nagovoru, da v bistvu v tem času ni bilo storjenega ničesar. In seveda v tem času je to bil status quo tega kluba. Ni res. Res, da je blo izjemno veliko vloženih naporov. Tako, kot so običajno v upravi. Ko si dokumenti potujejo iz oddelka v oddelk. In seveda, ker ni bilo volje, da bi se seveda ta stvar v dolgih letih relativno zapletenega funkcioniranja tega kluba, tudi rešilo. Se pa je rešilo leta 2000. To je prvi uraden

dokument in pogodba. In s tem si je dala tudi uprava nek določen čas, da seveda v tem času najde in zelo sem vesela, da je gospod Slak našel celo dokument gospe direktorice, ki je že nakazovala na neko pot, ki jo danes imamo na dnevnem redu. Prepričana sem, da danes ne bi imeli tega na dnevnem redu. Če se ne bi zgodilo naslednje dejstvo. Da je temu ta pogodba potekla. In, da imamo v teh dneh, v teh minutah, s tem klubom popolnoma brezpravno stanje. In v kolikor vidim, kakšno je razmerje in vzdušje v tem mestnem svetu, seveda tudi jaz prosim, da vsaj Jazbinškove predloge podpremo. Seveda smo še daleč od tega, da bi znali razmišljati tako, kot je mogoče tudi intenca tega predloga sklepa. Kajti vse bolj smo še razpoloženi, da mestno premoženje podarjamo. Da mestno premoženje dajamo na neke javne licitacije. Pa potem na njih gradijo na javnem dobru svoje vogale. Da režejo tisto, kar so nam obljubili. Pa naredijo manj parkirišč, kot so jih. Pač smo še preveč pod to mentaliteto, škoda, na žalost, da zaradi tega – mentalitete, seveda mesto zgublja.

Mogoče bi danes bilo najbolj – bi rekli, preložimo, premislimo, dopolnimo to ponudbo. In bi bila to krepka in dobra šola lahko. Bi Mestna občina Ljubljana, na osnovi tudi strategije, nekatere so že krepko in dobro zapisane, pa smo jih dali v predal. Tudi poiskala, tudi poiskala nove in – in sveže vire financiranja.

Zgodba o PIP-u pa je zelo zapletena. In delček tega ne vem. Se bom tudi obrnila na gospoda Slaka, saj je še v tist mandat, ko mene ni bilo kot županje. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Ne, ne – jaz mam odgovor potem na vse replike. Če je še kakšna?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ni jih več.

G. SLAVKO SLAK

O. k... No, pa odgovor.

GA. DANICA SIMŠIČ

Odgovor na replike. Tri minute, ne?

G. SLAVKO SLAK

Ja. Žal moram reč, da se dejansko vse te stvari vlečejo, kot sem rekel že prej predolgo. In bi bile lahko najbrž tudi krajše, če bi bilo manj, bi rekel nekih takšnih in drugačnih zapletov. Ki jih je bilo preveč. Ki so botrovali takšnim, takšnim zavlačitvam, če lahko temu tako rečem. Sam bi rekel, da me ne zanimajo seveda samo konji. Najprej me seveda zanimajo ljudje. In ko bodo seveda ljudje znali pripraviti prave pogoje, potem bo lahko seveda tam se pojavil tudi oziroma bodo lahko tam ostali tudi konji. Nisem jaz nikol trdil, da je investitorja dobiti lahko. Ne. Težko ga je dobiti. Zagotovo ga je dobiti težko. Ampak, ne more se pa it kar z glavo skozi zid, ne? Ne moremo pač pristati na dejstvo, da cilj posvečuje sredstva. Žal je bilo že prevečkrat to narejeno in žal, ne? Je ta stvar. Ni nič novega. Ta predlog. Ampak je pravzaprav na

podobni, ne? Osnovi, ko so bili kakšni že predlagani, pa kakšne stvari morda že narejene. In smo se potem tolkli po glavi. In mel razno razne izredne seje. Zato pravzaprav ne morem poslušat nobenega očitka, da tukaj kar koli zavlačujem. Al pa, da nimam neke pripravljenosti, al pa sposobnosti odločanja takrat, ko je potrebno se odločat. Sploh ni res. Al pa, da bi celo morda ne hotel podpirat kaj takšnega. Celo sem se s člani kluba pogovarjal o morebitnem skupnem predlagateljstvu tega gradiva. Preden, nisem ga niti še videl takrat in tudi seveda potem so se odločili drugač. Skratka, to je vse v kontekst tega, da seveda se ne morem – ne morem pristat na očitke, da imam kar koli proti. Želim pa samo, da se v korist kluba in v korist ljudi, otrok, staršev, vseh članov, ki tam delujejo. V korist Mestni občini Ljubljana in morebitnega investitorja, zadeve speljejo čim hitreje, na način, zaradi katerega nikogar ne bo bolela glava. In na način, s katerim bo možno to, ta projekt sploh realizirat. Kakor vidite, je bilo veliko mnenj tukaj, da na ta način zadeve ni možno realizirat in je nesmiselno z glavo silit skozi zid. Žal je tako. In dajmo pač potem podpret Jazbinškov predlog. In dejansko potem vsi skupaj se potruditi, da bi prišlo do konkretnih predlogo, ki bi rešili ta problem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. SLAVKO SLAK

Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

...ja... dobro. Besedo za razpravo ima doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Najlepša hvala. Ne bom ta tretji v vrsti. Mislim, da bom ta četrti. Zlo, zlo na hiter bi rad še sam par misli povedal. Na začetku nisem mislil razpravljat, ampak po teh petih urah razprav, mislim, da mam pa tud lahko sam pol minutke. Lejte, kakor mam rad konjeniški šport, kakor z veseljem slišim, da se nekateri posamezniki ukvarjajo z otroki iz ulice in z bolniki, ki jim pomagajo s terapijo na konjih. In tako naprej. Pa moram reč, da današnja debata tukaj, za mene dokazuje, da smo mi nesposobni komur koli kar koli pomagat. Ko vidim, da je nastopni govor, začne govorit o ekoloških problemih. O zasuvanju različnih zemljišč. Da mi uprava govori o razkoraku med dolgoletnim članom koalicije v tem mestu. In na eni strani in med mestno upravo na drugi strani. So pravna mnenja tko različna. Da so podatki o najemninah tko različni. Da se enostavno prostorski ureditveni plani oziroma namembnost zemljišč tko razlikujejo. Potem se vprašam, če gre to res za eno željo, da bomo temu konjeniškemu klubu res pomagal, ali ne. Ali so samo besede. In dejstvo je, da mi debatiramo že šesto uro o teh stvareh. Da je to mal dolgočasno, vam lahko najbolj potrdi tud pogled tukajle gor, kjer je na začetku blo vse polno ljudi, ki jih je interesiral ta problem. Zdaj pa mislim, če sta dve ali pa tri gor. In vse priznanje, da ste tok časa zdržal. Jaz sem kumi zdržal. Tud predlagatelj oziroma tist, ki je nastopil na začetku tukaj, ga vmes ni bilo. Mi svetniki smo lahko vse debatral, tistega, ki je imel na začetku uvodno predavanje, ga ni bilo tukaj v dvorani. Lahko, lahko je nekje drugje poslušal. Ampak, spodobilo bi se, da je v dvorani. To je, kar se tiče nekako tiste zunaje podobe. Pa učinka naše seje. Kolega Božič, sej se poznavam...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ampak prosim, čist mal me, sej pri fuzbalu bo še bolj... Hvala. Zdaj, jaz bi rekel – tisto, česar niste devet let rešil. Al pa pet let rešili, se mi zdi, da tud ne morete rešit efektivne dva meseca pred volitvami. Še najmanj pa na eni izredni seji, kjer dobimo gradivo v petek, v ponedeljek moramo pa o njem debatirat. Čeprav mal spremenjeno. Ampak, to jaz mislim, da enostavno ne gre. Kolega Kovačič je že rekel, mel smo izredno sejo na programu – Strategija športa v Ljubljani. To strategijo še oziroma te izredne seje še nismo končal. Vemo, al pa ne vemo al bo hidroelektrarna tam. Al bo to zemljišče potopljeno ali ne. Lepo vas prosim, kako potem govorimo o tem, da bomo mel tam eno polo igrišče. Pa ne, da sem tisti, ki bi hotel to bremsat. Ampak, stvari so zelo nerealne v tem trenutku. In – ne, obratno. Če bi bremsal, jaz mislim, da bi velik bolj bremsal, če bi rekel, dejmo naredit zdaj tam polo igrišča. Dejmo investirat 6 milijonov mark. In potem bi čez pet let pršel nekdo in bi rekel, da zahtevajo odškodnino zaradi tega, ker je tam poplavljen zaradi zajetja za elektrarno. Ki je planirana že nekaj časa. Moram pa reč, da me pa tud čudi ta zaostanek najemnino, najemnine konjeniškega kluba. Sej tko jaz zlo grobo rečem, mogoče se motim. Ampak, če je res petdeset konj, oskrba enega konja, bi si predstavljal, je reda velikosti 50.000,00 sit. To se pravi, na mesec je prihodka 2 pa pol milijona. In moram reč, da je najemnina reda velikosti 30.000,00 na mesec praktično zanemarljiva. To je približno en, en procent pod vseh prihodkov. Tko, da tud tega ne zastopim. Če so bile številke tekočega računa mogoče pomotoma drugač zapisane. Mislim, da bi se pri dveh pa pol milijonih na mesec prihodka, tist milijon pa še nekaj zaostanka v najemninah, kar lahko rešil, no. Mislim, da to ne more bit problem za nobenega. Niti za mestno občino niti za konjeniški klub. Tko, da jaz bi rekel, pokazal smo se že spet enkrat zlo neučinkoviti. Upam, da bomo po volitvah to stvar čim prej rešili. V dobro konjeniškega kluba pa mislim, da bi bilo treba sprejet ta predlog, da enostavno podaljšamo to pogodbo in s tem pridobimo čas, da dejansko v miru pregledamo te stvari. S tem pa ne mislim, da še enkrat devet let podaljšamo to stvar. Niti pet let.

Mislim pa, da zahteva ta stvar vsaj mesec dva v miru pogovorov. In ne, da frakcija LDS-a nič ne vpraša LDS-a, niti mestne uprave. Saj ja veste, kako učinkovito se je dal kakšne stvari zment v preteklosti. Končno tudi S.I.B. banko. Pa bote že spet jezni. Da se učinkovito. Zmorete to naredit. Tudi pravne podlage lahko mal zavijete. In tudi večino lahko dobite v tem mestnem svetu. Zato ne se delat neumne in ne nam kratiti in porabljat šest ur časa tukaj. Po volitvah bomo to zlo hitro in v redu rešili. Do takrat pa sprejmite Jazbinškov en predlog, ki rešuje konjeniški klub. V trenutni situaciji. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prva replika na vašo razpravo gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Gospod Gomišček, zdaj ste pa vi celo stvar tako obrnil na glavo, da ste pravzaprav pokazal na krivca, ki je kriv vse te zgodbe, s tem konjeniškim klubom. In ta krivec je frakcija LDS.

.../// iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja. Točno. Zaradi tega, ker je frakcija LDS...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim...

G. PETER BOŽIČ

... pet let zapletala stvari, zaradi tega, ker si je pet let izmišljevala razne ovire. Še preden je bla, še preden je nastala, je to počela. Razen tega je, se ni marala z gospodom Gomščkom dogovarjat, ker on bi bil najbrž četrti investitor, poleg Dimitrija, pa Petra Sušnika in tko naprej. Zdaj smo najdl ta pravega krivca. In jaz mislim, da je treba to tukaj s sklepom ugotovit. Številka ena.

Številka dve. Krivca mam. Kaj je zdaj? Jaz seveda mislim, da je treba pol tud sklent, da se tam takoj naredi tisto zajetje pa elektrarna. Zakaj bi vendarle Ljubljana mela kakršenkoli športni objekt. Ljubljana je vas. Na vasi velja pravilo »ora eklabora«. V mestu pa vsi, al doma gledat Ozare, bog ne daj, da bi se kdo ukvarjal v mestu s kakšno športno dejavnostjo. In, da bi mel kakšno športno javno strukturo. Tko jaz vidim to našo svetlo prihodnost, gospod Gomišček, ko boste tudi v Ljubljani prevzeli oblast.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, replika na repliko gospod Jazbinšek?

G. MIHA JAZBINŠEK

Na repliko, ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Izvolite. Minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Božič, dobili ste ponujeno roko. Ne? In ste jo popljuval, ne? Tko se to ne dela. V interesu kluba, ki se mu – konjeniškega kluba. Tko se to ne dela. Sicer pa iz naslova, rekel bi neke posebne pameti, bom jaz nekaj povedal, kaj mislim o literarni pameti. To je redukcionistična pamet, ki je recimo najbolj značilna v poemi. Poet je sposoben ves kozmos zajet v dveh stavih. V treh verzih. Ampak seveda ta redukcionistična pamet, je najbolj uničujoča pamet, ki se lahko zgodi, kadar pride v politiko. Ker se seveda politika ne da spraviti. In, če bote pogledal nekatere pravzaprav najhujše diktatorje, boste videli, od kod izhajajo tud. Včasih tud iz, rekel bi nekih odpravljenih umetnikov, ki drugač ne znajo razmišljat, kot radikalno!

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

In redukcionično. In zato ne plujte več po rokah, ki se vam ponuja, gospod Peter Božič.

.../// iz dvorane - ... nerazumljivo...///

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, prosim! Prosim, prosim... gospod Božič, gospod Jakič, prosim no... razmislite, katere besede uporabljate in v kakšnih kontekstih. Besedo za repliko na razpravo gospoda Gomiška ima gospod Istenič. Prosim za mir. Gospod Božič in gospod Jazbinšek, nimata besede. Ima jo gospod Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospa županja. Ja, kolega Gomišek. Pri vašem izvajanju se mi je pojavilo eno določeno vprašanje. Predvsem v tistem delu, ko ste rekli, ko bo tisto področje poplavljen, bo nekdo zahteval odškodnino. In tista odškodnina se lahko res ta računa na telih sedemdesetih let, tudi na predvidene prihodke. Tko, da to je treba resno pogledat, kakšne posledice bo imela izgradnja hidroelektrarne na tistem področju in kaj se lahko naredi.

Ta isto vprašanje se mi pa pojavlja, ko bo, ko bomo v mestu po tem zemljišču vlekli kanalizacijski vod. Če bomo mi oddali stavbno pravico, in stavbno pravico vemo, da ima, nosilec stavbne pravice – graditi vse, kar je nad in pod zemljo. Me zanima, bomo morali mi kasneje postavljat tak kanalizacijski vod, ali bomo morali plačati določeno odškodnino investitorju? Lahko pač vsi točno vemo, da imamo velike težave s tem kanalizacijskim vodom. Ker imamo ob tem desnem bregu Save, mislim gospod Miloš, kolega Miloš – tukaj je ene tristo lastnikov, enih kmetov, kateri... 390 kmetov, kateri nam... a, ha... 990. Kateri nam že sedaj nočejo dat, bom rekel – služnosti, da bi mi ta kanalizacijski vod zakopali. Ne vem – tistih 4, 5 m pod zemljo. Tako, da ali nam bo, če to naredimo, se tudi določene stvari – prinaša v nadaljnjem delu. Sodelovanje lahko tudi poslabšal. To bi tudi rad odogovor.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

S svojim izvajanjem maš popolnoma prav. Gospod Istenič. V prvem delu izvajanja maš popolnoma prav. Odškodnina bo seveda tudi iz naslova prihodka. V drugem delu, ko gre za vprašanje pa – kanala, pa nimaš prav, zato, ker se daje – daje se stavbna pravica na zemljišču. Ne nad in pod. To je prvo dejstvo. Ne? Bo pa seveda tuki odškodnina za tist, kar so vložil, ne? Če ti razkopavaš čez zahteven tehnološki objekt, kakor je... zapomnite si te besede. Tako, kot je tist plac, tko, kakor je golf plac, je tudi to... Al pa, al pa nogometno igrišče, je to zahteven tehničen projekt, bo odškodnina seveda za prekopavanje. Ne? In tko naprej. No, ampak, seveda odškodnina bo zahtevana. In zato ma smisel seveda te stvari naprej uredit tako, da bodo vse stvari jasne. In tako. Opozarjam pa, da ta investitor, kakor je pogodbo napisal, je pa napisal, da čez 70 let...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... hoče met še odškodnino za vrednost zemljišča. A razumete?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ali lahko malo miru v dvorani?

G. MIHA JAZBINŠEK

To pomeni, da ma neke intencije, ne? To, da je dobil za 70 let koncesijo, ta koncesija se daje v infrastrukturi za 35 let. Drugod se daje za 15 le. A razumete? Da bo investitor iz naslova potem še hotel to, da je oplemenitil zemljišče, mislim, na konc, tako, kot so nam dal tuki gradiva, se ve seveda, da je tuki notr bil en amaterizem, ko se je tole pisal, no. Zato se je - to povejmo, lepo prosim...

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel. Nimate več besede.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Hvala lepa. Odgovor na vse replike, doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMOŠČEK

Jah, saj ne vem, če bi?

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne boste?

G. DOC. DR. GRAGOR GOMIŠČEK

Ja dobro. Kolegu Božiču na hitr. K ste rekli, kakor, da bi bla Ljubljana vas. Jaz bi, moram reč, si želel, da bi bila Ljubljana vas. Kamor kol jaz pridem na vas, nimajo s konjeništvom nobenih takih problemov, kot mi. A mislite, da rabijo kakšnega tujca, da bi jim zrihtal za tiste konje, ki jih majo na vasi? Jaz gledam soseda, pet konjev ma notr, pa nima nobenih tujcev. Pa jaha povsod z veseljem in brez problema. Tko, da, kar se tega tiče, bi z veseljem si želel, da bi bila Ljubljana vas. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

K besedi se je prijavil še...A lahko malo, še malce miru prosim? K besedi je prijavljen samo še gospod Jemec, ki se je pred nekaj trenutku prijavil. Izvolite.

G. JANEZ JEMEC

Hvala lepa gospa županja. Ne se bat, ne bom dolg. Zato, ker velik ne vem. Bom pa poskusil tole debato postaviti mejčkn v drug okvir. Zato si bom dovolil uporabiti besede gospoda Gajška, kije pozim na tisti razstvi tamle, prav posrečeno otvoritveno besedo imel. In je rekel – poglejmo, kje je Ljubljana v tem trenutku. Prav prostorsko je na preseku dveh evropskih koridorjev. Časovno je vstopila uspešno v Evropo. Postopkovno je pa doma v procesu izdelave prostorskih aktov. No in zdaj smo tam, zaradi česar sem to začel. In opozoril bi zdaj to, da tu, v ta del izdelave prostorskih aktov, ki mora bit tako nekako v enem letu pa pol, meni se zdi, izdelani. Bo ustvarjen prostor za to, kar je gospod Jazbinšek predlagal, da se te stvari, te zamisli spravijo v en red. In koordinirano potem na koncu o zadevi odloči. S tem bi bil tud v – ta Jazbinškov predlog – se upošteva. Oziroma vsebuje to začasno, bi rekel – podporo konjeniškem klubu, ki ga pa moramo tako rekoč nekaj gojit, če nam je ta danost pri srcu Ker, če nam umre, potem mora znova začeti, ne? In je za to poskrbljeno. Tko, da bi rekel, da naredim na koncu mejhne propagande za podporo njegovemu predlogu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo zaključujem. Najprej prosim za kratko pojasnilo gospo Dolgan. Potem pa bo v imenu predlagateljev imel besedo še gospod Möderndorfer.

Gospod Möderndorfer je predlagatelj. To je pa samo pojasnilo na vprašanje, ki je bilo izrecno zastavljeno. Izvolite gospa Dolgan.

GA. NUŠA DOLGAN

Hvala lepa županja. Hvala lepa svetniki in svetnice. Dovolite mi odgovore, ki so bili izpostavljeni v razpravi. Dne 30. 5. 2001, je bila sklenjena Zakupna pogodba med MOL in Konjeniškim klubom. Pogodba je bila sklenjena za obdobje pet let. In se je konec maja iztekla. Kot predmet pogodbe je navedeno, da gre za del stavbnega zemljišča, v skupni izmeri 1514 m², parcelna številka 2216/1, neplodno, 93746 m². Ki je vpisana v vložku, številka 1529, k. o. Stožice. V vložku, cel, ki je dolg osemdeset strani, je parcela 2216/1 neplodno zemljišče v izmeri 1700... 147 994 m², na podlagi leta 2003 izdane odločbe GURS-a. Edini lastnik je MOL.

V zakupni pogodbi je navedeno, da je postavljen začasni objekt, brez potrebnih dovoljenj, ter, da je za izgradnjo objektov, po Odloku o spremembah in dopolnitvah PUP-a, za to območje potrebno skleniti posebno pogodbo, s pravico do gradnje, šele po pridobitvi gradbenega dovoljenja za že obstoječi objekt.

Glede cene. Cena navedena milijon 823 tisoč 613 sit. V tej pogodbi. Vendar pa je zmanjšana na tri četrtine, zaradi obveznosti in vzdrževanja predmetnega območja. Tako, da znaša 455 tisoč 903 celih 25 tolarjev. Obstaja sklep o določitvi športnih objektov občinskega pomena, kot sami veste. Objavljen je bil v Uradnem listu 22/1999. Ki pod zaporedno številko 40, navaja, da so športni objekti občinskega pomena konjeniške športne površine, na lokaciji Pot k Savi 20, vložna številka 12 49, parcelna številka 2216/1, vse k. o. Stožice. Sklep med drugim določa, da športni objekti s tem postanejo last MOL. In to velja tako za zemljišča, objekte oziroma njihove dele, posamezne prostore v teh objektih, infrastrukturo ter opremo.

Gledano formalno, je MOL postal na tak način tudi lastnik nelegalno zgrajenih objektov. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Möderndorfer, izvolite, beseda. Lahko...

.....konec 1. strani IV. kasete.....

G. JANI MÖDERNDORFER

Svetnice, svetniki, županja, ... seveda proceduralno predlagam naslednji sklep. Glede na samo razpravo, glede na čas, ki je bil in glede na to, da seveda sem bil ves čas prisoten pri vaši razpravi in zapisoval. Jaz sem že enkrat povedal, da nam ti prostori omogočajo spremljanje tudi na drugačen način. In ne da sem pribit na stol. Ne nazadnje se izognem kakršnim kol nepotrebnim pogledom. In lažje razmišljam. In seveda, ocenjujem, da bojo moji odgovori dolgi vsaj pol ure. Glede na to, da je blo kar nekaj – nekih dejstev nametanih. In ne nazadnje bi se za določene sklepe seveda posvetoval tudi s samo mestno upravo, ki bo pravzaprav mogla tudi neke določene stvari tudi izvest. Na to, kar je bilo predlagano z amandmaji.

Zato predlagam, glede na to, da je županja že zaključila razpravo – zaključila razpravo, in da pravzaprav lahko nadaljujemo izredno sejo naslednji teden v ponedeljek, ker imamo samo še v bistvu obrazložitev predlagatelja. In pa seveda odločanje o tem. In v bistvu lahko tudi tempiramo, koliko je pravzaprav res samo še dolga izredna seja.

Zato dajem predlog sklepa, da zdaj prekinemo, glede na čas in poslovnik in da o tem sejo nadaljujemo naslednjič.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Tega sklepa ne bom dala na glasovanje gospod Möderndorfer. Sejo pa prekinjam in bomo nadaljevali.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 05. 07. 2006